مصنف میاں شمس الدین کا کاخیل تحقیق و نرتیب راج ولی شاہ ختک

پنتواکیدی پینوریونیورستی

Collection of Prof. Muhammad Igbal Mujaddidi Preserved in Punjab University Library.

پروفیسر محمدا قبال مجددی کا مجموعه پنجاب یونیورٹی لائبریری میں محفوظ شدہ

د فقبرجسل بیک ختک

> مصنف میاں شمسی الدین کاکاخیل

تحقیق وترتسیب راج ولی شا به ختک

يبتواكيري بينبوريونيورستى

پيشُڵفظ

دنينيتواکيپړيمي دنچوا راست دانکل وو پ ديپنيتونخوا ه تبول على ، فکرعه ادبي ا وروسا ا ينكه وله المقالمة معاد و علا قون به نقه جور دا مسهكري. به دي تعقيق اوكوي ال ممکن دی توددے داشاعت ارکیپرؤے تا بیاهم اوکری۔ دامیدان بے کچہ دیروسیج آ فور دوردے. بدر پکتے ند یواے داجہ دا هل علم مفکر بنو ، شاعر نو، مشا تح اوبرک تحورون تكلام و و المارة المارة و المرة و و المرة و هنوى سوانج هم ليكلدي. كم يدريكن زمونو ، شفاه اولسع اوملى إدب هم ديولو غ اهيت لرى . بدر ع بر ركانو او مَشْا نُحُوْ كِيْ هِم خَيْدِ داسىد عاجِم دهنوى ويناكاني دامثال وعِكم يد نشكل كيه باداولس اي ملى اوزانوب،انڈ ذک بے سعر کنے خلقو تہ یاددی دد عرض التحون،داراجم کول اؤ یہ دے تحقيق كول ا وُسيادد الشاعت و دخت بكغه كاوى زيار ا وكوشش منه علا وه دهالى وسائلو تمتاح هم دينېتوكىيى غېلىمالى وسائل چېرچىلىوددى بېنتانئەسرمايىددارا وسرمايىدكارلادخېلىدى فرض ند با خوخبونهُ دى يا ئ دى ياؤ توج، نشته او يادد سره تعم دلجسيم ن الرى . حكد ين توكدو عن ند هم داكشاله وربينيه دة بعدودو مرة لوكم وعظم كارجه ديركر ديثًا ويرعقيق تجسس ادلتو درسوء تولاد ع. بدد يكين بينس رفت كول دوا ع مالي تعادن نه بغيرمكن شرح . سيا هم دا ادار مكيا ده غيل نونال رئ رغو وى غيلكوششى كوى وكذبكار توك دا عدد واليدقام مدين وخياز بالنيلور وحافي اوعلى درانت اناريخ و نيلواسلاقه اؤمشرانو په كارناموملين بيانشى په هدداكيديئ پيرد كاركي زمون سرة مالى مرسد ، ملاتر إوتعاون تدهم غاروكين دى . يدرك بيكواوشائسته رؤيه فيلومترا نومينورلوكينو والمنا عَمَانِتُ فَقِيرِ عَيل صِب هري موند ويبتوكيدي لد غواد هغرهة تعاون وما لى مرسة ويرسكركود مهد دفقيربابا هفتن جيل سك دمناقبويه كاركي وتتقيق اواشاعت يدلركي ويويد مينداؤ خلاص متهازمونس سؤ كويتك مونية داكار واكبين عي بوعيى ساعلى واج ولى شأختك اوسيارة اوهدة بنة بددمه وارعا اوكر كاستعداد درغه مسود وجاج ولنستوده خوتوتيب أوتدي تأيد خيد الذاذر وكوو فتها وتبالي المتيان كالميكا اويؤ صلو تعتق فالد عبراوايك وعدستومقا لدجه دانته محض خلاص يدسكن كبزنته عصدة كذاب مترشا ملة كركت وللد عمامله كدليتا في أسكاكية تارة كرة . مونوب أنشأ أدلُّ لوسَّت كوفَّ جدد عمقاله دهباكتاب به عوَّد كين فيلو فاريو و دولند كرو دعلم اوتعسس ميدا بجانداك وسيع دكدوسفلى مياعفل شايه سادعلم وأدب نعافو ويارة ومداكن الناقعان تعاون يهتكري نوهند ورج لوكندك چددا سے ديوندل و پيرور تا پيور تعليقات باريخي اؤ دوي دستاو پولت او على اوفني كمابون بديستوريركة بستان وكرحانه دهني واستفارة وبازوولان تشاء وتأدر فيالمزج دينة والديمة المتعن بنعلى واج ولتناكن ښاغل ميغالرغن متيد، نياغلى المقَّة اللَّديَّة ؛ (تورَيَّا أَسِلغَلَ بِارْجُدِن خَوْمَ بِدَبِهِ بِهِ ابْهِ وَروْدَكَا لِم كِلْءَ وَيُسْتَوْنَ إِسْلامًا لَهُ خفترسًا كانتبارودجد وبديدودكاركنا نوضته كوم به روعاتهو به تبل منول منوا عرائي كاركة ومحقواراج ولي تثبتك مق موسة (ومكلوت الريدة : وَهُ يُوصِّط ساد مِياعَم اللهُ الْقِير فيلدوالي عرفة أوتعاون مشكركوم - وماعيناالا البلاغ . رمحد ثواز لماثر وائركة وينتواكيوي يبنور

د پښتو کيديئ د مطبوعاتو سلسله نمير اله س

128337

پہ ٹو م

نچا چه د غیل نیکهٔ ددے منا قبو په چاپ کولو کجني پښتواکي دي مي سره د قدر وړ مالي امداد کړے دے.

رمیاں

سريزه

رَمَا غَ غُوتُ ﴿ وَ وَوَإِن قُطْبِ فَقَيْرِ هُمَالِ هَانَ خَتُكَ بِمُوسَلُوكَ رؤ معرفت دکومومنز لونو نہ ناپوشوے دے یائے داڑوندا نہ یہ ہنگا مہ کن د دو حکی پوسیاهی ند دولایت ترمقاصه به کومدلاری سفوکریدے هذر و غت د عاد أو يهكر دوغوكني هائ يه حَاجُ دا ه ينه رايته متوںدہ یہ دیر یہ کرانہ ئے مونودیکوٹو درک موندلے شو۔دخیل وخت ديؤكامل ولى نه سيوانقير باباديؤ لوغ مصنف وادبب يه حيث هم يها هذه رنگ وندي يوند لا لكه تحرنگه چه يكاروو. أكو چه د هغ روایاتو له هنم، کوم نیم در وسیار د فدر ولو دیا ری زموند په تهذيب كياله ييرودا عي فقيريابا دخيل علاق بدا ولس كيان هم د بے انتہا عقرام خنبتن دے ۔ ولے تر نحو پورے جہ د ھغہ دحقیفی علمی مقام رت کلو خبره د ی نو هغه لا نز ۱ و سه یو رے نه دے شوے - ددے غتہ وجہ کہ بڑا رہے تہ زمون داولس بے علی او بے تعلی دی نوبل ارخ ته هذه فطوعا في توجهي اؤغفلت هم دے دكوم لمكيله هم مونږ خپل د نخر و با پ مشران د نتا رو په ګونکو نوکت

پرلینی دی. تو فقید باب نف ناخه د نورو په مقابله کنی په ده لخاط خوش قستند ی چه هغه د عظیم خوشتمال نمک ورورد ی او د یو د سنوی علی ۱ د به او سیاسی کورنی غرب دی. پونک د ک ورنی فید علی او اربی آثار تو نمک حد مد محفوظ ساتلی دی نو مُک ورسوه د قنیر با با نوم هم ژوند ی با نا شوی دی.

دوع نه علاوه د عضمت نیخ رحمکارکاکیگ دخاص مرید په حیت هم نے د هغونی په نذکره کجنه شائح په طائح ذکرشوے دے . وفح دا هر نشه نوهخه و فقه پورے میلان ته نه دو را وُتی نو تحو بو دے چه چا غوشمیل خان ختک نهٔ دوپ تیرند لے۔ اوباد هان دپ یزند نے شعور په دے خلقو کچے نهٔ دو راسید ارشوے۔ اوس چه د صد بو دغفلت نه پی پښتا نهٔ د خوستمالی دمقام د ناکاد زیارکوی نو درسره د فقیریابا په لور هم نظرد دو هی۔

نوکومہ پور سے چہ دفقیر چمیل خان د ٹروندہ نئہ دمکسو حالا تو تعلق دے نو ھعدلا بہتی ہہ بتیا رئی کینے بہت ہوائٹ دی۔ کہ چا وریانات غذ سبکی ہم دی تو بور یہ محقیق کے نئر دے کرے۔ نمۂ لیز شان ذکر چہ افضل خان خیک ہوٹار نیخ صرصہ کینے کرے دے بوا سے ھف مونی سند کر تحو نے شو ددے نہ علاوہ چہ تورجیا تھنہ ریکلی دی۔ یہد بکنے نور فوجین یہ چہ دفقیر دیایا خیل اصلی نوٹ ندر لیٹ ھم نئر دیے معلوم کرے ۔ نموک

ك انجنن الخلاجال خيل چه دفقير جسيل بابا رخيلو سكه نمسو پوه تپولند وه هوي هم ورنه جنال خان بيكل دى -

جال الدینک نوی مالانک فقیوبا به به خیا قلم نوم ایکا دے ، هغه حلی الدینک نوی مالانک فقیوبا به به خیا قلم نوم ایکا دے ، هغه حلی دے و شاید دے - شاید به دغه خاتی د فوشال سره دجمال دکا فیم به له الله فوم دخه خاتی د فوشی کی فرق دے . دفقیر بابا خیل فوم جبیل دے جه ده فن و دخت د مغلو سو کا ددے کو ریف د تعلق به و حم به ورته حبیل بیک و کیک شوا و دینتمنو به معاشره کنی به حبیل خات فقیری اختیا رکوه فومیل که بیا وروستو به هم دے جمیل خات فقیری اختیا رکوه فود در منان ، او کیک گفتون مذا ند کرد فقیر بابا فود در منان ، او کیک گفتون که خوا که فیم کو در فقیر بابا خیا کو در منان می او کیک میل دوم نه لار کود و فقیر بابا فیک می میل نوم در کور و میکا در خوا که در در میکا در خوا که در کور و میکا در خوا که در کور و میک می در کا تیک در و میکا در خوا که در کار و میکا در خوا که کار و کار و

ته دری خود او میودی چه دختی بابا نو رهم دیوکتا بو نه ایدکلی دی ولی مون ته نز اوسه بو کریم دیکتے درے کتابونہ صلوم ختوب ی دار دل تن کو ته الادبیا، چه دنار کره الادبیادان تغاب دے رم، نور محسل یہ چه یکتے داخصوف اسرا رو رصور اوک وحل ت الوجو دخلتے بیان دے دس مناقب تنہ رومکا گرچہ اوس نایاب دے -

الانظاب مولانا فقير جبيل بيك تدبياللسورة العزيز باتمام المجام ميد بدست خط نقير حقيد بريّ تقصير ولى محدل بسوغلام محمد مرجوم غفرالله يك از نواسه فوتعال بيك وجبيل بيك " صيال تعمس الدين كا كا خيل مرجوم هم ورته فقير جبيل وافى - اودد ع تبولو نه غنز سند د تاريخ مرصع د ع - نودد ع به رنول كني د فقيوبا با نوم به مقلد خود نياس ها وضور تركي د ينديد يه د نياس ها وضور تركي د ينديد يه د نياس ها وضور تركيد ينديد يه د نياس ها وضور تركيد د نياس ها وضور تركيد ينديد يه د نياس ها وضور تركيد ينديد يه د نياس ها و خود نياس

په غوشمال مان و جسیل مان کنی مشر نموک دو. داخبره هم اوسه پورے متنازعه راخلی ده . تموک خوشمال مان مشرکتری و نموک میل ته مند و نموک میل ته مند والی و داند تمو پورے چد شی نشواهد و تعلق دے د هنم نموشمال مان منتک مشرد ی و جمیل مان منتک کشر د سے په د کا د ناریخ مرصع مؤلف اضل مان منتک وائی , سنهازمان چه تعلور فوزندان دد که پاتے شوو . مان علیبین مکان چه مشر و و با فقیر دمیل بیک درتیم شدیرهان . تملوم میربازها ی . مرکا ه چه مان علیبین مکان چه مشر و و با علیبین مکان چه مشر و و با فقیر دمیل بیک درتیم شد نیود مشر و و به میربازها ی . مرکا ه چه مان

روست محمد غان كآمَل مرحوم هم غوشجال غان نمتِك ندمشر وائي ول ساغلیم میشی او عقاب فتک تقد صبیل خان مشرک تری داد وار م ښاغلی د د د د د د د د د د د شخص د انو با د و چ فقیر حبیل خان ته مشر وائي- غود الميرا د حميل مان د مشرع ثموت نه شي كرميد ع كُلُم هِم وَنَارِيْحُ مُرْصِع مِنْ عَلَاوِهِ فَيْنَ نُورِشُوا هِلَا هِم داسروعًا هِم غوشمال خان مشرتا بندوی د تبولو نه وراید م خورا خیر، د ۲ یه ددے خاندات یہ روایا توکیز بہ سرداری هغمیا تہ سیار لے کید ، تُوک یہ بہ ورونروکیے مشروو - بلہ را میہ دشھیا زمان یہ رُوندر نَبُر بِهِ جِنْكُ كِينَ خُوشِمَال خَان اوجِمبِل خَان دواروسِ خَم اختے وہ کا کیہ شھیازہاں نرخی شو نو دیمبیل مان بہ مائے ئے خوشخال خای ترنصیحت او وصیت وکرو ددے نہ ہم شکا رعا چه خوشخال خان مشودو. په ټاریخ مرصع کی پیکی ، په ۱۵ وخت یہ مان علّمیں مکان نظرخیل بلدر و تہ وکو و دے یہ شفیقہ پہ غشی ویشتنی شوی وو۔ میں آس نے چہگر شوے وو او زکون نے یہ غشم ویشتا شوے دوءوزنہ نے شکارہ کرو۔مطلب نے دادو جہکہ دا حال نے بلار اوریش نوجنک بہیرید دی روان بہشی چہیہ بد عَلَثَ ويشَتِهَ شَوِي د عداما يه دائح نظونهُ وو . ورنه نح وفر ما بُبل جہ تہ و نراندے شہ - پہ بل آس سور شہ - خان علیب مکان مہ

له داخیره هم د خوشخال خان منشوعی ته ۱ ستاره کوی -

دولا درے فتیر پونیا بہ و ہاندے لاہ۔ آس ئے پویوت، جمیل بیک درور ئے گیمیال نیولے دو۔ "

نموض دا اؤط سے تورے خبرے دی چہ خوستحال خان ترے ستو تابتیب ی ولے ژمونو ددے خبرے سوچ تخد خاص تعلق نشتہ ہم خوستحال خان صفر دو اؤکد حبیل خان ۔ زمونو مقصل د جمیل خان د ژوندائ کہ یہ ھفہ ار خونو رغوا خور کول دی کوم عبد د ھفۃ د معرفت دود رے تعین کوی ۔

-(**Y**)----

داسے شکاری ہے دشھبا زخان نرموکہ پورے نفیر جمیل بیک ہے د کُوائی ہے عمو کئے وو، لاد شیخ رحمکارکا کا صیک باف عرہ دربای نئہ وہ اختیار کرے۔ ھسے خود کا کا صیک د غوشیت ہے دوران کئے دفتکو دا خاص کورنگ تہولہ دکا کا صیک مرید کا ہو وہ . شخبا زخان ختک ھم دکا کا صیک ہو دو۔ نزدے ھرہ ہے ہیں ہوہ موقعہ نے خیل بھترین اس د کا کا صیک دشکر شرخ خدل کرے دو او کا کا صیک بو هذا ہے دو۔ کی سولے کے دیا ہے شوے ھم دو۔

طه نفک تول عمومًا ۱ و اکو رخیل، فتم خیل، ادر باخیل ا و اسماعیل خید خصوص کا کا عبَ خیل به یک تری او به هذه وخت کتے خوب عوبًا تول ختیکنا مد دکا کا صیبُ به مرب ی کتے وہ خک چد نورون معلاو ۷ دواک اسماعیل خیار چوات دو ه مشته و را و مار (اکس ارمز ایک با ادخیز کی با با ادخیز کی با با دختی بها روایا ، هم دکا کا صیب ماعی مرب د ات از کاما درنان و و -

که غرکه یه د منکو _{دو ا}یات دی، روحانی مشری دکاکاخیلو بعنی یاسن غیلونه یکوسره ده اوسیاسی مشری ۱۱کو ریمیلو سره د. ی ددے نہ ورانڈ ے آدم باباء ہد یہ کو ہو نمہ کینے ئے مزار دے، د تہو ہو فتېكورو حانى مىتىرىكىرىد ، ، ، ، د ھغوى نەپىس غالب كىل بايار ، مست بأبه بهادرباًبًا یہ تمیں نمیل دورکنے دختکو دا ولس روحا نی ترست کے دے اؤمزارونہ فے هم دغیل تقتک اولس یہ مزکد کینے بور دی - یه د غه لحاظ خوه رختک دکاکا خیلوم ربیاده. و لم تو خو پورے بپ بِہ طویقیت کیے دہا قاعدہ مرین تی یہ حیث دبیعت اخستو تعلق دے نو ر نتھیا زخان تر زروند ان مخفیں جسیل خان دکا کا صب ۴ نه بنیت نهٔ دو کرے . دوے و پیہ شاید داوی پیم بلار ت زوندے دو. کلہ پہ شھباز خان شھیہ شو نو بیا ہو ا کم دائہ ہے فقیر صب دکاکا صِبِّتُ باقاعد، مرمیدی ستروع کمچ میکد خوشمال باباهم نتوے ببعث وكرد اؤد كاكاصيُّ بافاعن مريد شو. هوكد ۾ دسودارً دستار دخوستال خان يه سركينبودك شو نوادل كاكاصب نه وراغ لاس نيوه عُ وكره اوكاكاصبُ ورنه دكاميات ي وفي وفيما لله. د لاس نيوه د خټکو د کا کا صيب سولا هغه رواسيتي مريباعا وه. د کاکا صِبُ اُو د فقیو حبیل نزمنینهٔ دیدیو نی موبدی تعلق اکو چه په هيت د خکو خو د درړند ۍ نه وو.ولځ د فقيربايا، باقاعلگ مريدى اغييارول بيعت المستل او ساهاص دعال بوسلوك لاده نیول که چدیوے مادتی او اتفاق له مخه نتوی وی مکه چہ یہ یؤ روایت کیے وائی چہ حبیل خان عدلا نقیر شوے نہ رو

د شدکار ۱ وسیل په غرض په د خټکو په میپرو او څونوکڼه ګرځیدو دخانتی ، و فواغت وخت ئے وو۔ دَسوداری بلا دخوشمال خان پ ر اوبدد وو. اگر جدد تاریخ نه داس معلومیوزی چه جمیل بابا مبر خوشحالیا، سوء د سو دا رئی به اکموروکی هم لاس کولو - یولا ورځ چه دے د سیل په غرض د خانتی په جامه کټه په اسی شور د خټکو په خوړونو كَ كُرِهُيد و. نوكاكا حيثِ هم بِه د غم ورج د خيلو حُثومر بد انوسرة دكلى نە بھررا ۇ تے وو اۋ د بوے بلوسے لائدے ناست دو۔ دو ئ یه خیو کے خبرے کو لے چہ پہ خبو و خبرو کتے ترے بومرید نپوس وکړ ووئيل چه د څخت سوارځ به نمنکه وی. کاکاصيک هـم د لمَوْاب بِه غَرْضَ خَبِيْهِ سَنْوَكُ بِوْرِنْهُ كُرِّ نُوجِمِيْلُ هَانْ فَحُ مناهم وليدو هيم په اس سور را روان دے. کا کا عيب د وار لا سرة ووك بهد جنت سوارة بد غي وى لك مه دا فعافخ راروان دے۔ او ہم را ہمہ وخت ووکوم ہم یہ تصوف کنے د معرفت درازسپارلو دبار، منفرر وی کاکاصیر به را وفوائیل دهمبیل خان هال بدل شو۔ راس نہ را پر بو تق ۔ یو کاکر ٹی نہہ ملاهونتی وو یه یه هونتی کتے رائے کا کا صیب تہ نے وولیک چه بس دے مارخانی ۱ و دگرشیا کا روبا ربویشیود. دخانی جلے عُ وولين ، نوكران لُ كُرْهُ عن كول او فيل أس عُ يمعنه

له زرغون نغوی ژویموی کا سی زوغوشنینز کا په لاسی خدمتکارهٔ دو دو ریاندے زیمانیشهٔ دوئاددوراندے وراندے » شاهیا)

عاے حلال کو و کاکاماً تجیلہ فرقہ اوشرکی ورکو ہا اوو رہے نے دوئیں ہے ہس دے تہ اوس دامبر نہ افقبر شوے اؤ دا ہفہ نوم وو پہٰ دفقیربا باسننقل اوم وکر تحیانہ ہے

دفقیر کا پیما اقبدا تی دو توکیت پیم فقیر بابا د جند ب حال را نیم دی او داسے شکاری چیم اکترب د جند ب بیم حالت کینے وو ولے بینی محبر ب شوے نئر وو دا مال بیم برے کلہ کلم را تلوا و چیم بیم دے حال کینے بہرائے نو د بوے خاص موقع پیمنا سبت بہ غ د نیمیا نہ فی البید بیا ہم یوہ تیہا دونہ او کوامت بہ غ ظاھر شئہ ۔ د جند ب حالت د سلوک په لار کا کینے بؤ مستقل هم اؤ عارضی هم یؤ مقام دے ۔ دچامر نیم چی تر دے حدہ وی نو هغه په زوند تبول عمر محید وب باتے شی اؤر دسیا سرہ غ دایلم منقطم شی او دچامر تیم چیم ددے نہ و را ندے می فو هغه د جند ب دمقام نه تیج بدی ضودر و ولے بیارا واپس شی ۔ دینا وی هوشی و حواس نے پیمنے نیمی نو فقیر بابا هم د جند ب د حالت نه بیا وروستو داواپس شوے دے آؤ د

ید خیری په تصوف کنے دفقیر بابا د طریقے دی نودا خطاهراً دی چه نقیر بابا د طریقے دی نودا خطاهراً دی چه نقیر بابا په چشتیه طریقی سهر قردیم ده د فقیر بابا په چشتیه طریقه میاز کول یو خودساز و سرو در سره د نتیکو فطر عادی ال که کمیله شکاریا

له د فقير بها ۱۵ دو د چه په اصل ختک دی نوید فقير فيل ميا نگا نو مشتهور دی. شه ردماني دادند ۱ در درماني نزون - تما شي عبد الحلم آثر انتباني -

او بل دا هيه دو هيد بيه حالت كية به فقير بابآ كم تسياد نه ، داريالو نه غر يينُ ١٥٥٥ سره به في الميديه، د تيبو ډيره متأثره مشاعرى كوله. اينيو دے چہ فقیرباباد یو تمورات تہیو نہ علاوہ نورے لا ترا وسہ یہ لاس ن رائی یا هسے هم زمونی د تاہ و د تاریخی پس منظر ریکار د نازے ساتے شوے۔ کئی دہمیو یہ موجودہ پٹک کتے ہم خاصحاً دیرے زیاتے دے پیے وی چ، دهنج په شا به رفقایربابارکرامت عظیم واقعات پراتهٔ و عا. فقيربابا به دوجد به حالت كن راتي وليلها دُ په بيرُ خاص شهير كة بهروته د هذ وخت دموسيقي مختلف آلات مكرويامر سانو نمودگول- دسازو سوود دا محلِس به اکثّر دفقیوباب یه محفل کبن کیباناً چەدچىتتىر طونىغ دىساع يوخاص نوعىيت لوى ـ دىے ساز وسرود يا سماع نه مونو رندا د کاولے شو چه تقيربابا په طريقيت کين چشتی ود. حالاتكريد فد وهتاكي برهم خلقود فقير بابادے ساع ند يُن وئيل. ولح زموندِ دَ نَصْوَف په تاريخ کين دچيشتنيه حضرانو ، وق سماع بو مستقل بات دے۔

په نشروع نشروع کن به په نقیرها باد حبّد ب حالت دیر غالب وو ا دُراکْتر به پوے د بیونتو ب دور راغ ، درے حال له کمید ورت خلفو لیوٹ وئیل ، یو کائے کئے مخیلہ وائی په ،، ویدر پندسال مواو جد حاص س، عالم گفتند کدد بع انه شر ، عرش رم گفت مگرهم چوں یک دو دیوات د کیر

ا دفقین مایا خین ژوم او د حکستمال خان ختک روی عبدالقا در مان نستک هم دفقیر ماما سر. چ دے سماع مناملفت رابط وو۔ عبدالقار ها تیک میرطرنفرقارر ب کج و و ۔

نهم پورے م

هم يه د ع حالت كتر به فقاس بالرفنافي الشنح مرتبي ته هم ورسيد و - يه بوردايت كية والله يدرك يعنى فقيربابا يؤمُّل كاكا صيب سرع بدرس سور روان ووجه حال يرے رائح لوكا كاميب ته وائى هيه داكا كا صت ند او کد راه شم ، هم دغم شان يؤيل رونين دے جميو ، ورخ کاکا صين يه فيل ماغ كية يه مصله ناست دوارٌ يم فيل ذكرا و فكركية مشغول وو. یہ دے وخت کیے نور ہیٹنوک نئرور ہؤ فقیربایا ورسوم ناست وو - يه كاكاصيكِ ما ينان يونجيه كيف راغى فرصارك في إول سور شواؤ بيازرزى دريمون شوادبياتك سورشواديوساعت بيى ميل حالت ير بياراني فقيوبابا هيدك كاصيب دع كيفيت ند اوكتال لوثيق ئُ (وكروچه دائمة وو؛ ولے وجوء ماہم لددے عالہ خيركو ٢-كاكا صب ورته وفرمائيل به دايو داه كيفيت دے يه به تربع دسا ن نہ رے ۔ ما حال بہ یہ تا هم را تی خوکو رے چہ تہ بہ د دے توان راوک يت اوكة - دكاكاصيك داوبيال ووجم به فقيدبابامال داغى بعناد فنا في النيخ يهجد به كير داغ او بيركاكا صيب عُ اوجت ور و دانكل اد ورات وائى بياتدع يبيرع اوكه مريدع عُر والله زي يم الحكه زه تشم عُ

نه دائی چه دکاناصیتُ رنگ کنی بو بسکتا نو دانی زیر دیا ه دو چه د هغه له محنه به در در معتقد پنو « زیری کاکا » هم و بیل س رژ په بیند د اور نگ نهٔ یم چه به خلاص شم زؤیند که ع نیخ رصکار زیری کاکا یم «

غرض دا اورات فوروافعات دى چديد تقيريابا دعدب اوليونتوب یہ حالت کتے رانحلی دی۔ ولے ککہ ٹٹمؤنکہ ہے دریاندے وئیلی تشویدی وا حالت غ عارض دو - نقيرياب با نعيل مالت تدرا والس شوع دے اور اف عمرے دسالک به موشیه کېن د خېل موشد په خدمت کې ن پوکړے دے. د کا کاحیّب سویا نے دھامی تعلق اندا زیاددے نہ کیجہ ی جددے، ویٹکر خزانی وو که نخرنک چه ډېرېمللان دهغه وخت په رے نمېره منفق دی چه كاكاصبَ دخيل وخت قطب عالم وو، يا فطب الا فطاب د فطب الافطاب دوه وزیران دی چه امامان ورته وانی. په دے اماما نوکنے بو وفطب الاقطاب نبى لاس نه ناست وى اؤبل وقطب كسى لاس تد. نويم دے دوؤ اماما نو كنے دكس لاس امام برتعبيناً بيد فقير بابا وى . قطب العظاب يە ئىيلىكىكى ھالىكوى ئو دغەرشىسىپ ئى يە دے اماما ئوكى بۇكسى تە وسيار لے شی ۔ نبا کے عفاآب عنک پہ خیلہ رسالہ رکاکا صیب " کجن بہی یه قاعله دا ده ، هرولی چه د غیل ولایت د نشاب زکوی ساسی فوکم نه کم دوی کسان رخیل هٔان به رنگ کری بعنی نویمپل مفام به نح رسوى - ا ووائى چەپ دا سے دو لاكسا نوكة بقيدًا يۇ تقييربابا دے. نوكمير كاكاصيب قطب الاقطاب دے نو دهنوغ بيرامامانوكية به يؤخا مخافقير بابا وى. وائى هِه دُكس لاس دقطب مرتبه دنبى لاس دامام نه إولميته وعاء ﴿ وَجِهُ كُلَّهُ فَطْبِ الْاتْطَابِ خَيِلَ شَائعٌ مِنَّا فِي كُورِي نُورِغُهُ مَرْسُهِ دگسی لاس قطب ته اورسی. په دے خبره د هذ وخت عالما نگوا دعا یه د کا کا صبیب نه لیس دا مرتبه دفقیرمابا نصیب شوی دی دد ب غیرے نہ معم زمونی ددے خیرے تصدیق کیرے ی میم کلہ کا کاصب

وفات شو نولحدند فقیرحمیل بابا ۱ دد هغوی یوبل (مام نماهه کگا اور په غیلو لاسونوکو ترکن و ۱ ؤ په دے فقیر بابا ډېر په ارمان ۱ ؤانسوس دانیه ۱ دوے _____ ح

> پہ ہو شکیں دِ تہول عالم خوشبۇشو ،صیل چئىنۇي بە تا پر یونلسکردونہ

له مَ مَرِيَة بِم يُو تُتُو مُهِرِ ود عُمناتيويم عَقْلَه ورا نادع كرو. ددے منا قبوشاعرسیاں شمسی الدین مرحم کا کا خیاں دے ، نحوک جدد فقیربا با _د عصو سو لا نز دے تئیر شوے دے۔ ھٹولی دفقیر با بار کواماتو دا وا فعات د فقير بابا ك هُذ نمسو (وكروسو به فرما لُش منظوم كريدى. يم يكن دميال حيد رد اصار ذكر في هم كري دعد دا مناقب كه يواريخ ته دفقيربايا په ترونداؤ دهغمبه لمويقت، كواما تو رنوا غور يُو ى نُولِهُ ارْخُ تَهُ رَهُمُهُ وَهَٰتَ رَزَّجُ إِوُارِبِ رَبِهُ ٱلْمَادَآلُسِ، هُمْ نستى . يونك د فقايربابا دكواماتو داوا فعات د هغه منسويا غويمبله لىدىى دى اۇ تْمُ غُ اورىيالى دى، مونى بىدىكىتى تْمُ شَك نْمُب، هُونْدُ كوو، وغ دومرة بم إ دوابو چه به يوس داقع نيم بن ترغه ملا د مبانة ندكار إخت شوع دع . داميالغم فمه داس نه ده يدكن د واقع پەرسْيتيا والى اُ تَر نمور تُوى ملِكَم نَرْ دومو ، حلاء دى كَمْ هِه د دېږغفيدت له مخه دهنيل پيريا نيکهٔ ستائنه ، وکوپ شی. دايه دے پېه ب دے منافیو کیتے و عبدانفآدرت ن تھک اود هفترد زامنو دتیا هئ كومه واقعه بيان شوعادكا تودهة سرة دومرة به آسانه (تفاق نه شي كبيد عكه يدرعيد إنقاد رغان نفك بهذر وند تر وحد بورعكوم تحقيق

شوے دے دھنے لہ ہنہ ھنہ بؤ مغوور اونتکیر خان نہ وو بککہ د کر بھت خاوند ، دقادریہ سلسا د تینے سعدی لاھوری ما ذون خلیفہ وو اؤبل دنقیر بابا خیل ورازہ اؤ زوم ھم وو۔ دعیں انقادر خان ختک کہ د فقیر بابا سرد یہ ھنہ وخت تمہ انمتلاف ھم دو نو ھنہ صرف دشو بہت یہ نئے معاملو اؤد فقیر باباد چنت تیہ طریقے د دوق ساع یہ عقلہ دو.

مونی به فیلمطائے داد عولی غونهٔ شوکولے چهکی زموند دَ اکیدی دانسخه به د نورو نه زیاته صکاله دی او نهٔ دادعوی لرو چهکی موندد در په تونیب او تله و بن کنے پوره پوره ارضاف و کړے شو۔ زمونی په وراندے درے نسخ وے چه معیار مو غیله نسخه او کر کُوله او تر نظر ه مودمیاں سناء اللین کا کاخیل لیکلے تلی نسخه اودا نجمن انخاد جمال نمیل مطوعه نسخ رساتلے - اوددو تی ترمنی نحه درق مونو نحهٔ عام ه په عاشیو کنے ندگانه کړو .

به أ خوك به ده ا دوايم جهك بعد رما ك والركتين على موافار لما أد

دفقیر بابا سو د دمین او عقید ت له مخه هغر دیر نریات اصوار نه و ی تو ماید دا کار دوموه زرسونه نه در سولی و سوی و کو ماید دا کار دوموه زرسونه نه و می رسولی و رسوه زر خیل کوان منکوی بارهمد مغموم ختک بهیده زیات منکوریم چاچه ماسوه دد ما مناقبو په نقال کولو او ترتیب کینی شانه زیات کوا و کری دے و ده در نه منا که استاد میاں اقبال شاه او نمیل ملکوی مولانا همد (سعاق هم در رئه نه مند کوم چاچه ماسوی په دی لریخ امداد کری دے او د پروف ریز که د بار در داف ریز و کری کری دی دی کرید و کری دی در کوم ریز که د بار در داف ار در داف از که کات هم شکریم ادا کوم.

وصاً عليناً الدّا نسبلاغ

راج وتى شاء ختك

بِسْمِ اللَّهِ السَّرَحُلِينِ السَّرَحِيثِمِهُ

رَبَّنَا إِتِنَامِ تَلَكُ نُكَ مَرَحَمَةً وَهَبِي كَنَامِنَ اَمُرِنَا مَرَنَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَرَنَا اللّ مَرَسَّكُ الْ

ستا د حمد ستا د نشا,

ستهٔ خالق نے ربّت نے

د زمین کہ د فلک د می

کہ چارپائے دی کہ موغان دی

کو ڈرند ہا کہ پوشد ہ دی

ہم ہم د ہ د شتا لا نقہ

پہ تیجید د وقدرتونبائ مائی

تونیتی راکوے رئیسا ا ته لائق دکل شاء ئے که سری دی که ملکری کا پیریان دی که دیوان دی خزنده که درنده دی ستا شاء وائی خالتی ا په تو حید وصفت وائی

ا دامعاب کهف دعاچه د اقرآن کی یم په صور پاکه فه کینے دکو داشا دے داکید یمی په تاریخی است که الدین به نامیخی است که الدین به نسخه کی په تشریح که به مطبوعه شخه کی به نسخه کی نسته که دانشو د دبیان سناه الدین په قلمی نسخه کی نسته که دانشو د دبیان سناه الدین په قلمی نسخه کی نسته که دانشون د د که به صلبوعه نسخه کی او د صیان سناه الدین په قلمی نسخه کی نیوند و یک نشون د د که به صلبوعه نسخه کی او د صیان سناه الدین په قلمی نسخه کی د گوزنده ه بیکل شوعه د عدا کیدیویلی په قلمی نسخه کی د کوزنده ه بیکل د د به کوزنده ه بیکل شوعه د و یک تو موادد عاد د شکله و د د نست د بینته می د که د بازه داموجو ده شکله و دو هم ختک دستا سنه وای و یا مه وای هم هم د رو د نسخه نسخه کی صائم شو بیک شوید کا تب د ایک در میکان شخه کی صائم شو بیک شوید کا تر د ایک در میکان شخه کی صائم شو بیک شوید کا شوید کی شوید کی سائم شوید کی شوید کی در میکان شخه کی صائم شوید کی شوید کا تو د ایک در میکان شخه کی صائم شوید کی شوید کا تو د میکان در میکان شخه کی صائم شوید کی شوید کا تو د میکان در میکان شخه کی صائم شوید کی شوید کا تو د که در میکان در میکان میکان در میکانی شخه کی صائم شوید کا تو د میکان که دی که در میکان که در که در که در که در که که در که در که در که در که که در که که در که در که که در که که در که

را قدرت کلہ رہا و عا کہ شانونہ کہ فندا ىتى قائلىپىلا.....راھىمى، مقرّب یہ داز کاکاع د می ئەپە دىلىك دەن دم مودند کرے غیل روزی ت خُلمةُ بند وكفتكوكور یداباب رئے ، نومایلی مكنى عكرض ركبة كُلُّ يسكا كه

سانک ړوب پکینے نثر فرق%

تْقُمُ تُنَاءِ كُومُ سِنًّا تُورِ ىيداكى ئم يەكان تا دی پہ مالہ دے موحب

چ شوه ما ته رهمایم يه ښد کي خيلے د خاص کرم

سکهمتی د نناء ستا و ی الم مير من الم ما الم ستا نناء بيدكه محصى هد شاصان د درکاه وی زیاتی نهٔ کښین دی فلام ر هر چا چم فیروری ته ز به کو نکه د هغو کر ب هٔکدیاک رسول وشالی

رشمو مان درياب د عرقادے، توبهٔ رہ غافل ج متور بارے بیا جہ مسلمان تا تموشا دی ستا واحب ډيري ډيري زما څدايه چەلە شىركىرد زۇ خىلاسكىرم

له دميان سناء الدين يد تلى أسخه كم واصعوعه داسه دهد مكه حق سنا د شاوى " ت دميان سنادالدين يد فلمي نسخه كية دامع عمداس ده، جه يد جا نه شي ادا " تند دانتعر پرمطبوعه (دُرميانساً الدين په تلي دو اړونينو کې نشته . مطلب نه دا د پ ستا دننا پر شمير يو هيچوک تادرنه د ع كه دادريوا ي بيتونه دميا سا الدين په فلي نخه كي نشته الم دميان سناء الدين يد فلي أسخد كية واصعرعه واسدده درجه شو عامة واهمايد »

مکنف د په ۱ حکام کڼم مکنوم د په نعبت کړم په خیت کړم د جمله اصحاب کسا رو مدادم د جمله اصحاب کسا رو مدادم د شمن له او شمنا نو هم د شمن له او شمنا نو د حاب توحده تيو د ع د حاب توحده تيو د ع د هم وی مقبول په زبان مي ته طوطاکړے د کرې له کبارو په و کرې له کبارو منقبت د شيخ جميل

لمه د میاں سناؤالدین پہ قبی نسخہ کئے دا مصوضردا سے دیر مکوم و پہ اکوام کوم یہ معدمیاں سناء الدین پہ نسخہ کئے دابیت نشتتہ ہی

س پرمطبوعه نسخه کن کله کو سک شدی دے که پرمطبوعه نسخ گرابیت نشده. هم برمطبوعه نسخه کند که دریت سک دے اگر دمیان سناه الله بن په خلی نسخه کند مکت وزیت «دی، اصاد عربی معاوره کیت و گیت «د بده معنی ده هده دند دانقاموس العسری صفت که به مطبوعه نشخه کند هم دابیت هم داسه دے و لی په مطبوعه کند بیا دچهاریا دو صناقب نشته اؤ داکید بوشی په قالمی نشخه کند د تهولو منقبتو به نشته ، بر

اوس مشهور دے پہ فقیں
دے نو می ی شیخ صاحب
مؤمن ہو گے الد دے سرایہ
دے مرستد دو بز رکوار
و کے ڈغوری زما کرب
شنہ سمیع ناصر دانا نے
بخشند ی آمر زکار....رگے)
کم کیل وکئم یکو لئ ئے
لہ تغیر ی پاک سلیم دی
گر ہمہ دی حادثات

چه په خان دو د امير يونی د فقيرصا حب هم ددوی په روی د خدايم د نتيکو شنج رهمکا ر شيطان له دوهمرب ته قادر له هم توانا له تم زما پو ور د کار له تا نه هم صمد له ذا ت صفات د تا قديم دی له تا نه موجو دات د

هم د ستاعیہ پاک فرمان تغیر مومی هــر ز ما ن

سه دابیت په مطبو عد قلمی ستد کنے دارتک دے " یعنی دے فقیر صاحب
دفوری شیخ صاحب اؤ دمیاں سٹا الدین پہ قلمی شخم کنے دے " یعنی دی یعنی دی "
فقیر صاحب " دے مرید دشیخ صاحب شد دمیاں سٹا دالدین پہ قلمی شخم کنے
دابیت داسے پیکل دے " دشیطان لہ در دهر دیہ زوج تر نموری حماری او

پہ مطبوعہ شخم کنے دے " دُج تر غور ی حماری یہ تنہ پہ مطبوعہ او دمیا ی

سنا دالدین پہ شخم کنے " یصیر " نیکل دے محصفات د ذات نہ جگد انٹ
دی سکم صفات عین ذات دی دحدی شنواری بر

128337

نعت سيّد المرسلين شفع المزنبيين احمر مصطفى ميراللمليم

هم سلام هم تحیات

تهٔ نازلکی مکور
مهترکی تارجمان دے
سرورکی تا قهارد ا
دے رسول دتا اللہ دے
حضرت تہول نورالبشرد ا
هم رفیع دا فع دشو
جسسین دے دد لا جاکس
دے صبح د کو کشن

اللهم زر صلوت بهالسشر به حضرت خیرالسشر بهارکسی تا سبحان دی عشو کا کسی تا حبار دی دی در کا در کا

ئ په مطبوعه نستند کنے او دمیاں سناء الل بن په قلمی نسخه کیت غورہ - دسکا شو ، دے . شدرسیاں سناء الدین او په مطبوعه نستنو کئے دا مصرعه دا ہدد ک د دواړوکونوشاً دے۔ پیچ په مطبوعه کئے دا مصرعه دا ہے دلا س دی شاھان دد کا چاکوہ .

عه دميان سناوالدين بدنسخدكيدر كاشتن وبدشائد يكليين ويكل دع .

دے صاحب د فضلت ، ے دے صاحب صاحب لا ذ دے دے صاحب دشعاعت دے دے صاحب دشر انت دے دے خاتم رنوت دے رے صاحب دفقاحت دے رے صاحب دسلاغت دے هم د تاج هم دافشر د مے خواجیہ رکا نثا ت عربی هم تهاقی دے مم مکی مم ابلی دے مشرف یہ دا خطابدے مدید رست سول الله دے شفیع دکتا کار

دے صاحب دسٹونعت دے دے صاحب دعة و ناز دے دے صاحب د شفاعت دے رے صاحب ر معرفت دے رے صاحب ر سخاوت دے د ے صاحب د ملاحث دے رے صاحب ر ڈراغت دے دے صاحب دے دمشیر سر د فتر د فناو قا تو دے رسول ما شی دے ، د تے رسول مدنی دے د ے مقبول زیاک جناب دے وَكُفَىٰ بِ اللَّهِ شَهِيْدٌ ١ دے صاحب دے داسوار

له دمیاں سناء الدین پیدنسخہ کنے در نصیلت پہ ڈائے ،، نبوت ،، بیکا دے . تہ پہ مطبو عہ نسخہ کنے ،صاحب دا ز ، پہ ڈائے ، صاحب دراز ،، بیکا نشوے دے چہ

درست ښکاري، ته په مطبوعه ننځه کڼه د و شجاعت سپې هٔاغ , شوافت سيکلشو بيک

كه دميان سناء لادين يه قلمي نسخه كي مد أمي ، اليكادد.

ف په مطبوعه ننځم کڼه دابيت ننتدي

دهشرنشو ده به کا ۱ ول هشو به وی ۱ و ل هشو به وی ۱ و لور د لور به اول ده و کا په ها ن اول ده و کا په ها ن شهکا د و دهرو مو زره ا فکارو شهر ده و معراج ده معراج ده معراج شهد ندگ لا په شد ترعوشه به وی مگوی شهد به کمفتکوی شهریه کمفتکوی شهریه کمفتکوی نود ده ده به ده کرارشه سر فرا ز به ده ای به ده این شهریه نیک دانه ده آیت شه نیک صفات این می کراره که این سه دا باب فی را ستولی می کراره که این شهریه کراره کرا و ستولی که ده کراره کرا و ستولی که ده کراره کرا و ستولی که کراره کرا و کراره کراره کرا و کراره کرار

دے صاحب دحشونشو لم قبود نو پسے بنور شاعت بہ بہ میدان دو خ تو رو گنهگا دو دے صاحب دے د معراج در معراج بہ شپہ لہ فوشہ سواد د کوئی مگوئی بہ اسواد د کوئی مگوئی دورتہ نمائیم زئ یو دا ذر درتہ نمائیم زئ یو دا ذر کوئی نیک داتہ دری باک اللہ وئیلی

لددے سرہ بہ بیان کرم حسینی مسے و شبلی امنًا دے صد قت دے ل، هر ما ته معلوم، ستا د پ ره کل بیدادی یداکری دی مهاری بنانخه رت الارباب هلته للله و و الم حفرت ھے رنگ شہ درفشان ما هم توك كري ستا دبارة منتروک ماریښتیا دی زماكل مطلب مقصود کرے دے ددہ یہشان قَقَابَ قَوْ سَايْنِ ٱوْ ٱدْ فَىٰ كـــــرى نعمت هسى مو لى رے یہ لغت کنے درولت پہ دیلیان، ڈپہ طاہ دے هِمِنُو كَا لَغَتُ مِمْ فُلَهُ

دیا بہ بؤ، کینے عیان کوم پہ تفسین کنے مالسید لی هيه مواد لـمَأْوْلَى دادے عبہ نئہ وائ رہ آنے رسولہ ز م اؤ ته تر ما سوا دی ستا د با رہ ہے سوورہ، په حضرت په دا خطا ب اوس شهٔ کوره دا هدت یہ ہواب کئے عالی سٹان یا خار ندلا کو د کا زلا؛ به بن مه نُقُمْ استيارُ دع ت الم المالق موجود مُکہ حتی هے دنوما ن مَا نَرَاغَ الْبَصَى وَمَا طُغَى شُمَّ دَقْ فَتُدَ لَىٰ هَ کوری تھو مری سٹارت یہ مولیٰ یہ شِہُ ثناُدے ر ما د ثو توان دِ تُمهُ

له د میان کستاءالل یک په تملی نسخه کیخ دامصوعه هم دای دیکلی ده- په وڈوکم پو رکا نگر ده نشاید چه دا ہے دی د، متووک کوی ماریپنتیا دی ہ

دغه بس دد لا بردهان دے
دی له شماره حدالا زیات
شی دو نین زما رفیق
کرم پنبتو په آب دتا ب
مادد ے کتاب په سر

چه نزول په د نه هو آن د که د د نه د پر د ی معجزات که خدا نم و اکاند که توفیق معجزات به ببیل کتاب سبوک د پښتو و تا شه کور ه

لمعجزه رحضرت سلى الله عليه والهوالم

مجزه بورگ خوش رنگ را وی کا نب و کره عقل شوم لعین په زرهٔ کټنگ دو ی منگوی د څ تو ر دی مامنر شئه بد صورت دسرو ور و له آباره نته دپ ره سپړی ده و ی نبی حضرت ده و ی بپ په زرهٔ پنهان

واؤره دانقل کلرنگ پهکتاب کښد هست نقل يوه درځ بوجهل سک در ک کافنو ور سره نور په مجلس کښد د مضرت ابوجهل يو څو د يناره پټ پهجيب کښد دو داوري چه په لا ر د عد اوت دا به حزځ کوم په ځان

له ددے معیزے بیان د اکسیدین پرزرہ کلی سخم اؤ پر مطبوعہ سخم دوا ہو کئے نستندا بددے مصوعہ کنے دیو، سرہ بحرما تیوی شاید چمکا نت دخان نرزیات کوے دی معیم مصوعہ داسے کیا ددی ، ابوجھل تحد دنیا رہ ، بر

داکمان دد له ناسد وو حضرت ويونستم عيان دائے ووے یاک صورت تہ ته چه وائے معتبد به زة أسناخ د أكب يم مات دوایم لا سُق ا را و تنے میم هر کو ر ، خُهٔ را دُری دی پشهانه ب دعوی خیلے صادق پیم بیہ بیت را ز دِ سنا خبوہ هٔ و د د د ی دی پنهان هم ر خداغ اؤ رحفوت كن ممنکری دشیطان وکرے دے یہ مان متفکر شہ خبرکرے دے تر جا د ے یہ دا کا ذ تحیر مہ کوہ خبر نه يمم له عالم زهٔ غبرکرم جبرائيل

کمان داکرے فاسد وو چ ب زاہ یوے امتجان نورئے ہے کرو وَحضُّرُت تُہ وے نے واؤرہ معیمدی زهٔ رسول زهٔ يبغمبر سم كه دعوى لوقع صادى زاء يم لهم نيت كي لمكوريه م منگری ے لہ ما نہ رسول و ع چه او لایق سم رهٔ رسول زهٔ پینمبریم تالم كو رة سرة مهران چہ یہ لار د عدادت کنے نفقہ ستنی یوے تہ کوے ابوحهل متحبير شه م اصلی عال زما داد ے حضرت وے بیہ فکرمۂکرہ ستاله ۱ مله له عياله ۱ دس په مکم د ميليان

ا شاید را تکی را لوے ۱۰ وی بی ت ملکزی بیش ملکوش بی

غبر راؤرټه په دا درنګ ایمان را ؤرہ پہ زرہ تعشتہ بيائے يورتہ كر ۽ خودبين یہ غیل لات عَزَّیٰ خُوَّلند ما وُنهُ ليدة ما هر هُوك سىنچىگار دانلەز ، ئ سننایہ ما دکۂ اقوار ت با وكرے اترار بى شی ر ما یہ تا افوار كوم تبول ستامقالت كره بيرون دبيا رلجيب كن ، په لاس لهجيب المهاد زة رسول يئم ل غفارة دينار كسوة فصيح زبان تمُ الله والأرة الم عافله!

حبواشيلٌ رائه دا درينك لم سنة خدا يماك بد بخته سركوا تديت مودارلعين وے ئے دے زما سوکند ېه ر ستا په نميرساهو نموک عضرت ووے ساحو نہ یئم اے ہوجھل کٹ دیٹار چه د خداغ يم پيغمبر دة وعاوجم كم دينار رهٔ به هم ستا رسالت مفرات دے بے شک وربیب هم بو مهل خيل دسياد مفرت وے پیم اے دینارہ خدائے یہ خیل قدرت عیان دا دینائے ورسیلہ

وَيْلُ لِّمَنْ يَرَاكَ وَلَـمْ يُوُ مِنْ بِكَ اے دے دیو افسوس مغنمتر ہم تا دوسینی حضرت، پ تا دانۂ دُری ایمان باغ دے شی بے ایمان

لمەلات غزى كا عربود جھالت ددود ھفتہ بگونان ووجہ خپل غناییان ئےگئول نے پہ تندیم تقی نسخہ کچناؤ مطبوعہ نسخت کے دامصوعہ دا ہے مبیکتی دہ شدک ہد حبیب یہ لامل اِ ظفا رہ اِ

لِمَن لا بِنات و اسن بك ته يؤ هل به زركوته په ايمان دع هوشيده لا دو تحادا ده به به شه شان په ظاهر و كه د بنار چه دا نهم سير عجب چه دا نهم سير عجب چه د تهول ساهران پست هي سعر كولا په هان شي سعر كولا په هان تورة و لا په موثر مبين نه پوهيان م دا همه دا ف

له دا په مطبوعه نسخه کين نشته او دسيان سنا الدين په نسخه کين په تقديم کيزانها و نه دميان سناه الدين په نسخه کين دا بيت دا س يکا دے .. اے خوشی دلاو هنو شه د منه يؤ عُل په درے کوته بي

ت دمیاں سنام الدین پہ تنی نسخہ کنے دابیت دائے دے کہ کئی د ابیت دائے دے کہ کئی د د بیت دائے دے کہ کئی د میاں سنام الدین اؤم فہو عم شخم دا بیت د اسے د کہ د میاں سنام الدین اؤم فہد عم شخم دا بیت د اسے د کہ کہ کہاں کہ میاں سنام الدین ہے اوکوے موترد تہ فومان ج تہ بہتم کہے دا فیل کمان

د غیل دین آئین عوشت ستا په دين د خفيقت ته پرے او سہ مدام سم یہ افترار دینار زاشل تهٔ هم پریر د ۶ د څه رین تکلم کے بد فسر ہام بہ حثان ولی شہ دیثار هغم درنگ هغه ساعت شالی لاس شت بے آبرد نے کسر دینار ته ۱۵ فومان

یہ حتی دین ولار برحتی ىكە دىخ ادل يە خان د حضرت به حکم محوره سکه دو چه ادل دوغ له بوجهل سرلا همرا لا

تو ے نہ و کرہ تہ پوششہ کہ احتوار پہ دا ساعت دے دینا د وکے محکم کہ نے ستا دین کئہ بالحل ت م کښيو د ه په داد ين چہ لعین یہ دا کلام یه فندرت د کودگار پ تلوا د اؤ په سرعت شہ یہ منرکہ باندے تو نے س حضرت محجن بيان ت إِنْ كَانُ يُعَمَّدُ مَقَّا فَعُدْ كَمَا كَانَتُ

> اے کہ دے معتد عق هنه رنگ شه هنه سان هغه ولی دیثار و دور ۲ هغه دنک شهٔ با نووغ عدم درے م ووکسواء

له دیلی که دا شعر د میان سناه الدین په نسخه کی نشسته که دمیان سناه الدین په قلى نستعدك و ١ الفاظ والص مسيكلى وعلى " إنْ كَانَ يُحكُّمُ لا مقا فقل كما كانت

الله د میان سناه الدین په نسخه کنه ولی دید بر در د سنو برخه نشته با

شوله صد نت مسلمان د أذل به داع داغل لم ما واؤرة نيك فرجام عرض دا جدد مهتردے دے سید المرسلندے كئ بيدا دخاط وجزم بیا بھٹر سے مرسل دے بیابھٹر سے دیان دی یہ عہر انظل تحقیق بیا عثمانی سے میکدردے منقبت به هم عيا ن بیا بھٹر دی پہ وصول لم حضور هم مزه ياب دى تابعین سے بھتر دی

ن لميا خدقال ششد د بوجهل لاروكورة كا معزد شول منام ل عمل خلقہ معتبر دے اولىن هم احزىن دے سأبهتردك العظم یہ سیا بنوکنے اکمل د نے بیا بھٹر سے نبیان دی د وسانو سرصديق د ٢ بیابھتر سے عکش دسے ددوی زر دادرمبیان ۱ هل بيت د پاک رسول بيا بهتر وا ره اصعاب دي يد وي هم لکرسرهٔ زُردي

له دميان سناد الددين په قلى نسخه كي دا سيت دا سه يسكا د ع مي م تعديد من ايم تورد د عدد الدون ايرا به تورد الناء

ته د منهکو په لهجېکنه د وددياؤجه د ديان يا ودسيان د پيلا شي بر

ی دابیت دمیان سناءالدین پ نسخه کی دای دیسکا دے سے تا بعین ہے بھتودی : کولادو ٹاکمسو کو دوی

بيا نورتبع تابعين دى

یا دنیان دی دهرعص

پ^{ائ}ە ھېل قدرىيەھېلوت دى

تو تیامتہ کہ نے کو دے

فوك ابدال دى تحوك اوتاد

في غوث څوک نجيا دى

هوک اخیار نموک منتهی ^{یم}

نل درود هنوار هنوار

چه بهتر دو غی په یقین دی به یقین دی بهتر شوی نشته قصر ولح دو غی په تا توت دی سلسله د یا حثبله پورے څوک اقطاب دی څوک نقبادی څوک عمل څوک نقبادی څوک وحدت نوک حقیقی دی په حضرت صدر الکبار

هُمْ به کل سینعمبوانو هم دد کا پهچهار به را نو هم په ال په اصحاب په کملو لو نے جناب سنمسی الدین وایلم خاونگا، پرهمه کړی تهٔ خورسند؟

منقبك أولدا بؤبكوصديق دضاللهمنه

۱۹۰۰ (وال ۱۹۰۹ وبرطسيق دها السفند

اللهم صل وسلم به نبي ا بوا نقاسم

له میان سناد الدین سه و کم دوش په تغاوت دی چپه خپل قدر په خپلوت دی. که دمیان سناد الدین په نسخه کچه دامییت نشته .

ال کوم په کلام کنه مکر م تیب ذکرکړی پاک محیب ت : دکرکرئ نگ حیات یار د حفوت یا دکریکبار تاب کړ یا په دا ترتیب تاب الصابرین

وين ډ يوصابو په اندوه نول کلم څوک دد څپهڅوری. په بلا صبحو ر شکور په دا وصف کين عتيق بار د څوک ددلا په شان

لکہ دے وو پاک صورت

حندائے پہ خپل فضل کوم پہ دا سٹان پہ دا تر تیب پہ ادل ددے آ لیت : در پسے نے چھا ر سار غنہ ما ھم داکتاب

والقابنيين

له میان سنا، الدین سه شکه ماهم داکتاب به کوی په دا ترتیب په تاب دلته دمیان سنا، الدین په نخه کیز کوکوی شعر دے په به قدیمی نسخه کینه نشته - نشعو دا دے سه مکه دا کلام دهتی د ع په صا مینے دے برهنی دے

الاك دميان سنادانين بدنسخه كيد "صيد" ليكل دعاوا

ب دا وصف که نمر ر حضرت ومعابكبار ىكەدے چە ور أشهر

بعنى دے حضرت شورور واستان که وی سیار کله بل دو مشتهر

والمنفقات

بعنی دے مفرت عثمان ً یه دا و صف ډیر روشان ډير ښاغلي په دا با ب منفقين كم وواصعاب ولا سخى عالى نستان بارے ٹھوک د دی یہ شان والمئتنففونن بالأسكار

یہ دا دصف ډیر جلی ب سحر یہ استغفاروو استغفار كولأ لتحقيق ھسے روغی ستائلی تام حدثے کنہ ذصف سان دے خبر اللہ اکبر

یعنی دے مضرت علیٰ صابہ کہ دیر تبیداروو کلہ بل یہ دا طریق ھِہ شہنن یہ پاک کلا م عماد ت د الله تعان · پ او صاف ئ خبر له دُمياهه سناد الدين يد نسخه كيد د ، سرور ، يد مَّاعٌ د حفرت عَبُر نوم نك شوى دى چە زىدا يەخيال مىچىچ ئىبكادى ئىكى ھە يۇ خو يە قلايى ئىغەكىخ دىدوالىسادقىين ، سوخى ئىنىرچى صفت يكن رعفرت صدريق شويد عدد والقائمين ،،دسُوغ والله دعفرت عبُراو صاف دى او دا عدد والمنفقين "دسكوغمُ لاند عد عفرت عَمَّانُ وصاف رى ادُمُلورمه سُرخى عِم ر سوالمستغفرين بالاسحار ، رو يدريكين دهفوت على و صاف بيان شويد ى غور اكبير على م نخركة دا تفلورمدسو فهاد يوسيت بد لهائ وركوع شوع دع مد ميان سناء المدين « هادتو -پیکا دے ۔مطلب نے دے چہ منانی تنتہ توان لوی چہ دوئی پو رہ وصف بیان کرے تنی ہ۔

پہ خبر شکلی شاغلی

یہ یاک حکم د حدیث

ب مجلس کنے ناست وو غلے

را شکاری شو ککه نیر

دا عِمَّار دے نیک سیرت ب شوکت ہسے یہ لار

عمر سیڈنے خسلہ

د نبیا نو سر آمده عشرییژنی محکم

یہ شہ شان یہ شہ آٹی

دعنت له شه تفضيله

ماخبر وربائدے تہکر

د صورت لری صفت

که در کاله له صفت

دُهٔ به نهٔ رسم پهتوان: په اوصاف د د هٔ داناد

کہ بیان کہ یہ خبودے

هسے رنگ شوہ زمایارہ د د نمو شکلیو بدر کوا رد

ن لیہ مت لیم لا ڈیچ

نة له ما واؤرة مؤمينه

سکه دار نکے را غلی يوه ورغ جيرائيل ا را عضرت و ته را غلے ت کھا نہ حضرت عبثر حيرا شيل ود دے حفرتم چہ را درو می ہے تلوار حضرت دوے حیواثیلہ جبرائيل دے عمده د أسمان تمام عالم له مخلو ت د رمان حضرت ووے جیزائیلہ للله بيان ومات وكرة جه دے څو مریا فضلت حاواشل وشل حضرت دعمتُ کوم بیان زیم مكر خدر أ عد تواناده بيداكرے نے عشردے يس معلوم له دے اسراره نفیلت رچهار یا رو د نشر ونشته توان نکن ما د تریهٔ په مینه

هونقلو نه وا ورو کو ره په اهیارد کی شانملی کپ و پښتو په آب وناب داکتاب ه شی شهرت شی مقبول د حاضرا د په د یا ره خاو ند شاد کا

سبرک د پا د ه و دو ده؛ په حدیث کښه دی راغلی ما په سر د د ے کتا ب چه د د د غی په برکت په نظر د نا ظرا نو ما عاصی په د عایاد کا

خدائے د دا ہے مؤمثان کہ مغفور پہخپل احسان

مننقبت دويم بداوصا فورجها رباروض سينم

بوکت تو حده ډیر همپرے خوش کوے چھاریاران مالید لے معتبر د ک دکشتنی کا رکسوی فتوج هغدو خت بیپی شی اے گلابا هی دیگ شد رهناید دائے تا تہ ونو مائیلی

دَبُ صل و سلم ډير په حضرت لرے بيکوان هم دا غير د ك هخه و خت چه حضرت نوځ يعني د لا هيو د د له عبوا ئيل ور ته له غدا يه د ع يك الله و ئيلي

له میان سناالدین «دیدار» طّه ومیان سناالدین په نسخه کنے نۂ غو دلته دروئم منقبت سوخی شند رؤ نۂ پکتے وروند ریض دو کا میلیو نه مشتد ۱۰

بيد اكول د نقش يه ما دى عُلوينِت زره اديا لک عسه شکا درازے شهٔ د هرنی مردوم ښکے نوم د شنہ آدمم ر حضرت شه اسم کوری یه دروستی تخته سرمدشه یو تر بلہ بند یہ بند یہ تھلور تختے نکاری مایہ خیلکتاب کئے خدایہ شاه مالوستى محضره دا بيرئ شو لا زماسيري شی بہ غرقہ یہ چیو کئے ماخبركري لددے بنده رششتن رب الارباب سازے شکے یہ دوی پورے دوي سخسوان دي دولازومان دا دد لا د ع چها ر يار

سازول د ننوح په تا دی يس له د ا فرمانه کلک حضرت نؤخ كرع تخة سازے ىنور بى ھرە تىنتى نوم یہ اول تختہ رقم پ آخری شخته دروری یعنی نوم رمحیتگ شته چہ "نختے کرے 'نوخ پیو نا*د* بیری یاتے شولہ سیری حضرت نؤح وے رهمایہ دویک تھیویشت زرہ اوس تفلور تنجة سيمكري کہ شی کی یہ موبو کئے روس ري هم اوكرم هاويدة ور ته راغ داخطا ب کرہ ٹھلورتختے تۂ نورے رحضرت آحنر زمّان لہ اصعابوٹے کیار

ب دمیاںسناءالدین پہ نسخہ کیے "لوج " دے سئے عفرت ابوبکرصدُگیجا اُو عضیت عبُور مصورًً مینمان دو اوُ عضیت عِنمانُ اوُ حضوت عَنمُک ءُ زومان وو ہِ؛

بیل یہ بیل نے کرٹ معلو م نوتھم؛ شی لہ ساز کا باز کا بیے سازے تختے نورے د ۱ يو کرن شهٔ پاک نو م د عمُثُو نا مہ شو کا زبو و غُنمانُّ نوم شهٔ _{آساس} د عايم نامه شوي وروري د نوځ شو له سر انجام دا د ه خلاص شوله لمونا رے ظاہر یہ عبارت رعبادت، د ایمان په دے کری د حضرت له چهار یا را نو شة تظرب زيراد ددكر پہ ھفہشی پائے تر نرتی بہ ئے شی پہ کفر ہوبہ د لا يہ حب د دو ي راغلي د بیری ترداییون دے وا دُره منه العل عرفان

ېږ د دو ځ په نوم مر قوم ستا بېړئ به هله ساز ي لے حُفُوت نوج کرے تُملور نورے په وړومنۍ تخته مرفتوم یہ دویلہ تختہ ک یہ دریئہ تختہ یا س نیه تخلورمہ تختہ کمو ر ہ ىنور ھلم سبير في تما م مؤمنان بكينے ممان یس یہ داکنے اشارت چه د هرمؤمن بيرځ چه د حبه د نبيانو وی خالی گورځ باورکړ پہ طوفان دکفر عثری دایمان بیری محبو ب د؛ يمان ببرئ شاغلى چه دا حب رغی بندیمیده هغہ خلاص شی لہ طوفانہ

له دمیاں سنا دالدین پہ نسخہ کنی دا سبت داسے دے مصرت نوم کم کے خدر رسازے نہ ہے نورے تنجتے وا زے

چەلەروغىنىڭ غافىلە خبر دار اوسه غا قله يەخپىل قدرسىم لرە هب د دوی کره درسره بے تا لے عندامت شی هد ایمان د سلامت شی نصّحت مسسالدين ىيە د د ئانقشىكرەرىكىن

منقبت دحضريي، شفقت كنه او دچهارارو ي همت

اللهم ډيرصلولا درود پہ حضرت نبی نازل کرہ واؤره دا عنييه نقل وحضرت شفقت وكوره یہ خد کنے دی راغلی يو لارزو و حضرت نا ست چاپيره له ده نه دورنه پددیدن دد لا معمود ناكها نه ابع سرد دا حدیث أ په زبان وَ أَسْدِوتًا ﴾ إلى بِقَاء أَخُواني

بے لہ شارہ لا معدود ىمم ياران ئے بر غوشر لکري ورته وكړه د زړ ي عقل دجهاروبادو همت درودצ یہ دا با ب کشلی شاغلی ر مولا یہ عکم راست اصحاب نکہ کلو نہ نیہ وصال نے وو مسرور حضوت رکشهٔ به دیردرد ھے دوے مہربان

ا دُ ميان سنا الدين بيدنسف كن واحقطم نشته عه توجم برنة دوونو وملاقات دبرشوق لرم .

ھسے وے یہ خدائے مقبول ډيو د درونو و په نقا يۇ توپلە شەنگەن شوی د یا لیری اکمل یه دا فضل شریفه دا يه رحمت دخدائ غريق شوى د ميالوك سرداره تهٔ نہ کو مو اُستیانو هِه دا هي غ کرے شوي لوے تہ لہ موز سہتر ددين دالا ب هم مے دینی شتہ جمال يُم د هغو غاييبانو په ډ يو و کالو شي پيدا دوي پ به شنوده د مقال ۴ معیوی ئے تالیدلی امبید وار د شفاعت وی که دو می دری خواری مونی یہ در کا نہ لومہ نوی ددے حلئے کری تحقیق د جمله عالم شير غوا لا

معنی دا حضرت ر سول م ۱ے ایشوس د ہےشوق زما باران واری شو حاوان چه حضرت نبی افضل وی بہ کو مہ طائفہ دا آحنر ورايند عشهٔ صديق دے نے یا سی روشیدارہ به طائفه د غائبانو پہماضرو نرے نوق دو څ په کوم عمل دوسو به جواب کنے سیفمالر تا سو واؤ رئ ہے مقال ادس مشتاق د امتیان هم په يس لهماميل دوي باليد و همال هه زما نو ن<u>که</u> وتلی دو نی ب کلک یہ شربیتگا یہ زیارت بہ ے را دروی د لا به څرنک ددوی شو بيا كولة سوال عضرت صداتن دے نے یا رسول ایڈہ

هم د سنتا پُو جاکوان عمیدی لری داشان ىھىم موكورىھىم مومسكن تىميل د دا په د ي ترتا ضوان په شپه د رځ پومماحب رښتيا ته دائم عقيتي کہ وائی یہ زبان هیے رنک د ی پہراستمکنے په دوستنۍ عمارتان يې د د ئى يە زر ئى كالىلى زری ووائی رد بید سربہ درکا پہچشتی سناسے ٹھنٹسی و مکرک شوبت در ته تیرکوهٔ دابیان په دا دنک د خداځ عتيی پ د زکا کا د حتی مقبو لہ وا يه کوا لا شه په داباب په صالح و ی دیم اکمل و چه د ستا د ی هسے نتان

دو ئى پە غۇرصىفت دىگان مو در يو تا ته حافوا ت موڙ پرينجه دے ولهن ٽمپل هم مومال اؤ هم مو مّان په مند مت دستاصاحب حضرتٌ ١ و د شِل صديَّتَي ھسے نا سویٹی پہ گاڻ کہ دو تی ہے دوستنی کینے لك تا سى عا شقان يى بل د ستا سو دوستی هيم ھے کہ ٹموک و سٹاسورد له ی د ستاسو په دوستی روغی پہ مهر معبت چەنبى تىنو دەئن و د يل مضرت صديق چه تهٔ کوا د شدا درسو: هم دستاجمع اصماب چه نے یؤ لہ ددؤ عمل و امتیان ا خو زمان

له دمیان سناء الدین په نسخم کند داست نشته ی

ستا پہ مخ کہ ہے دیشلی پہ ٹمان وکا یاک روش ھسے رکۂ یاک حضرت هیے وکشہ استوار یہ فرمان د خور اینا س او چت یا سید نکہ نہر د عا حزد تکسه کا ه هم د سنا په د کليو څ یہ صالح و ی مصم کملہ ے بخشلی دی روشان دا ا نتوار هم له عمره د حضرت عمر بخشل دعبشر د نقل ۱ قوا ر شهٔ ۱ د چت هغم زمان سۇ عمل لەددە دمالخ دی بخښلی په دا درنګ دا ۱ متوار هم لمعتماً يُرُ دا شال كولاتشكفت ته د عثماًن هم پ متوار ما هم دارنگه روشیداره چہ صالح وی ہم اکہلہ

ما هغو و تم بخشلي چە سدىگى ھىسى بخشىشى دَ عليُّ ت إ شارت د صد یق د غه ۱ متوا ر علی کشہ یہ قرطاس له د ے پسہ بیا عمر ر د ع ئے یا دسول اللہ د صدائق یہ ملکری ما هم يۇ لىر دولا عملى ستا أمت ته دغه شان بيا عفرت ويبل حدده یہ دغہ کا غذکر کشل علی کیششی یہ قوار بيائ يارحضوت عثمانً چہ ما دم نبی ڈا تخ ستارکمت نه مے دارنک حضرت دوے شاء موران یہ کا غذکرہ نوشتہ منہ جہ علیؓ رکیشیشں ا توا ر نورئے دے نبی سودارہ يو عمل لہ دولا و عملہ

دى بخشلى اے مقبولما هم منه وكشه وستوار عليٌّ وكيت برياد ه پ سعبد لا پريوت عجب پہ عاجیزہ مہربانہ وأمت به له خوا دا نو دا زماله شفاعت کویا قبول ددد ئی بہاب یہ سعید ہ کنے کرہ کلفامہ رہ ھنہ کا غذ طلب کے جبوائيل داغ حاضر ستنا دعاكوة غدائح قبوله شهٔ تبول له دے بزکوا رو عُمُوا نے نتہ د علیب پ س عکم دادے ویر عیبہ ستنا امت ته چه وی نواد و هغو ته بهرسان وی ھے شوے پہ زرۂ کاھلہ ستنا د شلل ا في نامه شوه هيوي

ستا امت شہ می رسگول؛ مفرّت دوے غیل ا قرار مِه قُلور والله اقوادة كرة كا غن حضرت طلب وے نے اے خدایہ رملک را بخشش ے دیا وا نو ببہ دوئی لموار وی لمطاعتہ ته په درځ ر مساب چه حضرتٌ و عا شامه سرچه يورت شكرلب كو ' كاغذ پروت نة وو لها هُر دے ئے اے پاکہ دسو کہ! هم عمل د چهاد يا دو د ۱ فترا ر هغه توطاس دے فقع اے میدا پہ تیامت بہ شی نثار پہ عمل جہ مفلسان دی یس تہ دلے اے غافلہ؛ چه پهشپه ۱و د رځ بوځيو ۲

له داکسیای په نهنم که دا ست داسته دعه دایختش دیاران و دامت دیجواران ۴

يك رسول نه كرة خوشنور يه رحمت رصا يو لوار تف دستایه دا پت توالی هندر مم له خیله در مه همیشه درد کا په غولی د بيا را نو همت څومري دوی و دونون شه کا اکمل چہ حب کر رئے یہ کا قرف چەر دوغى يەشفاعت چر دا ځل مو په جنان کا کا روزی زمونو غُمَّاد هم سلام هم تحيّات کرے حضرت نہ رسندہ هم نے آل هم نے احباب ور لا كو علمان ذود

هم يؤ ځل د په درو د انهٔ دِیادکرهٔ جها ریار دعویٰ کوے دامت والی ئہ شرمین ہے اے بے شرمہ ارو ی باطل سفهات بو لے و هضرت صرحمت همومو له هم ایثار دخیل عمل یس یہ موڑ کا ری ہم فرقی کرو د دو ځامتا بعت خدائے پہ امن موایمان کا نعمتونه هم دیدا ر اللهم زر صلو ت تهٔ لـم ما عاجز بنده هم ددے یاران احماب به درو د باند ے خوشنور

ل دمیان سنا دالدین پدنسخه کې د د قصوعه کېنه د روشه په په څانځ « رصنوان » ایسکا شوے دے۔ تع دمیان سنا دالدین په د شخه کې د امعوعه د استا و ۲ « تف دستا په دادیت والی ».

ت د کسیدینی په قلمی نسخه کنه دا تیک سفیعان ، دیکا شوے دے.

عدمیاں سنادالدین بر سنحک دابیت داسد دے

هميادان اوهم اصحابات ؛ هم ع أن هم غ دوستان

شمشی الدین د دوی په مخ بخشند ۲ کر ۲ چه کاسخ

منفبت بل رحضرت صدين بعد الله عنه

په دا پوځ شاتهٔ څوکند چه حضرت نبی سوکند د ع یا د کړے په مخفیق په شهٔ خدا لح په دا طریق طلوع نهٔ د ع کړے نمر نهٔ غروب کړے د ع نمر په یوځ ا حد یا رانو پیس له کُل واډو نبیا نو چه افضل به وی صد یا وی د د یه ځان وی له تخفیت

له توجه، په حذا غے ع و تسم وی چه تو نخو نعو را خیتویاؤ ډ وبیین ی نودنبیانونه پ چنحوک د ابو بگزُ ۱۵ فضل نشته ـ یعنی د پینچه بوا ثونه پسی ۱ فضل بندا هعنوت ابوبکوصدٌین

نجم الدين كسبوى عياتً یہ کتاب کنے د سلطا ن نتهٔ نے واؤ رہ نیک کردارہ هیے کے دی د بیندارہ یہ غو نشل کے محقیق يه خبنن حضرت صديق شید کری دی با را نو ری لہ غو بینمبرانو د آ دئم پ خلافت کنے اول دے یہ شرافت کینے د آدم ميه حت راغلی اید زیله دی منومایل إِنَّى جَاعِلُ فِي الْأَمْ مِن خِلِنْفَةُ هُ اؤپہ ستان کینے رصد کینی داآ لیت دے یہ تحقیق زُّعَدَ اللهُ الَّذِينَ امَنُوْ امْنِنَكُمْ يَسْتَغْلِفَتَهُ مُونِ الْاَرْضِ و يُم كوره پهرونعت كبي دا دريس په پاک خلعت كي دادرسی یہ حق راغلی هم تمنیان دی منرمائیلی وَتُمْ فَعُنَا مَكَانًا عَبِيًّا ه دا کلام درب

دے یہ شان دربراهیم إِنَّ إِ بُوا هِنْمُ كَلِيْمُ أَدَّاةٌ مُّناتُ

له دمیان سنا والمدین په نشخه کیند دا مصوعددات د ۲ سه نجم الدین دی راعیان ۱۰۰ ته دميان سنا دالدين يدنسخدكية دا معرعه داس ده ، مشهيوغ كري د عيارانو ،

ت " به شک رئ په رمکه خپل خليقه پيد ۱ کوم رسورة بقر)

خلافت درکوم 🗢 دمیان سناوالدین په نسخه کچهٔ دامصرعددات دُّده اوریس په پاک خالیّکیة..

للدونوجه) ، اومونون هفه ا دجت مکان ته بو تلو »

د صدُیّق پــمنیبنت کخه ۱۵ شازل دا دی پــ۱ یت کخه ً ۱۶ ستَـبنیل متَیْ اَنَابَ اِلَیّ

رے پہ شان کینے دمولئی دا آیات کو رہا رسا دَعْتُرُنْبُنَا اللہُ نَعُیّبًا ہُ

د صدیُّق پہ فترا بت کین دراً ۲ ایت دے پہ شوبت کیے کو ا_{کا ک}ا سَالُکَ عِبَادِئی فَاتِیْ فَتَونیب ہ

وَّ عضرت رسُّول پہ حق فیرمائیلی حتی راحتی وَ سَسَوْفَ یُفِطِیْكَ رَبُّكِ مَانَدُ هٰی

و صدَّیق په شان کین کو را دا آلیت نال دے درورو کی مدرورو کی کسک و ت کیر ضامی

عنائ بہ خیل متن کینے وا ھیے ناول کو ہ آ بایت کہ کسے اِن اِللّٰہ کَا وُفَضُلِ عَلَى اِنکَ سِ

د صدَّنْ يَى پِه شَّان كِنْ دارنَّك مَّ خَلْ غُنْ دَل كُوْ پِه رَبِيا رَبِّكَ لَا يَا تُكُلُّ اُوْ لُوْ الْفَضْلِ مِنْكُمُ

نَهُ عَبِ وَولَتُ وَتَبَالُ ثَمْهُ عَبِ عَزُو مِلا لَهُ عَبِ عَزُو مِلا لَهُ مَعْبَ عَزُو مِلا لَهُ ومنت صَدَّيْق نصيب ووزى كوع پاك عجيب شه يه حمد و و يه درو د خدا غوشنود هم يا دان هم غُ إصحاب په رحمت و خدا مُ عَزَقًا بَ

الدوميان سناء الدين پدشخد كندو منيبت ، پدهائى منقبت ، يك شو عدك مدرسان الدين پد نخك داست دا عدر منا

شمس آلدین ددد ئی پہ مخ خدا یہ دُ بخش ہہ سخ

منَقَبَ بلدَ ١ بُو سَكرصَديق معالله من

ىيە ھىفىرىت كىرىيى تىل درو د هم ئے نموشکرے چھا ریا ر وا ر ۲ شکلی دی دا ر کنکه یہ درکاہ د رب مقبو ل باک رسول پہ پاک زبان بؤخسلت چہ نیک صورتو هغه دوست وی د سجا ن یہ دو ستنی کنے معتبر يه داسوال شو دعطاهر رظاهن د ننام عالم ینا ۲ چہ فٹا در توا نامطلق دے دا ستولے معتبر ننہ شتہ زما د تن عزین ما غبركرة نيك سيوت، دے یہ هغه خداو تد کرم ئے تا سو نہ مرسل

ھمٹے آل ھمٹے تبار پہ خبر کنے زیب رئےکہ بوء ورځ هغرت رسول میے ووے مهربان یه در سو خصدتو تُوک سرے لــری پہ عُان هم دی دو ست د پیغمبر سدایق دو هلته حاضر وے ئے یا رسول اللہ م ستا سوکن. په هغه علی دے ہم نے موڑ نے پیچمبر نے له هذو خويو يو غيز اد کنم شند دے حفرت، حضرت وے زما سوكت چه په غیل فضل اکمل

اكلهكم سناصلوة معمود

هند درے سوہ سیوت په صورت کن دستاجمہ شہ په حمداو په درو د هم ځ آل هم ځ امعابُ

وا په ستا د مانیک صورت همکی دی وکس په سمح خلا نم د خدا نم رسول هوشناو په رحمت ۲ په خدا نمسیراب

شمستالدین دودئی پہ نخ رب و بخینے پہ سنم

منقبت بل رحضون إبوبكرصد يق دضالله منه

ربه؛ ستا درد د د ران نکه شکی د با لا عن په خبر کننه د ع لا غلی یده درځ مضرت رسول حبیر ا شیل و رسو ته هم مناکنی خبروا شیل شد به تعظیم کشی به به تعظیم یشتے بیا حضرت عمورت

په حضرت او پدیوان کړے خوشنود نے تبول پارائ په دا باب هیے شاغلی په مسجد کنی ناست مقبول په مجلس کنی ناست دوسم اول دے رائے عتبت و د ت دور ولار فهیم راشبکار باشتہ ددین نہر

ل ختک د هُم تنفظ هم کوی ته دمیان سنا ۱۰ لدین په نسخه کن دد ے بیت پ ک نُهٔ سِکن دی ص جیوا شیل په حوکت؛ نهٔ شهٔ دهٔ و ته ۱و چت تصرمیا سنا الدین په نسخه بخد دلت بیکل دی مه چسے بیا حضمت عثمانٌ ؛ نشهٔ حاصوحهٔ ، زمان ۱۰

جبوا شِلاً بِہ حدکت

بسے بیا حضرت عثمان رہ

هم دیا و نه که تیام و دیسے علی انو ذر

جبرا شِلُ نه شه مُنيد

بيغبر دے جبرا ئيلم ر

هِہ بو کِکُو تہ عیا ن

ادُد ے نورو تہ قیام

جبر ا ئيل و ينك رسولم،

دے بو بکو کے استنا د

ما تو ے علم دے دد کاکوے دسول ده دے جبراشید،

پہ کوم ہائے تعلیم کو ے

جبوائيلاً وے هندرنیک

نهٔ شهٔ دهٔ د ته ۱دچت شهٔ ساخر هغه زمان و غٹمانؑ تہ نیک فرجا م یہ مجلس منتہ داخل زر اوچت را شه په راتلنه عکم نحهٔ دے اے خیبلہ، تہ رلا ر شوے پہنچل مان دلح اونهٔ کړو تا تا م پ در کاء درب مقبو لہ عُکه رہ شوم پہ رستان كسوم لح عكد تعظيم سيوح عِلم تاخرتك تعليله جہ ئے ننہ کے فہیم کرے چه فرمانکه متی ۱۱رنگ الله وَإِذْ قَالَ مُرْكُبُ لِمُناشِكَةِ إِنِّهُ كِمَا عِلَ فِي الْوَسْ ضِ خَوِلْمُقَةً ﴿

حسکی وارع منک شوۂ یہ دا جراب کنے کلک ا تَجْحَلُ فِيهَا مَنْ تَيْفُولُ فِيهَا پ ما هم کي سو انجام پ آغاز ددے کلام

خارتوجه، اگ چه کل، ستّارب ملائیکو ته او و ی چه به نشکه ژهٔ په زمکه غیل خلیفه کوغوم سے بغت تنهدد یکے دانے شلق ڈادے کوم یہ چہ یہ دیکئے متسادکوی ہے۔

یه دا رازکوم مکرم

حجاب لرے شہ وضر

هيے و کہ يہ تاوار

دا د بن مهٔ کی ه غلیله

زبان ونستم خیل کلک

ژ بہ بندہ کرہ حضرت

لہ دے دکرہ تعوریسندہ

حداثے زماکہ نکا ہدا شت

ھے ئے دیر دے ہیت ہول

ز ت د د ت کا له بوکت له د غه لو یه هیبت خدائے په من کوم رسوله؛ په تیامت ن شوم ملول نشم په حد اؤ په درود خلائے دخلائے رسول نوشنو هم ئ آل هم ئے اصحاب په رحمت کولا مذائے سیوا نشمسی آلی ن د دوئی په ع

رب اِ مُو بَعْنِهِ پِ سَخِ

منقبت بل دحضرت ابُويكرصدين الله

رسیدی کرے ترے احدی كُلُ إصحابُون ته له ما نه د صَدُّيق پہ لوۓ ہمت کينے وغ محور، زیبا شکط به په نطقو وی هیب یہ عاصیا نو لور د لوریا هیے سوال دکا تعقیق د حضرت رمت کیا ر ۲ یه کشاه د دی رو سیا لا هنگی کرے نہ انبا ر رب، وا چوے یہ سخت ليم ا خلاص كرك له دے تائيہ د حفرت صدُّيق يہ باب تهٔ مُوان مرد دے تصدیق

التهم ستاصلوة عده مم رسید ئے کرے سمانہ وا وُ ره دا په منقبت کبن یہ خبر کنے دارنگ کنے **چ**ہ پہ درځ بہ د تیامت توسیما ر به وی هوگوره عنہ دریک بہ نور صدیّق زمارب کو دکاره: چہ تخهٔ کری دی کنا ہ به کودن زما دابا ر يُّم عوض ئے ماروزخ تہ اُمنیان نے تہول وھابہ نور سه را شي دا شطا ب بہ رہنیا کیے ہم صدیّق

له دبيان صاحب به شخه كي .. زييا ، ليكل دے ..

ل دسان صاحب بد تسخد ك دا مصوعه وا عدده " بد عوض ع بيادون شه "

ته د ميان صاحب به نسخه كية « عدابه » يكل د ع ب

په عقبی کښ صر هوان سرد غه سته لائن کله د در د غه در د خه احسانت د احسانت

کرے سٹا پہ دشمنا نو روس ماحکم یہ عاصیا نو ب ددنځ کے کہ دخول جہ ملک نے خوار دانول لہ لاسوٹوئے و نشہ درومه تهٔ دوستان دکسه ننہ باسہ نہ یہ بل لاس وَجِنْت ته يه نعبِل لاس ماحسابكبوء لدروشان رسه روغ دركراستان چہے دے یہ لاس خورسندہ دمض ت صوت عاونده ورک ے شی واری محنت ننہ ب سے یہ جنت ، بدئة لحم جارة رئ للمس الدين بيجارة زالا خدائ دخدا نحرسول غوشنور ت پ ممدؤ بمدرود هم هو شنو د ش ته ياران كره عم نے واری روستنا دان کوی

منقبت بلدحضي صديق يضالله عند

په مضرت خير الانام هم ياران دد له رضاكي

ربد استا صلوة سلام رسند لائے تا لہما كرے

له مد دخفرت صدیق خاونده مدرسان صاحب برا الله ما میس برا منافعه کند وروستو وا تعلوت برا

منقبت لم ما عا تلما یہ را با ب دمیے شاغلی چرتہ تہ یہ لار مقبول دًا بنے لاس ایسے دوکورہ د عمشر په ۱وژ که ټو رسوڻ تۂ پہ خپل طریق ھے رنگ دو در افشان هم به قبرته په دارنگ هم پہ دارنگہ بہ وم مم یہ داریک زیبارنگ سعادت دے کھ عجب سمارت دے حاودان ھفہ کس بہ نے کو کس له دے هي لوغ ماصلہ یا دا څومری لوئے دولت کی بھرہ مندکرہ یا مجیب د حضرت شی چهاریار

دا دُ ره تئهٔ را په زريځ غافـله به خبرکنے دی راغلی يو، ورخ مضوت رسول ا د صدُّيق په اوژه دروره؛ ا فكينو لاس دييغمبو پہ را شان کورہ تحقیتی م بہ زیم عالیشانہ ہ دُ نیا کنے دروغ دارنگ جہ لہ تبرہ بہاقم یہ تیا مت کنے یہ هم داریک دا دولت دے تم عم دا دولت دے بے یا یا چه لری د زنوکی کسی خُمْ پو ھيچى زريُه غافلہ چہ را تمومر، منزلت ر ے تمسكا لدين لدد عنصيب چہ ملکوی نے و لار

شہ پہ حمد اؤپہ درود خدائے دخلائے رسول ٹوشنور

الله داشد ميان صاعب به نسخه كن يوسيت در جددانة نشتد بيت دادك

مه « چه جنت لوی به همه ؛ هم په طار نکه به ووصد »

منقبت بل دحضَرت أبُوككوص يق دفالله

هم سلام پہ پنچمبر چهار باران پرے هم فائزكرے غافىل زرئ مهٔ شەبكىلىنة ورته کور ، شبهٔ روشان دی يه صحرا ووناست برحق ناست گلونه دو خوشرنکه ىؤمارغة رايريوت جانه مصطِّفْ نبز دے كري خواته حضرّت وركرے دئا تہ جانہ رة شاووك لخه مجيب موغة لار شه يه تلوار عَدائِ وري لارشت كومم عواته له اسرارو بهولا در لا د مار شمهٔ لم سازو باز لا بياشة جونه لارشاعل ھے شان بے نفا وتہ دا هغهٔ مارنمه دے کسہ صم یہ داآ یات دے سیرے

ربه استا صلوت اكبر رسيده لم ماعاجز كرے واؤره دالهما نيك بخته یہ خبر کئے ہیے شان دی يولا ورځ رسول د متی اصعاب د د له له تمنک ناكهان له هوا نه و راند ے رائے مصطفیٰ ادبہ یا کے لہ دھانہ ھم پہ غوڑو کئے حبیب نورے پورٹ کرٹاگزار بینی والوت و هوات چا ا صاب اددے سرداؤ مونر خاركولا لدد الأذلا چەرە چوتە دورانىلى حضوتت اووئيل هخهُ ته نهٔ و ما و نه عنوثر نسه جه نے حداثے د عبیان کرے

كَالْكُ مُ يَن وَ إِلَى اللَّهُ يُؤِذَّ نَهُ مُ مَا فَيْ وَ يُقْبِفْنُ ا

یہ سبب ددے دعا دی يه هوا كنه دك سالله ر صُنَّد بِنَ عَمُنَّر دِدِ سَنَّا نُ ځکه دے پریوت له سیره هم نیزرے د مات ځکه کرڈ تنقین بے تفاو تہ له هم جنسه خوابه نواشهٔ دے یہ دا کنے اشا رت ر درستا نویہ دعا کئے یہ ہوا لےری مقر یہ هوالری عثر م یہ زمین گئی بے ہوش چه دوستی د دوئی په ځان لسوی دا نیم دی عیب تحشنن دوی دبادیه نیوکا ىكە برى يە ھوكت

دوی فرارهه به هوادی چہ نے لولی دے شانط اللَّهُ مُّ الْمُفْتُمُ وَالْمُعْتُلِ وَالْمُعَالِمُ الْمُوسِكُورُ وَعَلَّمُ هدایه و بخنے راستان لد دلا شوله و عا هار لا لہ ھوا اوس بیہ زمکہ ما هغم رعا دري ته لاد شم دعاوس به صواشه محورة تخومرة بشارت چہ مرغو نہ یہ ہوا کئے دصديق رنم اؤد عسر ُخْدَ ا ئے یہ خیل نخسل وکوم چه دوغ ماکا فوا موش مؤمنان بدول اؤجان مسیشم یہ روز و شب له صاطه چه نے تیرکا خدائے ددد نما پہبرکت

ف ميان ميب داسه ديك د عدرب اغفر صدقا والصديق والقاروق »

دا عجیب نئہ دی کہ کے
پہروشٹی نے ماخورسندہ
چہرڈ بیا موصم امان
شمسی آلدین مئم شہ مخ توڈ
شمسی آلدین مئم شہ مخ توڈ

هر یودوست غکادا هیے
اے زما رتب ا خاوند ا
همیشه لوے په نمان
اله د د زخ له یده اُدره
شه په حمد د په درود

ھم نے خویش ھمئے تنبار خلائے خوشنورکری پہ باربار

منقبت بل رحضوت إبوبكوصل بق وخالله عنه

کرے نازل یہ دوست عمود ربر ستا افضل دروء يرے خوشمال كرہ عاليشان دم دد ۱۴ ل فریشات كوره ادكره درريع عقل وادُ د م عديب نقل مایہ مان مصلیدنی یّے خبر کنے دا کہ کہ پہ حرم کنے مشغول يو ۽ ورځ مفرترسول عا تُشِيَّ ت مهريان ن کھا یہ یاک زیا ن در شکاری کومہیو خابی ھے ادویٹل عزنوی هي وايمه في الحال ىنى زۇ درت يۇمال

> له «که و اوکونهٔ د زریهٔ عقل» رمیان صاحب) تله « په خیرکخ دی راغلی» (میان صاحب)

نهٔ د دی چرته لید لی راته روواب مقبوله ؛ فنرشة زيروزبره ا فتاب ہے لوی کُنٹیری و مغرب ته شتابا ن نسوا وجث تربيم آسا شي رسا) ب کعبہ نہ کا گذر دے هد درنگ هغه زمان هیے را جو ی خراکند ھِہ یہ تا کینے ری مر د تو م پ دا در نک یه دا زیان شه ومغرب نه شتابان شي لہ دے رویہ مکومہ نورے بیاروکهٔ فرمای دا دے وثاتہ نقۂ معلوم رُهُ خبر ئه يُم مقبولم؛ پہ آفتاب کنے ھیہ مرتوم دے تیریدل کوی خوشرویم ھنے یاکے میرمن ٹسے تہ

هه تا ند و ی اوربد لی عا نُشِرَمُ وے يارسولم، حضرت اودے اویا زری هره درځ وی دستکیره چہ داکا بری کے یہ ما ن چه په حال د استواشی په هوم شي بوابو د ے یہ کائے اور ریویی پہٹان ملائک ورت سوکند چہ یہ حق رھفہ نوم اے آفتابہ زرروان سنہ نورى الحال وتناب روان شي گؤر وکا لہ حومہ یہ حضرت وکم بیان دا بی بی سیز نے دا نوم عُا کُشے رنہ وے یارسو لئہ؛ چەدا ئىحزىگ بۇركىي ئىيى دے بيا هم نهر ددة لمروب حضرت أوديبل عاكيته فت

له دمیان سنادالدین یه نشخه کنے دابیت نشته۔

هذه دنوم دے ستادبلار له هر مه تل کلد ر له دے نومه راهنمایه له هرمه هخ په وزاندی ته دده اسم له مخه د بوبکرغ لمن شکل مناغ دخداغ رسول فوشنود دغه نوم چهدے بردگوا ر ستاد پلارپه روغاکا نمر اے زما قادره خدا به: چه آفتاب برگذرکانه عا ماهم تيركره له دونخ شمس الدين ده تل نيو له شه به حمدوب ددود

هم دد نه آل و او لا د په دردوشه لهماشا د

منقبت بل دحفين ابويكرصد بق دفعاللة

برکات هم تغیبات هم خوشات هم خوشنوده کره یا لا ن منقبت له د م مجبب د مضرت صدایق شاغلی د مضرت هیه نمیکندات

اللهم ستاسلام سلوة و په مفرت كرد دوران داهم داؤرة ته نجيب ا به خبر كن هي شكلى به حين كن دونات

له دامصرعه رميان سناء إلى بين بيد نسخه كية تشته م

ته میان سناه الدین « باران » لیکل دے دتم ، میان سناه الدین مجیب " لیکل دے بر

كـران مفتر صديّن چہ ہے و کری جنازہ د نور ہے پوسٹ وروضے تہ احازت ے لہ رسولہ چہ رفیق د سٹا د غار کہ منرمان آڈاجازت نور ہے ھور تہ کوی مسکن اؤ کہ نہ یہ بقید کنے هه صدیات وکوهٔ رفتار جنازع عنسل كفن ورسوی عَمْثُو بِم خُان جنازی ئے کری عشورہ ورو فی نه د همخو گت تھسٹین ہے گان هي وكرة دد ع غواست

وبارانو ته تحقیق پہ سبۂ شان باندازہ وروغع ملهرے تہ ھے واکا شری محسولہ موڑ را و رے پرکنار درىت وشم د حضرت یہ رومنہ کنے نے دنن ے دفن کری یہ ھذہ کئے له دینا نه په خپل دار د د په و شو په پاک تن هم عُالَيْ سُتا لا مردان ور سولا دواله يو نور لا یہ طلب داخازت اشارت شاه مودان چہ ئے نا سو دکری راست

لحمیان سناه الدین «حسب مطهره» لیکی ته دادمیان سناه الدین پ نسخه که نشتر بر ته میان سناه الدین «مو» لیکی .

نگ ۱۰۰ جینت البقیع ۱۰۰ هم حیان سنادالدنی پکینه ۱۶۰ سیواکو ۵ د ۵ م. شخصان سنادالدین علی فریکی شخصیان سنادالدین یه قلمی نسخه کینڈرخی» یه دازنگ بیکا د ۵

عه ميان سناه الدين عشق هشي هيدا عبد اليكل دع بر

تا سو وغواړی په قال عرض ځو ډکرکم په هضوار لہ نیکہ تختہ دا سوال ِحسَّنین راغلی پر نو ر

ا سسلام عليك ياسيد المرسلين

چه صدُین دو په رښتیا هم ملکرے دے د غاره که دا رمونر ظاهر ستا جناب به غ مدنن کرو دے به يو سو و هنځ ته د کرو دوئي په دا شوال هي وکا پنو خ دنا ب

هد دو ست خواص دستا . هم دستا یا رکبار محد موتن را و دے دے هاضو نور ب دے دلت دفن کو و او کہ دا شوال نو چہدا سوال یک رسول و رتم جوان ،

مرحبا مرحبا بالخب الم فيق الصديق

له مين سناء إلدين بد قلى نسخد كيف « حسينين داغ "

ت مياں سنا ١٠ لدين ، ئ ،، زياتى سكل ده .

ته ميان سناء الدين، وو ١٠٠ وريشتيا به خائے ، ديښتيا ، ليك دے -

له دمیاں سناء الدین یہ نسخہ کین، دو ، دے۔

ہ حفوت صدیق اکٹیو تر دعفوگر یا برغار وائی خکہ چہکلہ عضوگر د بح دکھا **رونہ جربت وکود** نوصل بیق اکٹیو ہم در سویا مشکوے ووا لو دوا ہو یہ غایر تورکیے بیٹا 3 اخستے دیا 11

له سیان سناوالل ین « موثر » لیکی .

که دمیاں سنا ۱۱ لدین یہ شخہ کیے اور دے ۔

۵ دمیان سناد الدین په شخه کنی مدده کا نور ۵ دے ۱۶

دددا زے شوے درتہلوے یہ روضہ کین اندرون کو د ۲ وو علی حیال ر هلته پیش شو ۱۵ رموز شهٔ تخیر درهٔ نشر ف بر جو ر هغم ساعت شهٔ لم لحدة شئم اوچت سبب تخمُ دے ہوا در ١٤ د مخ زیرشه ۱۵ زمان على وركم بإصواب زهٔ ډدهٔ شوم در دننه چه دے کئینا ستو قراره حکم وکره مهربان وصل الحبيب الى الحبيب مرحبا مرحبا بالحت

چه ۱ د د ۵ کسرمه کلسرنگ په د ے سر دد کا نیک راز یہ خیل لاس سرہ یہ مینہ په ډيرسهر په ډيرښاز ب لحد أو دا كرة الكلم

ز رو فع بنکے طاہرے د و ځ صد کي کو د دددن ب لحد کنے دا بھتو ھیہ لحد نہ ئے کووکو ز چه مخ زیر شهر حیدار ا لہ لمحدہ چہ اوجت شہ په د ځ ډ يو راغ هيبت عبر اوديل حيدٌ لا یہ دے رٹک ککہ زخفوان در شہ دا رئگہ جواب چہ یہ تبر کنے مثنہ بعضبرے و لید یارہ هے دفا پہ پاک زبان

چه ما نبیت وکره دارنگ پاک رسول کرہ لاس فواز له ما واحستو ؟ مبينه په سل عز او په اعزار ابو سکو نے ہے خید

ك «تاغير»

له د هشته لم خودر ه تعبیر شه زهٔ له تا عوا هم خبیت شه مومن بو شح له دے سرایه دصگیت په خبارو تبال دیم خدائے دخد الله رسوگ نوشنود

ر عضرت صاحب له لوری زما رئک د ف تغیر شنه د صد گفت په روی بخشنه چه دد له په روی ه خلایه شمس آلدین که کنه کناریم شنه په حمد او په درود

هم خوشنود ههادیارشه هم ددهٔ اصحاب کسار شه

منقبت بل دحضوت ابويكرصدين

په نبی هاشمی سایر هم بارا ن ددهٔ هوشنود چه شیرین دے نر شربت په دا رنگ شکلی شاغلی درے منبرہ سلا مت په چهم افلوقات دی هیل ناست دی در دیم به معرت دی در دیم به معرت دی در دیم

ربه ستا صلوة هم ډیر همیشه کـ و په د د و د داؤ د ا دا تۀ منقبت په خبر کښه دی دا غلی په د رځ په د قیامت په په ورځ په د قیامت په نووه په عرفات و ی په نووه په د برواهیم

له دا مصوعه به زرب تلی سخه کنی نشته به

تحبل من ۱ و د ۱ ن ينظر الحاصد يتى بين جيبي خيلى ای چہ نموک دے نظر کرونے یہ داشان ارادہ کرونے چه صدیق به زما کوری چه دد له په دواړه لوري بل طوف غلیل زمادے يو طرف حسب زما دے اللهم زر صلوة هم سلام هم تعيّات پ حضرت نی سرسل ھىيشە لىرك اكىل هبیشه لری وران تم خصوصًا به دا زمان تم چه دے یار مضرت صدیق یہ رحمت نے کرہ غریق شمس الدين دد له ب مخ

هنقبت د حضرت عمر دخوالله عنه خدا یه سنا صلولة سلام په حفوت خیر الان م

هم مغفوركرے چه كا سخ

سه دلته دمیان سنا دالدین به نسخه کیغ دا بیت داسی که نوزیه پاکسردگوگینچله: دُرپ زُرگو فرعا قله که دمیان سنا دالدین په نسخه کیز را بیت نشتت بهتخه نویم - چه تحک غواری چه نحوک زمایهصرین او جبیس ا و خلیل کیخ نظو ا وکوچا -

تہ ہہ دا کرے درند، تل واؤره ته اوس منقبت پہ صفت کیے ہ عکمائر په حضرت رسنول وئيلي

ا لوکان من بیدی نبتیا بکان عمر دخ وو عشر بہ مجبی کہ وے بیس لے مائی دے وارد پہ دا مضمون بل مديث جدد عيمون ع سراج اهل المجنة عُمررة

جنتیا نو تہ معمر پ خسب کنے دھسے رنگ هِم اسلام نه ودُعْتُو حضرت نه کره حمح دل ھنے ہیں۔ نور حفرّت بلىنتىطان نفسى بدرنگ تنبنده به لم عَمُون دا حديث دے هم اظهر الشيطان تفرّمن عَمَّر هِ عَمُثُو لاؤْدُو استلام

دے چواغ حضرت عُمُّوا مالید لی دی خوشرنگ نبهٔ راورے لکہ نبو پراسلام نے شد خوشدا جم وكوة نيك سيوم پ پنیځ سوه فر سنګ ډېر روشان دے نکه نه

اسلام شم بيا موند نظا

هم ياران كريك غورسنل تل

دعمار د ښه صفت

حدیث دادے مکہ نمر

یہ داشان نے فرمائیلم

ل ترجد ، که چرے وسا نہ بس نبی واتلے شوے نو ھفہ بہ عشودو ہ ت ترجيه عنو داهل منت جراغ دے ١٠

ئه دمیان سناء الدین یه نسخه کی دامص عم نشته به

ن چہ دے بس_{و در}ست جھا وو مشر هيے پهلوا ن دد قوت شاک پهلواتان سر داران هم سلطانان د و غی مبر خوب نکو<mark>دهونشیارو</mark> چه وو چو ته اد کفارو یا دو ی ورځ ره تورد شم عَمْرُ لَمَ وَيَرِهُ عَمِمُ ہِ، بہ دیا ہہ مٰکہ ویٹیل وا ر لا حتى به رايه ويستل عمر نه کا د کاکلفام یہ باطلہ نعیج کلام فرما شلى مجتسام هُكُ دا رنك مصطغ م الحتى ينطق على سان عُمورة یرے یو هاری چه فهمدے نعة رنگ زيوے دا عظيم دے چہ جن نطق کا عیا ن ر منه الم الم یا رحیم یا رحلی يا نحسنتند مهريان ما یہ ژبہ کرے حق کو ی . هضرت عَمُوْبٍ روعُی ژب بنده کرے ۱ عن لہ درو غوے مطلبتی پہ زبان باندے کو یا تل مفسى الدين كرة بدرستات شہ پہ حمداؤ پہ درود

منقبت بل د حضرت عُمر د الله عنه

خدر ئے دخدائے رسول خوشتور

دبه سناصلوله اکرام به هضرت نگی کوے تام هم دد لا به چادو با دو به جمله واړو دو ستدارو ه توم. دهفت مهند به دبه رمتی دینا دی .

راونی ھیے رنگ عیان دو له خدو لا كم بيان د ١ به مان ناست دودے یہ نمر نوی ورځ هغیرت عکرٌر شای بر بنای ناست ودکله ر له خرقه خید کند له یہ عکش این الخطاب کومی ډېري د څافتا ب هِ، غُ رُسوله ش وروره باند ہے و خلید ی کو رہ د انظرکرهٔ دنمولورتم دغيرت په ستوګهيورته هم کر می شوه ترشم دو ره هغددم شه نمرب نوره بئ د اسمان كن چ ليدے شنر کہ تورہ تبیثی دے شئہ ليد هم تورشه به صورت یہ جشما نو هم حضرت كسوف وكرواك مقبوله اصعابو وے رسولہ، دو ساکت یہ دغہ با ب حفرت بر در نک یہ جواب خبردا را ورو نیک رایم عبواليُّلُ وريتم لمحدايم دے یہ خان ترے آ زار شوے چہ دے نبودے عبوسوے عکه دے سے دا دستوردے مارخشے کھنے بنور د ہے دے روشنان بہ هوكونهٔ شي كه عيش بترك رصًا ندُ شي دے بہ تور وی پولا ورے د فیامت نر و رئے یورے توریم هلم دے روشنش کہ علمٹر نترے رضامن شی رو شان علم هغه نبرشهٔ رصًا من چہ ترے عینو شنہ پہ آ سمان باندے روشان شنا کہ در یہ ہغۂ شان شو

الم كسوف ديناغم هذر قسم دعكوم بيد ونشر وتندر بدو خت وداكوغ شيء

ہمبت ئے پہ زر ٹا راکوے مخ توریۂ شم پہ تیامت ز ٹا ہمیشہ لرے کے سور رب؛ غیل کوم په ماکړے چه دد ځ په محبت ز ځ شمش الدین دد ځ په نود

شہ پہ حمد او پہ درود خنائے دخد ائے رسول ٹنوشنو

منقبت بل رحضوت عثمر رضي الله عند

به خفرت نبی مختار هم نم نموش لرد یادان ته دادی دا دنگ کا خبره به غلافت کنی به غلافت کنی خداری کولم کم به چاخواری کولم کلاب زیا ته ورانیدلم به دا هال که ددین نمر دد دوان شنه حق شناس اد چت او درید لکه نمرد دا و بینائی او و ئیلم دا و بینائی او و ئیلم تاغلم ننه کره اظهار یه دُرّه و ه عنقر بب

اللهم سناصلوت باربار هسیشه لبرے دوران تئ الله غبره معتبره الله چه په دولرد شوافت کیا دولان نئ زرغو نوله هرکز نئ زرغو نوله دا به نئ و دا نبیل له عبرر مفرت عبرر الله دا که در که په لاس د هخ د رکح په سر د عبر د گه در که دوبار د گه در که دوبار دو رب ناکرمه تا دیب

و نیل و کره ژیبا رکک
کره بیدون په حرکات
نیلکون شوه زیبارنگ
عدر زمکر نهٔ شوه لوارهٔ
غلم زیا ته د غم هورو
شه تر ورک د جفابدل
کره زما په زنرکی توڅ
چه د هٔ خلاص شم لرتعب
خواست تبول دشمسی المدین کرهٔ

چه عبش درته دارنگ هغ ز مکے در نبات زرعونه شوه هنه درنگ دو باره هر کز و بجاره بلکه دے کوه له نو دو د عبش عادل به عدل د عبش عادل به دوی د رحمت بالان ای ربه په تعرفان ها خاطرستین کر

شه به حمد، او به درود غلاً مُدهاع رسول خو شنوه

منقبت بل دحضرت عمرين المنه

اللهم ستامبلوة عجيب هم نازل بهجهاردبارد وادره دا نقل عجب

له دميان سناء الدين به نسخه كند مفاده " ليكل دك ؟!

اله دابيت دميان سناد الدين بد نهد كن فئت ع

ته دمیان سناء الدین پہنشخہ کجہ ستومان ہ لیکا رے چہ غلط بشکاری ہو

کـره خبر په هيپ باب د ککوا ہے دین بے عون دے لیہ تلو نہ تعلور کالہ پہ د ہو جہ بھیّد کے چہ ٹے نۂ رے ادیۂ مُکہ یہ غَلہ نے شو یا کندروہ له ز پ و کو سره لاله دود نیل ته کرهٔ گذار پہچیو چپو جلان شہ می یہ داشان نشان دے مصربان ورئه تحركند هد درومی زیبا رنگ مصریان کوی مزور یہ دا حال شہ معتبر چہ یہ هر کال کے عاقلہ یه ناحتی دا د و بیدی یه دا شان په دانمط جہ رحم دے مم رحمان

چه عمر ابن الخطأب چہ یہ وخت کنے د فرعو ن رود نیل شهٔ بندری لاله دهٔ او بهٔ شهٔ ورکونے غَلہ نہ کبید کا بیہ زمکہ شوه تحطى يدمصروبره نور جنيئي صاحب جماله ھم کائی ہوے ہیر ا بار دو د نیل هد روان شهٔ لا تراوسه هغهشان دے یہ هرکال چهشی دے بند شخه ا چوی دا ر نک بیهٔ دار نک به دادستور جہ عبث عادل خیر نور وے چہ دا مشکد ھسے جل ھلاک کیوی در نہ وکینیٹی عکر خط په نا مه د خدا ئ سُبِعان

له ما مصوعه صیاں سناء الدین واسے میکل دلا « تنا ہم و چہ بھیدں نے ،، واسے نبکاری چه میاں صاحب دیگان نہ لیکا دلائک جہ تمثم معنی شد گوی ،،

تاتہ دے هسے شطاب المعمرات الخطأب رو د نئیلہ تۂ پوھیوے یہ ناحقہ تہ بندین ے پہ نا حقہ تہ پہکند شوے له دے ہے کہ بیابند شو زهٔ په کم د محسب تا یہ دُ تہ ہے کرم تادیب تا همیشه اوسه روان تهٔ به حکم د سبعان رود به داغ دا نسط ر عمر مي منكل خط دے روان شہ یہ تلوار رو د نیل ته شه گذار ا تر تعیامت به دوان و م هم دا هسے بہ جلان وے بھیدل بہ کا حثر کند چہ بہ نۂ شی معرکن بنید شو فارغ د هدم جوره مصریان دد کا لہ غورہ ورک ہے کرہ دشمندیل الهى دد له يه عنال چہ پہ دنت د مُنکدن بندى نه شم يكفتن د شمستى المدين ونزى كلے ب کفنن د کلی . شم نیم عبد او یم درود

منقبت بل دحضرت عمّر رض الله

عدائے دخلائے رسول نوشنو

اللهم ستاصلوة اعلى په نبى غيرا لـور غي مىشىم لـرى نازل ت مم ياران كۆپرخوشات

عجبيبه بشكا مرغوب ما البيد لي دي رو شان هيے رو با سعار ت دی ادا کر ی نیک صفات كري بم دعظ حق شناس پہ ھائ ورکری عالی شان یہ حدور ننگ رموز بہ مشغول شہ باضفا دهری به ۱ نتقام د شاهڻ پہ تخت يكلفت ھند درنگ شہ یہ سوعت گو ژه دو په ۱ور وکلک دادُ بو ادکرد پیمندو دی دا داخستل اے کملہ! ياچو نور وو مسكينان یہ عامت بردوی غممن وو ترپیشین کری پوره ټول دهٔ ادا کوء پہ زراسین لورځ ننړنکړ به پهلوا نَشْمٌ

د کا به دیش په کندردنده هم لوکل به نے په شاغیله کوندر ک نبیخ سینیما ت یا چه نور به هاجتمند دو د کار د دو می کرم تبول چه به ندر کا د دناز پشین

ومعراته بدوانشه

اواؤر، دا نقل هيو ب

یہ خبر کنے ہیسے شان

وعسرُ عاد ل عادت

د صباح بهد به صلوة بؤر به شهٔ پهمنبوباس

نسیعت بہ ہے شمشان

نور یہ ہالہ شہ راکوز دے یہ مکم پے تضا

هه حدود به شو نهام

ىنور ب دے نىكىغت

بیالہ تخت بہ _{ادچ}ت دئا یہ مشک _{داولوی}ک

مه میان سنام لدین « امضاء لیکل دے جمعتی ترے نہ واوشی م. پر میان سنام الدین ، پورت، دے یہ بھلوان سند »

په اورد دا درے ای جانہ صغه شيئے کرے سردارہ نفقه کره د عیا ل د ٹا کر ے خرخ پہمسافرہ دی بہ صرف کرے باراتو کلہ کلہ یہ بائدا کا دے ر عاجزو به وشغال ېه هيا ت پې دا د ښا وو پہ شیہ سیر نکہ تمو يىشى يە نېغەشەناكاء ر کولے هغ خوارے یه دا شان مکه نسو دا مو دارے تہ خو دل کوے نتائے کور تہ ولے گرپ تهٔ د حدای رسول دیاره یه د زنه له بیت الماله چہ دا ھے شوم سرکومہ هم یه اصل بم قراشه لو ب ے ہسے کرو ډېر مواتور لہ دے سبیہ بارے یہ قیا مت کئے شی لہمانہ

دلا به خنت له متوان دة به خرغ يه بازار دلاً يو لا حمل به مال ا او عصے بہ دولا عاضرو دمکے ہم فقیرانو هم په شپه به کوشید د تفحص ته د ۱ موال همشه د ستور نے را وو يولا شيم عادل عبرُّر بيه له الله الله ور بارشاً چه ځ غو څيے د مودارے يہ دے غن وكرة عشر م دا و لے يويكولكون تهٔ مردارے ولے خورے ھے بیٹے و بے نیک باری عبرة ويوشية لم عالم. و في هي كرم محرومم نه د ادويستملمونشه ادوه زویہ نے تیبر چه خور در غونے دمودارے یہ صباح نمور لہ نا نہ

خلیفہ نۂ درسول کے تنڈ یہ مو نو. یہ تحدُ مشخول نے چه در خبرے هي وا دُ ريد ع بير ع دائے و ویل یہ غُتہ عنت و ذرول په يټه شہ ے لاس زخی شہ دیے بارے خدایہ تہے دینے شوے یہ دا نمخ یونوا کے ھم یہ بنبو ترما تانوا کے هم د کونډو پیمانو زهٔ به کار د مسکینانو هینج یه کار نهٔ کرم تقصیر تهُ ٤ دين أ نصين يم خد مت غ تلمشغول بيم تل ددد ی پرسور حصول یم له عكثر ستكانت ددی لا کا ند ی حکا ست يت ينهم دء دے اے عات چه دا داند ئے لیہ سیمات نهٔ یہ کبر نتر فع دے نور یہ عبز تواضع دے عمَثْر وكنر اوكوره هے شخ ، نہ اے وروری؛ عبير وكثرة معذور وے ہم اے نبط مستور د ست حال به درمعلوم دیا تنهٔ نهٔ وی نه د نوم دة له ما سرة كه هورته دا مو داره پريودهدورتم چہ عشر کرو موٹر، خبر یہ دا حال د لرو ہر نفقہ بم ستا کمال در کوی له بیت ۱ ۱۱ ال نبئح نه پیژندهٔ کوره شوى روائه لددة ورورة دے د و راندے دادوروستو تلایه شان شوکت دیجستو چه دوغی ورا غلهٔ روان نور هذه صعابی عوان چه کنجی د بیبتالمال دة ددة يم لاس دمال

ددشا د کاره لا در وو پہ فریا د وکہ دے دروری کنجی زر را در یا وما ننم دی پرانستی وعمور سه باقى ورو ستونمونځ په وارکر شهٔ منارغ له تحیات یه تلوا ر ورت ماضره در درون شہدے کلمونک کویا شہ یہ اندرون م دره منه اورهٔ وروره نورئ دوے بھلوان هم د که واخستیل لرکی ذا به هم در سره محورة دلا يم عم درسوه نشم شو روان پینے یہ سر ر هغ شخ نز کورید دد نه وو ټوک بهره یہ زنخیو نے بندہ کری دد وا ده و تنگول

یہ شانخہ باندے ولاروو عَبْرُ عَنِ ورته يهزوره چە ئىرائح زركريەنىك صفاتە دد وزخ ورو نه دی پیرته یه تلوار را که تلوارکری معابي هم له صالوة نور کړی د په کښې طاهوي در ئے پرانست ھندرزیک ہم ترے زر شہ رابیرو^ن دراهم يؤ مونخ الوره دلاً را والحسند به هًا نُ م غُمُ تد دے سروی لهُم هِم هُو سَنَّا سُو تُرَّكُورُهِ ستا درکوری پورے در مُ آخوش شحتم عمثو جدد ا دراغ اعدرور شیه و ه تیره قو بهره دروازی ددے ترلی ھنے نیکے نور یہ نمیلہ

له دامعوعه دميان سناء الدين په تلی نسخه کن زيا ته درج د ۱ م

وو ولاړ ورته په در ورته زرطفله دوان همره لیس را تیلے ته خوارے دى را گړى مونونة خوارے مونز بہ موولہ ډیږے لوږے شوم معطل يه داكليو شوم معطلہ یہ زریج بنوز شتم یہ حال زمونو غیر نه را و ر می مونو کوید یہ عاصل نے شہ مواد لددن واخسته عاصل نور عمش عادل يهمينم اندرون نہ یہ رخصت تا دننہ اے نیک نومہ درخ اور مل کم لالنہ نورے دوی تہ نھا دی کو ک يه أو بوهم زرو سارو شول درئم يالحيد ددين نمر شو که دو څ وته ګومان

او عمثر پیتے پہ سر دهن فيغ طفد ت دد ی د ۱۵ زمون نختور تا نَمْمُ غو ثق د مو دار ہے اؤ کنہ ھسے زرہ خودے و ن ن اے زویو کہلسو دے یہ واؤ دی دارموز چہ عادل هضرت عبشر يو نۇكو لە ما سولا شو مامن في واري شاد هغه مال مثاع أ مؤر چه دا ښځم شوی د ننه له دو وُ غو شِت إجازت هنے شیخ وے دا درومہ چه عکر شه در دننه هم ډوډي څ زرېجه کړه چه دو ځا دخو ريا ماريا شول نور هله هضرت عبث به دُول دُول محسويان

الم داببت دميان سناو الدين يه نسخم كية نشتم بر

اوس لم تا سو نه سوال كو نم هیتم معلوم نهٔ در کم زیا ته نور به نهٔ کوم "نقصیر زید كدى غورسنده يه بخشسش اع اماری درن نسر یا مون ر خلام کولو له نول چہ یہ مونزہ تہ اکرم کر ے للكه دا رنگ مونون ته وائح بٹی لے ماخو شنو د، حسنہ روس يولم تا يہ غيل مقصود هيد و دل مومينه دكرم زا له بيت المالم لددے غمہ شم برهم تاسے کرے دا افتراد چه به تا په فوارښه کوو پہ شپہ لا پ تکہ فقی د ا پیدا کرا به دیوزود د هغ شځ کری د پ ئے غوشنو دلہ ما باریا د

تَا سُو يُولِدُ شُئُ زَلَّ عُنْتُرِينُمُ م رستاسی هال ومات هد يه هال مو شوم خبيرزة غر ۱ و س ما یه نیک دوش دوی وے یاحضرت عکورہ خليفه د پاک دسوٌ ل؛ دا زیاتی لطف وکوم کوے تواضح خيل ته بنائے عت وي وع الدتر اوس دے نے او مونن لا عو شنور سا عبي درت بيرمسم وظمفہ بہ ستا سے لالہ ولے زہ نہ سم بے عمہ تھو جہ نہ دے یہ قوار دوی وے مونو بدا تواروکو هغه درنگ حفرت عکر عبدالله ابن مسحودرم هم لے دادوست کان سٹر کے دے نے اوس اوکریا اقواد

له، ميال سناء الدين مد بيدون دود عيك دے ي

مونو هيم غوشنود له تا يُو خداع لم ناشم رصا مند دا ا فتوار کسرو مکترره هے وکے کا بہ تلوار ئور ھلہ کا نمٹ یہ زود یہ شہ شان یہ زرہ توار د دوی واخست حق شناس شو صورت عا په په غا په د دو ځ شولا جارې کماله عمر كبنيها ست مستند ھا ترے سوال رکرہ تخبتنہ خلیفہ وا یہ چہ تقہ دے برابر ے کرے عد ل چه د عدل په هُند دے چہ بیہ ظلم کا بو تھے۔ دی نه داغ عنقدیب یم دادے دیتیا نو عبدالله فرزند نه کوره هِم ع ننم په سينه يا س

دوغ وا او اقواريه وايو يۇلەتا ئە مونۇ. غورسىند يُو له تا هو شنو د عمرُ لام مقرر چه دوی اقوار عبدا لله إبن مسحودرة د دو څم وکښه دا آتوار ھے، عمنو کاغذیہلاس نور ىملى تېرىم دوغىدوالى، وظفيه له بعبت الما له پہ صب چہ یہ مسند لخنے بوئی د لوگی تلت ېه دا بوڅ د لوګې څخه د پ عَمَّرُ وَے وَ خَلَاغُ بِهُ فَعَل دا لاکے ما تہ بھتر د ہے لم لوگی نہ دعود ډيو چه د موک ساعت قربیب د ا فتوار کا غذ سی را نو هم د نبخ زما ورور ۲ عسنگ وزکړو پہ خپل لاس

مه میان سناد (لدین د دخفت، لیک دے جرمعیم شکاری س

تهٔ له ماسره نم پرین د ه ددے عال شی پہ غوشتنہ خدائ تهکرمہ یہ حاجت رعمشر وو نبیک نها د تَمُرُ رِئُک خوف د دلا عجب دو دد الأفير آكا هي یہ دا شان وا ڈری ٹیک تھویہ غوف لدخدا یہ ددین نبر ئے یہ ظلم کٹو حدر م سرے بوٹئ وکورتہ ورے تہ شوم نه کرے در ستاری دے درکرے سلمنت نهٔ دد عظم د یا د ه موی پہ موٹی لہتا غونبتنہ رتیا مت سختی د هایر ۲ سر ۾ تهيين شي لکہ خوک عوىته كسوك ببه لهلمتهائك پہ خوراک دکشی ٹاکشی

په کفن کنے عو په کے و د کا عدما د ساتد زلم به ۱۵ کا غذ هجت کو ر یا تھٹا رنگ عذال داد غمرنك ترس دد لا لدرب وو غَمْ عجب با دشاهی دار اوترس له خدایه بویه لکہ کرو حضرت عُمُثُو ت ٹالم ٹے کو ٹیہ کو م ر مظلومو غو نتے ہورے نتہ ، ويد لا نه كون له قهارةً خداع چہ تا تہ مملکت عدل داد وتداے باری یہ قیامت یہ شی پو بنتنہ كت سنكه كته ميره د ستارکین دے پہسرگوک كبر من شي لكم بيرا لك توریع خُلہ ککہ کرکسی

له دميان سناه الدين به نسخه كية دابيت واست كاس تتولَّك أو وولدوم، ته أولَك فوف عُ كروهبه

چہ مظلوم کرے یہ زری خوتر په چرګو روکوے اس اوس مور د نهٔ کړځ نفس په صپر ھئىرى شوركىك ئابوتى سننر گھینے کرے غو برکو ٽني ر مظلو مو وینے تفریح کہو ڈنہ ن یکا رہ ساله تمثم في الروط خری با ست ئے پہ تخت با م بيا بہ چرتہ غ داغلے عین کا فرئے ر مترے نور لددے وعظمهائ حدا ی د نکه چهخن ګورځ يسيد ا شوى دى له موره كرے له ظلمه يه أمان کی، پوری زمامراد

پہ غوا شے ملہ سے و یہ غوت کہ تہے س یہ حوص مکہ ننو ر کھےبو يه آ واز لك لوغ خُو یہ خوراک کینے نکہ ٹسکونو یہ نوشل تکہ ٹر وہ رہے فهم نكرے ستمكارة حِہ لہ تُقتُہ نے جور ناؤلے نشكر نة كرے وروشوورإند به له كو مه غ ط عل چه د ظلم پيتے وہ رے بند کره شمسی الدین ظ المان پہ مخ مختوری دا زل یہ راغ مختوری خدا بيم ما بمخپل احسان د عمير عادل په داد

ل دا بیت د میاں سٹاء الدین پہ فلمی نعمہ کیے داسے دے ہے ہفتی الدین پہ فلمی نعمہ کیے داسے دے ہے ہم خاص ہلادی الدین پہ فوڈ اوبوڑہ چہ ددے نہ تئیم مطلب نئر داار عی داے شکاری ا چہمیا صاحب پہنقل کولوکیے خطانشویں ے سے سنا ہو ہو سونعکو پینیتو کیے انجان نہ وائی ۔

ت را تروری ، ختک م پُوک ته والی م

حق ع پاتم په کورن د چا مکړے درا د ن شہ په حمدو په درود خنائےدغتمائےرسول فوتشنود

منقبت بل رحضرت عشر واللهنه

په حضوت نبی شفیع که نما که نما نمی د با را ن په خبر کنے دے مدکور دائے ورخ په آب وتاب مدینے کے لیووبر نموک مدینے نته لم صحران میں و هلو د غیل سو لمه ن نی د بنیا نه سیوشه غائب حضرت عشر غائب حضرت عشر د و لو هم ع بو حی هذه نوانه که د ے روغ وی برادر لا

اللهم سنا صلوة رفيع هديشه لرك ودان واؤ ره دا نقل مشهور دعث عادل په باب له د بن نه جه سفي هد و لا فبرتوك په فريا د په چيغو سر داغ دع چه عند تيوشه با امحابو و نيولو دځ دع دا كړى تحزيرمات د كر د ميشو صاحب تر د د ه

له دابیت رمیان سناد الدین په فلی نسخه کنے نشته بر

په و علوے شی غیر دروازے تہ ہم شبان چه څ کړے وو سفر د عقبلی تہ ئے سے شو ہے تة را نظ لہ سحوانہ لہ د ہے حالہ لسوو ہو هديشه كر ځ بيردن کر شید گا به سم همان يۇ يەبل ئەبلوسىد لاردى دوى نوشط عُائم يه عُائم له ليو لا چه في ليد لے په دے که و د کنار کسدے تڑے و ھنو سہ یه دو دو راغله دوان په د ځکدو د کندار لہ دوی بیرتہ تنبتیں لے غره ب كري حضوت عهر چه د عدل نبر بلند هُکه دی لیوان یہ سخ پہ حملہ سرہ واڑ کو می مدینے نہ لہ صحرات

نورے تھا، کرئی تعزیر چه دوی وراغله دران و له نمُّ ليد حضرت عَمْثُو له دينا نه يه شا شو ے ورته چاوه وے شبانم بہ صحواکرے چا غبر دلا وع اؤجرزة يمشيون زماكلوے مم ليوان پہ یو خائے بہگوزین_{ا دو}قی ص اُوب بہ بہ یؤ خائے ن کے کہ کے ترهید لے نهٔ لیو ۶ کار ۶ اختیار[.] ن سعر تلم د اگوبوشه ن کمها نه نمو البيوا ن دو ئ پہ هٔان کا و ۱۵ختیار هم محکیام ترهید لے د﴾ شوم پوه چه درين نمو زع شوم به دا خوكت پہ غورب کا غائب ہے زما کم**ی**او نتم را درومی به دا را غلم شتا بائه

وروستے خلہ بہ مودن رہ تہ ہے مہ کرے بے آبرو می دکسس ہو د ہما یہ ہم ہورے نہ بہ عقلی کئے چه نے وہ کرمہ دیدن زہ د عشر عادل په روئ ای حمًا رحیم خدا په ا شمسی الدین په داد نیک

شبہ <u>نیہ حید اؤ</u> یہ درود خدائے دخدائے رسول خوشنو

منقبت د حضرت تعمان رضالله عنه

په نبی اهد و هید که ستوری د آسمان منقبت د ع متمان ره هر چه وایم عیان ره وو عشمان بن عفان هم مالک وو د ډیر جلم فلیفه وو عالی شان هم قاری په شاه میزان

أ بلهم ستا صلوة هيد، كو نازل په دا زمان دا د رلا اوس لهما به هان له خبره كوم بيان زه وو هر ها ته فيض رسان د ع صاحب وو د ډير علم هم وو د ع د هيا كان هم جامح دو د توران

له دِقرَان ترتیب دعفوت عُتمانٌ صیب په برخه کیخ طائلا دے سے په حضو میت سوء دیٹا دعفوت عُتمانٌ حیب خاصودہ ، پع دغت دمتھادت کیے کے ہم پہ غُلود توان آبایت دو بی

هم د دوا رو دارو زین رے مم صاحب وو ڈی النورین نهٔ دو د ے پہ جنگ نینے یہ سخا تندے پرا نتے۔ هم دو ځائ د ډيراحسان هم له هقه وو نثر سان همیشه وو نیک کو دا ر هم مدام یه شیدبیدار دا آیت د د کا یہ شان عُكُم عُدائة رحم رحمان ھسے شان کر ہو نٹرو ل یہ قرآن کنے یہ رسول م اَمُّنْ هُو قَانِتُ اللَّهُ اللَّيْلِ سَاحِبُ الوقَائِمُ الْحَدِدُ الْكِرْدِ وَ یہ خبر کئے تھیے سٹا ن نوشته دی یه شه شان چه په ورځ سه د تيامت هِہ یہ عُلقو ری هیبت چہ وی جمع مخلوقات یہ میدان وعوفات رعثماَّن تہ یہ ظھور خدای به کا قبه د نور هیے وُشی در حمان هم به د له و ته فرمان عۇ حىت تە عالى شان . کرشاروی عثما^{ن ہ} نہ پہ دا قبہ کنے ناست له تا نه كوم څخهٔ خواست

له په سبب دیپنعگبردددوگ لونود دوادهٔ کولودهٔ تذذوالنورین ویکیا شی ب ه دستا تیج دمطوت غنگ دیدے زیائے مشہورے دعد دیو پہودی ندنی یُوکو بح پ اند فرد دینارہ اختے دواود قف کہائے دو۔ په ۲۷ جوی کئے دکیے خواز شازمک پہ قیت واخستہ اُو دائے اُرتہ کرکا رنو ت) وسور نے کو بھ داخستان پہ باپ کئے عض ت محمد صلع درمائیلی دی چہ جادا واخست حقہ بہ جنتی دی پہروئزہ کئے بہ نے دمد نے خلقو تہروتا کا ویک نا حض نتیکی میں پہ عشرہ میٹرہ کیتا دے چہوجت ذیرے دوئز کا علی ندور کرے شوً ووں

زهٔ د مال کوم نهٔ کتاب په تعبہ کخے چه ئے کسے چه ا صحاب ود هم باران درو می ستا د مخ په شمخ ستهٔ په رو ئی ددے عثمانی سم دد ما له باریکئ شیر کرے خدایہ تهٔ مغفور نهٔ له تا سرو حساب او که ستارهٔ اوی هیه همره کښینه تهٔ په هٔان در سول شی واړه جمخ خدا یه اماهم په غیل مُان د صحاط له ت ربیکی شمسی آلدین دد څ په اور

شهٔ په حمد و په درو د خداغ د هداغ رسول خوشنود

منقبت بل ، حضرت محتمان فاللهنه

په حضوت ماهی هاشر هم ياران کو غوشود مد شور نکه شورت که شورت که شورت که شورت کند په عالم شو له نموکنداه کو زيد و و له به غم برهم چه دو وا له به دا دا د واله و ماغله په دا دا د غله نشته يو غمناک

اللهم سنا صلوی وافر هدیشه لرے ورو د واؤ ریا تئا را منقبت رعثمان په خلافت کی فعطی یوی وی بے بیا یوی وی بے بیا یوی ورځ و من ینے و عثمان ته په فریا د وی شو هلاک

نو ر حضرت امير عثمات هنه درنک هنه زمان زر اوشان ئے کویا تیار دشام لورتہ ہے قطار دغا د ياره محو د ه چه دے تحومرہ وو غم خورہ چه دوی وزاغلهٔ توشام هذر منت وو مون ؟ شام د هساب له هد کا تير کا یہ روی ہم وہ تحلی دِبرہ بياغ نه موندي غلمروي يه هينج شانح بهميله درى نورتم خط وكسنه عثمان تنم دهد ماحب احسان ته غلم نشتہ دے صاحبہ فنرمان تَقدُد ع عِبالله عَنَّمَان زر ور ننہ جواب ھے رکنبہ یہ شتا ب یہ تنوار تنوار زینھار چه را درومی پیم شلوا ر مدينے تہ يہ قريب شي ندر یه دا سوال عجیب نش دوی لدرگیک یک یہ کیک کوفی جوا لو نه وا ری کیک کری نا أميد چه نه شي خلق دوئ لہ لُورے دی علق دلق دوئ شوکور تہ را روان په منومان چه د عثمان رخ دو ش یه دا حکمت عجیب شول مدینے تہ ہم فتریب شول چہ عا چک کول جوا لونہ دو ئى چە خاۋرو يەرئېكون هم نے واری سرکنولی چەنۋد ئے رانے ترکلی

له روایت دے چه دد ، قط په موقع چه تنهٔ وخت اونیان بادرا غلل نودنورو ښادیو خلق توع نه په دوچیند ، درے چیند منا فع وزکو له چه ما غله موند تنه لاکړ ته خوخفت غنگان د مدینے په خلقو خیرات کو ۱۹ اوزک کتے هنچ خیال شع اوزئر سات د ، .

که وی د ستوری محکله غو شجالی شو کا لرو بر

نقاری کے اور معلم عالم واري شو خبر بوئی ھنگ دمدنے رو می لہ شہرہ حبلہ باند ہے خوشتالی شولا په دوی ډ يوه میکی لہ نظے ہے ک هِ عَمَانٌ بِهِ روس مُيرات ھِ ھُبر ھضرت عُٹمان کہ ہوا لو نہ تر ما پور ہے بعنی وی د سرکندلی هغه ورځ د نور عه پینچ چه شیم راغله سیالا رویم نور پہ هر جوال بہ ياس سِم دِیله به دی و بیله خدد ئ. تعالى يدخيل تدرت هذه رنگ کری اوری تیول وار ، تول مضرت عثمان فر شهر ټول د مد نے

یہ أ مید د مهين ب ون راغله دروستوورآم چه کاروان شو وربرتمایر، دوئی نموشی کری یک ببک کری بہ مونز باندے برانا ورته دی هس مرمان که دے ترلی وی هم نمورے دغم هي هم منو لي دو ځي پنچه چه نهٔ وو هېڅم عَمَّانُّ وراغ مؤش روب ايب راس دعق شناس مس بہ د لا د عا کو لہ مم , رنځ په بوکت خدای کول و دی مار ا قسمت كراة هغه زمار شولو موړ په دا مهين

له په دنیا کی اولی درجددا نبیاً علیهم انسان ۱۸ و دنید درجه دنیماکوم دامعایو د الرامات داوليادٌ حق د ١٥ دوغ يه درج كم تواديا ف زيات بورته د ع ج کوره نفهٔ رنگ شاه درب دو کرا مت غ نفهٔ عجب دو که نحک دیوکا د تروهٔ کسی کوامت به عجب کسی دحفوت عثمان به مج خدایه ما لوه به سخ دقیامت له تند علوب مها دع عالد زرهٔ خورد ع همیشه لوع زرهٔ شاد شمسی آلدین به غم آباد

شه په حمده و په در و د خلاځدېمځ رسول خو شنو د

منقبت بل د حضرت عثمان واللهان

اللهم ست صلوة بهتر یہ حفوت نیمی بھتر همیشہ لر ہے نازال آل عيال أكرے نوشدل یہ خبر کنے دی مطلق دعثمانٌ غنی پہ حق وا ڈ رہ غون کریا شما درور دے کمال نٹہ ئے وکھورہ دا قیصه دور و دراز ه غوكوتاه ع كرة نيك رازي هم درنگ چه شهارت دئا موندئا ر سعار ت مناتلان پر لاس نيولي در ته راغلہ تینے وکینلی خامتګارے در ته چینے كرے نارے يه كوكوكولغ یا میرخبودا ر ست قاتل وكوري بديدارشه مولائ نهٔ پیټر نو هیتم چه دو څا څوک دی پرېڅه پخ ستا ونرلو سته راغلی یہ لاسو نو تیام کنیلی

نهٔ سر پورته لروبی درته د لا نام كولا نظر پہ لو ستنو نے تینر زبان کا هٰو نظر ئے پہ قرآن کا پہ چِٹا _د گُا یہکریغر خه متكار ئ بيا نيه چيغو ت تلان در تہ عجبب يا اميلا شو فتريب قاتلان د معلوم ته کره يا رمير، نظر اوكي، درته و عهد زمان نور ہملۂ مضوت عثمان ؓ دا زمان پہ داکتل غپل چە زۇ ئەكورم قاتلىنچىل پہ فیا مت کئے شی پونٹننہ چه صباله ما غو شتته وایہ ٹھوک دے راتہ نھیل هِم عَمَائُم السَّا قَاتِل ماتہ ہیتے نہ دے معلوم رئ به وايم يا فيوم حمًا هُون كَا تَل تُو يِل دِعُ عقو کا کے ما قاتل دے دی نظر پورت سعید ترهفہ چہ شہ شہبد دلاکشل د شوری هواکو شکریه پدیل لوری شہ بہ وینوسوری سغه شه قران مجيب شہ هغہ قدآن غوشرنگ د عثمانًا پ و يبورنگ زیاتی مہ و ہہ تہ دُ و المواست د دوالقدم وَ دا هے ب ظا ه الاده د خدای قادر پہ مخ نیک کرے هم سعم مدايم ماددے شهيد خدایہ مترکرے پہ ھینج با له شقیا نو ع حساب بيا ددي مو ملخ كو نا شمسُسيا لَدَين كه به آبوديتم خوارة لا خالسة وسوانا لموش شه پدهمدو پ ددو د

منقبت رحضرت على كرمالله دجهة

یہ مضرت نِی هم تر قیامته مستدام فضیلت د شیرعلیٌ ت هيے دی د پنجمبر یه دا باب د نومایلی یہ مُان نہ کا هیٹج ننا مؤ منان رهل ریمان دی دهینجوک نهٔ کوی علی ا بد بختات دادر لائق رى لہ دے لار یہ دی خارج مالىيدىى زيبا رنك یوی ورځ یہ موغزار ابوذر ورسره وروره یہ غد مت کنے نے زہارہ تائم وایشم سری زری ننداری وکره بهار نه هِ ه يو اووية عجب یہ کتا ب کنے ما لمدلی ددے لاز یہ بشاریت زئے.

اللهم سنا صلوة أتهم وريدة لرع مدام منقبت داؤر با حلى ننهٔ یہ غیر کئے معتبر هِم هضرت رسولٌ رسيلي یا علی دوستی بهستا مکر دو تی هم مؤمنا وی د شمنی به ستا جلی مکر روی هیمنانتی یی دی بر خان به خوارج یہ خبر کنے مم دا رنگ چە ھفوت نىگەروئىدار چو ته ادرسیل لا کوره په محضر د مصطفع وو مفرت ادوے ابو ذرہ ! ویا ندے نیبر شہمرنحزارتہ عمانت دغنی دب ؛ الوذر هیے ویٹی د هضرت په اشارت زه

يومرن و يه چيغار كن يه ثنا مَدحُ كستاخ وو! ا مرغ كوياكري مات خر نک کا بہ خیل عادت ستا ماته شم فصح زبان ! داننا جدكرك لطيفه ا ت ته رسی به نخه با ب کو نے نہ د رتبنا ر حضرت باره اسرة زرة دا د عا وكسرم زيء خوب کرے یہ ہفہ نیک خصلت طعام بيا مومم كَلِي ہے ئے نۂ شم کرے تعریف دا دعا کومہ ڑا توے یہ هغه یہ دا ساعت کری دے پہ دین بہ خللی وی مشم سیراب یه هسه رنک هُك رَهُ يم ثنا خوا ن نهمدار شه زري غافله. یہ لعنت یادد ص عبلی

و را ند ے شوم پہمرنمؤارکھ نشسته يه سرد شاخ وو ما دا غواست وكري موليات هم دے شکریہ نعت ستا نور ہفتہ موغہ کو بیا ت ما و ک یا کے مرغہ شریفہ كوم نطيف طعام شراب چه دا هي حمد شنا موغہ اووے اَباَّذَ رہ ا عيد طعام نة شم زيَّ اولاك هم ای مندایه خپل رحیت ٔ ھے دے دوست لری علیٰ مسے ریک عمیب اطیف هد شم نز ے سیندسوے چه ای غدایه نهٔ لعنت کن په د شمــت په دعلی^ه وی پ اوبو په هغه دريک ھے ئے نہ شم کرے بیان روس ته فهم کره عاقله ۾ دشمن دشين عليُّ

ل میان سناد؛ لدین دا مصرغبردا به پیکا دور پ گفت به وی علی»

پہ لعنت سرہ ئے ستا ئی یرے مرغان صالعنت وائی هم دوستان مچه د علی دی یه رست دو شم منجلی دی پرے رحمت واکی موغان به هوا کمنے هم يعربيان هم دکل ۱ معاب کبا رو ت و درستان دچهاریا رو در حست د عتى لا ئيتى حشرنک نہ دی دے صاری د عطرت د ين عدفورو رشنان هم د تملورو پہ غضب کنے درب دوب بثو هغم درب مغضوب اے تحسٰتنہ دوا لحبلالہ ؛ اے خاوندہ برکمائے مامدام لرے پر سنے ر مضرت نبی ہے مخ ما مؤ من نهو سوارم د چهار يارويه روځي خنايم یه د بداره کری غورسنده یہ ہٹان ہو ئے تہ خاوندہ كسرة يورة زما عاجت د د ساد ۴ منر ت ب تهٔ عاصل کړه د بهبو د خصوصًا ع دامقصود مل ہے تہ کرہ ٹیل تونیق تو فیق کری زمارفیق د نقين صيب جميل ۽ چەرى ئو نقل مىيا ر غیکو وو ۱ مسیر چہ مشھور دے یہ ققیر يه خيل عمر لوغ بزركوارو دا من کیبر د شیخ رحمکاروو ب، ابيات آ مرقوم كرم پہ پینتو ٹر یہ منظوم کر م مخلوقا بت ترے بھرمند کرم کرا مات نے چہ ٹھڑگندکوم ب دعا کے خاطرشاد کرہ ما عاجز یہ دعا یاد کر ، دُما نوم دَ تَمسَلَ الدينِ حَنْقِيمِ حَنْ هِي. و سِنَ الدينَ اللهِ اللهُ اللهِ اللهِي اللهِ اله

یم ولد دیخ رتبیر یم نمید دیخ رحمکار مقیق غوت اعظم دو درممت باران و تل تل هم دد گ په چهادیارو هم دد گ په چهادیارو هم دد گ به کل دوستانو نمسو شا په دا زمان چه نرځ کوم منقبتاوی

رب غکوء به عیکنے خیر منتھی د کسر دکا ر منتھی تطب عالم وو به مفوت کول وران تا تا معایش کبارو معایش کبارو په جمله وارو دلیا نو په فقیر قطب زمان شیرین نمود که شربت اوس

شه په عبداو په درود ! خدا اعاد غدای رسول توشود

سبب دنظم كولود منقبات دفقيرتجميل عدمريد دشيخ رحمكار صاحب دو

اللهم ستا صلوة جيد درنده ثره ترقيامته له ما وادره بوادده! يو سبب دد لم كتاب د حديث دم دامهمون هم عضوت رسول ديلها هم ناسخ كوي له هقه

په طلم پلسین سیّن ده یو ممل هوارکونه دا کو هرکوه په غوبدلر وا دُ ره دا دو په دا باب په پلښتو واد ره ميمون په دا شان څ منر ما ئيلي که مولاس رسي بو مقه لہ ھغو سری ھم راستہ
لکہ گر ھے نقیس وی
کوئ نا ستہ باقیا سو
در خلامہ عقہ ملغلوے

مقصر له شنا عت
له دغه سوزو کداره
دا غبره له زینته
د ولیا نو کوم ذکر
منقبت ه غرا ئب
په پښتوه کوی عیان کړه
شوه مشهوده لورپه لوره
په پښتو کړه منقیا ت
په پښتو کړه منقیا ت
په پښتو کړه منقیا ت
د سواج الامتین د ه
منا قب د میان یجی کړه
منا قب د میان یجی کړه

رو کنم نه وی کویناسته له هغو سر چه له عقه هم جلیس وی ککه دُ ر ه که دا ن کیریی له تا سو کوئی نا س له هغو چه کــری غبوے در خالمه ، تی پیمع، بی پیمووبی یذکر بی پسکت

قیم، بی بیجوب یا زیا هیه ویم به بیجوب یا زیا هیه ویم به بیجوب یا ماکوه دا خوشه لدنیت ماکوه دا خوشه لدنیت در شیخ جماصاحب بییان کوه نیب شخم شوه کوره سیا هی نور ختم عیسات در امام صاحب اعظم مبین دے بیا در شیم عصاحب میاه کوه بیا در شیم عصاحب میاه کوه بیا در شیم عصاحب میاه کوه در آنک صاحب، محلوم دے

له دميان سناً المدين بد أمخم كي وا بعيت واليه دے متاحقصو كاولاً والماستد؛ لد هغوسوه هم واسته " له . ترجم د

ت ميان منا الدين دا مصرعه ما ال الكارة ، بيا ع فور عبا ابات مير

مَا تَحْقَهُ وَ بِيْبَتَّمْنُوكُ وَ يُرْ اندیشنے شوے راکش نے عجیبہ یہ اب و تا ب چه رما و ته پیدا شه ما ی حیدر کوره نیک بخت هم نمسے ئے دے تحرکند یه دا سوالماته عسشه راتم اووے حق شنا می و د ے کا ر تہ شمسی الدینہ دفقير مبيب لهم يا د کہ یہ نظم شی بیا ن هم به خلق شی خبردار حبح ناكرو يدعساب کرامات نے میم کھور دی و هر چا ته ع ارشاد د ما لم اوما فو لم صفاته یہ اسیا تو کے مرقوم کری

هذم هم ما په پښتو کړ ، غُمُ مودي متوم معطل يا تے پہ پښتو کړم کوم کتاب بل سبب كورة هم داشة هِم ناکا لا يم يولا وخت ر نقیر سیب مدرند ملاق له ماغریب شهٔ ببه تحویر مجبذ و ۱ نتما س زما ډ يو په ک يو.ي ميې منا ثب كه كرب بيعاد مو نب به وا ری شوشاران هم بہ یاتے شی یادکار وراندنيو يوكتا ب منقبات دراه مشهور دى اكتو وادي وماياد د ي تہ ئے ذکر کڑے ہر چا تہ بارے جبح نے منظوم کوہ

د میں میب میک مد دانہ زیاتے "

ته به مطبوعه نسخه دا مصوعه دا مصعده و دکوه موند سوء تنه لاس » معمل ته میانگاد اند ماریک ده د و دل ندام تیو و یوکتاب و جمع ند کوید به دا باب »

دا كتاب كوء ته تحركند ماوے را ت شم طوق یہ غاری لور یہ لور نے کس تُوی هم شم يوهم بلاغت د بر با عشہ میاں تحیدر باعث شو يه دا خير خوا ه مسمی یہ مفان محمّد وو یر هیئر کا ر ار منتقی وو د ے لہ روغ نہ مٹری یاب وو جه دا کار کوی اوسدوراندے مع کری پہ آب دتا ب به پښتوکره د ليد يو هم يا را ن هم اولسي د ے کتا ب نے لور د لو رہ داکتاب نظم کو ی ننه یہ ما دا ندے ترحد تلوز يه ما دبرة ولا لنه و دے کا ر نہ شومہ راست وغوشت مان لري رشق

ورتہ ہر ہو آرزومند ورته کینے عدی شوره عاری موادث م زغلہ وی غوا ری دا لوئے فواغت رو بار بیا شنهٔ مکور هم في ورور ميان بهادرشاه بل ع يار يم معتد وو هم عالم وو هم حاجي وو ا خلاص متل دے د جناب وو د سر باعث شول یہ ما باندے یہ دور شاغ دا کتا ب کوامات د د ے فقیو د فقیر میب شسی تنا کو ی دھر کو ر ہ خوا لا خوالا عُ قبلولاتمْ د هيد ر غاطر وو ډير هم دنوروزرة ساتنه ما قبول كر\$ ددو ئى غواست له ۱ له ع تونيق

الم دسیان سنادالدین یه نسخه کیز دا بیت نشته ور

په صورت کاندے آسان نشته صوف د آرو بینج هیئے په نقل د نا قل له نقا تو شنید الله وی په دا باب کنے محتمد وی کُل اِ هَباودی هم نقلو نه په کُنتبو کمنے لید کی منقبات ته ہے اے وروری ما په سر ددے کتا ب که وی فضل د هائے گوری

به ع در مشکل منان
په ناقل د نقل هیڅ
کو ته نه کیږدی عاقل
که په فیده نادیده وی
د نقا تو تول سند وی
کو ره ډ یو دی کتابون
یوله سبله ۱ و رید لی
سبرک د پاره کو ره
د چها ر یا رو په داباب
اوس مطلب به وایم وزورد

نشه کیه هدای په درو د خدای دستوند

منقبت اول د فقیرصاحب بزرکی موندل دد کا که نیخ صاحب رحمکار ینه

په هغرت صاحب جبال هری ورځ هزارکرته داکمو هرکړی په غوب دری اشهم ستا صلوة كما ل در نده كري تر قيا متم پس لم دے نم برا در د ا

ل چه په عقل پو هه كية وو چت مقام الرى- دو رو غو شبه پرك نه شماكيد عود دول عُمعبرك

در ته کشم لم نیک صفاتو وو دے مود د غیل زمان حقیقی غوټ محب وړ نیک تلمری تیکمنظر ور غوشیت یرے مسلم ور یہ نظر دد ٹا رنگ کری نفىرف ئے تىر ھىں زيات وو د يو راتله له دوه لوري میل نمیب بہ بین سے یہ قمت اویہ باثد ہ د فتکو ر مسیر ۱ ن دو ئى ھامن دىشھبازھان وو دوی را تلذ به خا مینا ۱۶ یہ خاطر کئے فیل بھبور سرداری نے تمتا وی د د تا لو ئے شو مراتب د د ښا د امير ځ مدام دهٔ تم وو معتاج محبت وو د سحا ن تلو را تلو به دی ته کوره فيخ صاحب ولي عجيب

هي نقل د ثقاتو شيخ صيب قطب زمان منتهی قطب د رب وو د ے صاحب، صاحب نظر وو د ټا رنگ کړے ډير عالم وو د ہر خانان ئے مشک کری هغہ ولخت ہے دے میات وو مخلو قات ورته هموکوره نموک بہ ذر ہوک بہمعطل و هر چا ته رسید ی هغه وغت چه سرداران هبیلاً مان رو نموستمال^{نا}وو شيخ صاحب تم يم كا و كا وو د هر يولاً مقصود د نمو سنتمال مراد دیثیا و یا یه د عا د نتیخ صاحب عیے شان و سرداری چه بادشاه صاحب د تا ج اؤ يه زرة د جبيل َفان دے د خدائے دیارہ وروء يولا ورځ يه خپل نميب

و معرا ته وو وتل غد متکار او فقیرا ن یہ فضا دیک سجان مے لا اوس دے غوشما یہ کے ، ستر ے ، د کئے ، پلنے رہے کے اکثر سکر؛ دوقتم یا د بدی ایمان یوس يتنكان شو يرے راجيح بے خورے مکہ شکوے هيے عرض كروحتى شناس یہ وی تمثم رنگ مجائب یہ نظر ئے ہرا ہی ھے دے سور راتلو یہ مّان بهراشان مؤش مرايم زر نمو نہ نیزہ پہ لاس رغاشته دوغىيه وراند وراند د ٹینے می یہ نؤدیگت به سوارهٔ وی جنتیا ن چه را درو می مبیل مان عبيل پريوتو له اس ىكە رنىك ھىسى غوش كۆكىشو

وو لہ کئیہ بیرون تللے ورسر، دو څو ياران سیل کے کرہ پہ بیابان ورائح تر هغه ما مه د ی یہ خوړ کنے ډیر وُغ د يلو سو د مما اكثر نا مندہ نورے بیلو سے هلت كشيئاست درين شمح یہ مجلس کئے شوے خبرے يولاً ياد بيم الماس د جنت سواري صاحيد شیخ صاحب چہیاس کڑسو مبيل خان راغ عيان وصاعب وته له سرايه ذر غون شهری <u>درغون آس</u> خدمتکار دد لا د دراندے دے واتلۂ پہشان شوکت نْيَخ جِي ۾ روے هِمراشان نکه دغه سورعیا ت یه دا اووے عق شناس یہ نظر دصاحب رئک شو

هِ دے بیاراغ تر ھوش تصدق د دوا لعبلا ل ب معدرنک دی و باز ال هغه درنگ هغه ساعت رک لہ جوشہ لائدے باندے هم شری ئے شریقہ هم نے رووے درتہ کلہ روس رما شولے فقیر امار عا هوا هوس دی تر قیامتہ شوہ عاری دغم لوځ کا مل ۱ ماس ھسے رینک جہ دے نوشزنک تارک د نے یہ هسے خبوشہ یہ نیک راز شو سرفراز نہ بل فکر وو نڈرائے رب ماکرے تل پ سخ تل یه یاد به دیاک رب وو لکه دے وو عالی شان شپ ؤ ورځ د مق طالب وو ين زمان لاړو مدهوش ھغہ ہم ئے کرو علا ل هم و سلم هم جامم خیله نوكران لم كرة رخصت شيخ صاحب ته راغ ورانك شيخ صاحب غيد خرق كره تشريف ورته مخيله کہ اول دے ته امار فقیر ی در لری سی دی هم دغم نوم نے واری مشہور شو پہ فقیر پہ یو ہظرشو رنگ هم تر سراو ترمال تيرشة شه محرم صاحب د را ز به د یا دو ئے د خلائے د فقیرصاحب ہے منح کہ یہ ورځ وو کہ پہشب وو ما هم رنگ کره دغمشا ن مللا ژم پېرصاحب وو

لمعيان سنا الدين وا مصرعد دا يه يمير. همتُ دَوَّ تَدُ وَيُبِلَكُلُهِ.» او يه ملبو عد تسخد كيّ وا يه ده .. هم شمّ ادوك وزيمفيله.»

هیئے پور شو پہ اخلاص ہم ددئ شو خاص الخاص شمس الس بن کہ دیریج توریم امید واز لہ تا ہر کور پنم شئہ ہہ حمد اگ ہم درو د خدائ د خدائے رسول غوشنود

منقبت دويم د فقيرض چانردليونتوب

يم ديُّ ظاهر يشو

به هفت صلاکه در هر به در کوته درخ به در کوته درخ به در کوته یو له شغو حافظ نیازد کا ما به هان ترک و در بدلی دفتید صبب د بنده در بدل به دختیر شو نیک دلیل به دے دو صاحب سر د

ریده می سنا صلوته بارباد در ند لاکوه تر تیامتم هی تقل سنجید لا ک هم نا فل غ دهر دازد ما فظ می هی دشلی ما فظ می هی دشلی می ننفل کا ده پلال چه فقیر هیب متیل مدن م د شیخ صاحب پته هر مال همکره سره

له دمیان سنا ۱۰ لدین پیهنسخه کیند ا پیپت نشسته بیرنگ به مطبوعه نسخه وانگهم په کها شنگ ۱۰ بنده ۱۰ نیکل نشوے دے متع دمیان مسئا ۱۶ لدین په نسخه کین دابیت داست دے سے ۱۰ به دورعال کوم سود ده ۱۶ به دد درے صاحب سود، اوپ مطبوعه نسخه کینوا سیک به حوال چکیمیکی

خيو دا د ځ په اسوار وو هر ګو نهٔ وي د څهٔ پيځ یہ فیل ڈائے کیے عدائی دے یہ خیلہ مشغولہ رو ما دادُدى دى شاره دا هم یا س یہ سعاد دود مگر یو فقیر صاحب پ دیدن نے دو مسرور هے مال راغ نبود ادل زیر لیے زر عون بيا يه خيل حال شير موات لہ یو رٹک شو پہیں رنک دا تعالات بم غ ليد ل ور تہ وے فقیر صاحب له د ے حالہ یاک ضمیرہ و لم شو بيا ذير زرغون لکہ سُٹور بنات نوسٹ نک یہ دا را زے سر فراز کو، دا د لرے لہ تقریر ، مگشر تموک چه در رسیوس هذه پوځ شي پرے فقيره

یه همر راز ت فیورار رو چه پر ده له دله شمتم يوه ورځ شنې جي صاحب نفستم يم مصلم وو د صا بو ن چکیٔ هو شیا رُ دا کیکئ هم رنتاره و ۲ بل نموک نهٔ وو مضاحب و ر ته نا ست وو یه عضور د نتیخ جی ہم یک ونمود ہِہ سیمین ہے ہے شو کھکون بیا شو سور کہ شات په در يوا ره په دارنک فينخ حبتيل ورئه كتك هِم فارغ شوشنج صاحب ما خبر کړی زما پير کا چه به مخ د ستا کمکلون بیا بہ سور شو ھیے رنگ ما خبر پہ دغہ راز کر ہ فَيْخِ صاحب ويثل فقيرة په ربان نهٔ بیانیوی د به مقام ته نیک ضمیره اله اصل نسخم كها درية دين صوور" ديكا د، -

ب دغم محسب راز ور تنہ طاؤ رے یہ خیل ٹمان دد غم آتش لم تا ب ویل اوکدی په ریباریک پہ فقیر صیب نیک بخت لكه ووصاحب حما ال يه د که را شح د عشق زور هیے شو یہ جد بہ روب دے فنا نی النیخ علیب شو ھسے شان ھم ئے سریوش یه دا شان به دیل کیوت به تینج می شوا رجت یاس ئة لدمان به تحدُّ بنَّ بناه ما ثنَّ ھے داریک ما تہ نمائے په ځندا شو دا کاکلونن

تہ بہ مم شے سرفراز د لے کو رہ ھہ بہ توان کہ یہ تہ شے ترے بے تاب شنخ صاحب هه ورتنه دارنگ هفه درنک په هغه ونمت ھسے حال رائع کمال به خاطرع بل شو اور یہ جد بہ دعشق محددب چه ځان د رک له د له کییپ شو دد ا د کیک دانے یہ جوش د یرد ہے لہ سرہ پرتوت د صابوت حکی یہ لاس چہ ہے بے کہ کے مرید کے رة لم تاكدنة لم مائة شخ صاحب شوير سكون

ل دمیان سناء الدین پرنسخه کیے واسے دلا چه کم چه کمان ورک لمدوّ کجیب شد کا دسیاستاکلاین پرنسخه کینوامصرعه داے دہ سم کم گییں که عویدوی وَتهُ لم عائم پر تصریب کا دمیان مشاء الدین پر نسخه کینے واسے دلا چہ مع فتح مثالث دیومکین : پر خلائم کو محکمت او پرمطبوع رنسخه کیند اسے دلا سے شخ صاحب شوپر سکون : پر خندا شوداکگون عدام ل نسخه کیند دیرد لسری پریجیت ، بینکا دے۔

ورته يوكره دليت ين په زبان ئے دا تقوین تاب د رائه ورو تحقیره یہ باتا ہے شوے فقیرہ کہ تبول خور مکہ گئے شوے ولم تحمُّ کرو لبو نے شو ے ليونئ غبره ستا شوء نقيرى كه ستا يكتا شو ه ولاست که ذکال شو ليو نتو ب د مل مشال ش ليو نتوب دهم مدام شو ولايت که د نمام شو مُلامت د عشق بازار زیا تو ی ز بیب د سنگار ملامت ، عشق زيور دے هر عاشق نزےبھر گوردے عاشق هلم سلامت شي يه الله المقو ملامت شي ت فارشہ ملامتی شوح غو به دین سلامتی شوم نوریہ بلہ کو نہ شاغے چەلە ھالە يە قور را نے كسوء عشرى في نيمه ننك نیمہ یاس پہ سر ہوشرنک يه صحرا به كر غيدو تل له هر چا داننتید و ت که به ورځ ولا کهبه نتب وو تل پہ شو ر او پہ شغب وو

ه تنا ور له ملامت اوسه + غویم دین سلامت اوسه

لله دا مشعوب تهلم نسخدكنے نشتدر

کر مثیل و په معه غود د په آخر سه دکتاب به په تفصیل سره مقصل به سرو د لا نم کام دولسی طبله هم دریا له تل به د په شه غوید له کنی سوو د د په سرودیان وو په به د په ورت سنا به م

هم پش بحر هم پن بود د نوشته کوم د منه باب دلته وا یشه می مجمل همرکسز نه شو د کنفا م شبیلی دولس په شمار لاله سره دو خ د مشترا به مسترد و مسترد مسترد و کره دینه همکی واره دردیان دو په مشتر په څه شان او کره دینه په څه شان او کره دینه پره دینه شوله

ال په صليو عد نخد كنے داسے دہ مكر شيد و په سمد فورد هم په بين هم په بن الله يه مليو عد نشخد كنے داسے دہ عجر بيه كاخر دد كتاب

ته د میان سنادالدین به نسخه کن نشته

گه دمیان سندالدین پدنسخه کن دویشه مصوعه داست ده مهر و گینهای دولس شادلاله که د میان صیب پدنسخه کنن و در و مینم مصوعه داست ده عهده لد دوم آب د تاب

ادُ پہ مطبوعہ تسخہ کیتے داے دہ کہ دۂ لوو چہ آ ب وتا پ

ت دمیان حیب پدنستمه کچنه پرویتج مصوعه دای ده یم کله سود ی د حکو او پ

ملبوء،نسنمکن دا مے نہ وو سودئے دئمیکل

ي دميان ميب په تسخه كند دلارديان په ځائ نيد ديان د م بي

Marfat.com

دا عُ عالِ وولْقِيلْمِيور ع تو آخرہ عبرہ پورے مداع عالم د ن يه داكار ددو ستانو یه ۱ سرار ذة ادُ تَثَمِيرِے خَبُرَثُمُ يُو پ داراز چارهبرنهٔ يو دوليا ئو يہ مقام هم و نیان پوهین ی تام تَحْجُو نا ته كسرم تفسير لکن زہ دد ہے تقویر يه كتاب كني ماليد لي هم حسین منصور و شنی چه دا شان ولی اعلیٰ وی سرور نفغو نه رواتری هم یه وقتت کینے دسرور دوی سرو به کړی فرو د تر څو يور بے پيم نظر ددگارسی مفتر ر چہ یہ پورتہ نظرکا ندی شریا ته درو می و راندهم څوک دى صاف اۇ توك كارتو دسرور احوال دی د بر وراکا نیڈ را بیا منین می دا منزفی یه ما اوردیوس غرض را چه شه غاموشه تهٔ له دے جوشہ خروشہ رُ پو هين ۽ ٻهرور شہ پ یوی نکتہ خبر شٹر چه په نفس او په هواوي سوو د هلته نا روا وی د هغو په نشب مرده وي کہ نے کا ناروانہ وی د غم هو موء نکت بس ده کہ زیا تی ہوا نموس دی کٹا ہونہ ہے گو رہ مطلب وإيم زما وروره

له مطبوعه نسخه کخ در تخو ، په ځاغ ،، تمم خوه دے ۲۰

ئر بیا ۔ بب یہ نخہ کنے اویہ مطبوعہ کنے در تویا ، پہ کھائے ،، اسمان ، دے ہوا محالات

لو ئے ولی وو د حسل یہ فقیرصاحب جسیل له دي لوے بديعت وو برا بر به شریعت وو تقوی داره پرهیزگاروو رے محبوب دکرد کاروو دے منا بقا باللہ ور د مه سخی ولی انله وو محض عدائ ته يداخلاص دو د سے د نفسی لہ تقوّکہ خلاص وو خری نور سره سروروو خری نور سره سروروو له رياله عجيه دور وو یہ خوا ن باندے خاص وعام مرول بہ نے مدام ھے زکک شہ نے اثر رو دے فقیر کمیا نظر رو دد الله داره شو سراه زر هد به کانوی بهنظر ړير دييل دی حکا يا ت يه دا باب زما أيات. به خیل هائ باند به راشی کہ اکرام در ب یہ ماشی یه و تا و ته مرقوم شی دا ۱ حوال به درمعلوم شي مردے غوث وویہ تصدیق هم رے نظب ور تحقیق المنكارة شتهدك شته حيل یه دا هم زما .د سیل غو ثبیت یہ نے عیان شی یہ خیل گائے یہ دا بیان شی

له په مطبوعه نسخه کینا دا مصرعه دا شه ده عد له د کا لوے هر بل عت دو به ا لا په مطبوعه نسخه کینا توجا مصرعه داشاده عد هد تو دهه سرود دو به استه در سال سنا الدین په نسخه کینا په خوان ۵ په خان ۵ په خوان ۵ پیکا دے ۲۰ کی په مطبوعه نسخه کینا او در سال الدین په نسخه کینا دو مینی مصوعه دا ساده کا په مطبوعه ناشا به هم بیان شما به به بیان شما به بیا

اے ماسلا یہ زراد توری بوا و د د درهٔ هوشکره تهٔ کتاب د شیخ صاحب یوشیده نهٔ دی عیان دی دی درے سولا واورلامانہ دی رویا ولیان یازدا د ينخ صاحب عالى نشان ىيەكتاب كېنى دى ئىمۇكىنىد يۇ يە مان ئىسىمسات منتهی قطب دریب دے په ډير دوق نزغونبيتې ن و تیت لوی روشانه هد کامل ووعبائب رسید لے دواکرام تہ یه ډیر باس ترغو نیت وو بل دے تطب حقیقی وو مشرف بہ سبتہ جمال وو

ر ستا شک مه ورک کرم کور بو له هنو وا ؤريا كوش كريد در شه کوری منا قب یکنے کشلی ہے شان دی یہ یوہ روابت هُواسه اد په بل روايت زيات ھے یہ مثل دخیل مان ولیان کری دی بلند لہ ھغو ہے نیک دیل ک لیں ولی ہم ٹینج صعبدے بل دے قطب دو حدث کے لہ مقام رُغوث عا نہ یس ولی فقیر صاحب د نینخ جی رلی مقام ت دے هم نظب در هل^توو رسیدے منتھی وو صاحب عالم باكمال و

له دمیان صیب په نسخه کینه دویشه مصرعه داسه دی عربابو ، در ری صوفت کوی من په مطبو عد نسخه کیند دویشه مصرعه داسه دی عدار داوانونه دعایاد» او دمیان سناالدین به نسخه کیند دا سه دی عد ادر داوانون در ساید یا د من

ذہے محبوب سیمانی وو په هد لور تهيدوکوري و دکول نے کړل پرنور بو یہ تبر کرمہ ہوکال رُهٔ دد ہے سینی یہ باب ما يه ځا ن ترے اوريدلي چه دا د تک دومیاں عبو دے مشہور پر پر کئو کنجی دار وو بینتنی دی ورکرے پاک قدیثو دئ هم هيے غلق ته درکرہ د له د خدائ يه لار بختيل در نه ستایم عما ئب در شکاری ہے کر و داخال یہ خیل رخت کنے لاٹانیوو د سخا مجر نے ورورہ بید هرشان یدهر دستور كينكسيم د سخا عال نو شته كرم بل كتاب ر تا نرے صاحب ویلی د پا کر پا نقل مکہ نمو میاں عشر د جمکنو چه د متن د خترانو و کا یہ لاس کیے دفقیو لكم خدائ فيمولا تم وركز کا نوی تھے در کندل نور به تُمهُ فَقْيُرِصاهِب كم يو هين ے لوئے كمال

له په مطبوعه اود ميال مستألال بين په نسخت کيخ دونيگه مصرعه واست و ه عمد «جود په متيوکومه يوکال » ۱۹

ت په ملبو يم نسخه کية د .. تا نوي ،، په هاغ د ناري صاحب د يلى ، د ع او دميا ما ستا الدين په نسخه کيغ ، د ناري صاحب ، ذ ع . س

ت پرمطبوعه او دمیان صیب په نسخه کې دونیم مصوعددا نه ده یم وه ورکویماپاکتیل

ما وترغوره لم نيوانہ كہ هو تمو يُم بے آبوو يم تيوے تہ شے لہ عميانہ من المحمد ي المنّاء الله موم مكاميقة كام ما الم المن العيد إلى الله ما الم

شم په حمد اؤ په درود خدائ د خدائ رسول فوشنود

منقبت بل د ففيرها بالأسري

 اللهم ستاصلون طیب ورنده کره ترتیامت دا دُ ره دا نقل غربب کره انقل غربب کره ایفون دجهانگیسی پلا ر هسه دیلی دو هرخ دوم په حضور دوه سری له لری ها یه فقیران دو پر دیسیا ن د نقیرصاحب دو راند کلاس نبو ی فح له ده و که

له په مطبوعه نسخه کچة و « تلوی ته فیه په ځائ « تلوی نه فی ه دے ۱۰ د میل مطبوعه نشخه کینو « الله م ، به هائ « خداید » دیک دے ۱۰ الله م ، به هائ « خداید » دیک د دے ۱۰ الله م ، به هائ « خداید » دیک د د

یہ حساب کنے نہ دے دیرے چەددى اولىدە ترمدنيات نورغ عوض وكو ،ورباندے د حساب^{له} تزحد ۲ تيو ت خ زده کره ازموده دے د دے خوخے یہ شِنْہ سے عموالشی کوم معتودے عالث ياغ ادواغ بيان متورد مم نمه مهيا شي دا نتا کو و غو نښتنه داهم غوارو يدده ونليّه هغه دیک کری ور تیار مم خشاک درله عجب ادر ٹے کہو نٹردگیکہ لاندے پہ غیل ہوش اؤ یہ خروش

يو څو شيے لے کړلے تير ے ر فقيرصاحب خيرا ت دوا را علو دروستورراند ميه صاحب كوت خورخ دير يو هنار زموش لا زدلا دے مه په کازیه د تا داشی ور ته وے فقیرصاحب تا سو يه كا ثركة عيا ت د و ی وے دیک کہ بو بیداشی که پومن وی که دولا مشه غوشايم لوكي تقو بسلاء لا قور فقيرصاحب دينداد مم شودة لے كو ي طلب فقيرا توكرة ديك باندے مه شوده را غله به جوش

له په مطيوع شخه كي دا سه د ع عرچه صاحب كوى غيرات به دصاب ترجعة زيات اؤ دميان سنا الدين په نسخه كي دا سه د عه چه صاحب كوى غيرات ډير به د حساب تر حدة ذيات ډير به ي كه د ميان سناءالدين په نسخه كي د و يُه مصرعه دا سه ده عر چه دا خرخ به د نيه دا د مياني ي كه په مطبوعه كي د و يُه مصرعه دا سه ده مح دام خواد و د به او د مياني به نسخه كي دا سه ده عم دا هم غواد و له لونلي ، به

لاندے باندے کے شیتل فقیرا نو به کتل دد ی بهر بے شک وربیبہ تَمُ دادو نَ كُرِه عَجِيْبُهُ و سورو تد ئے کدارکر او دوی یہ د کینے تاریہ تارکرہ شوی کی د سینو ژرو شودی طری سادر و دو عُ داادكو لاند عبانك ر فقیر صاحب ر وراند ے ا معددیک شد داره زر دو عی دو دواری کیمیا کر وے کے یا فقیوصاحبہ دا هنود ن عا شه ته نے زدہ کوہ دا زمان ھەدرماند ئىشتى يىھان نور فقيرصاهب نجيله در ته اووے زما و لیے نُحَةً خُو كُورَانَ زَمَا بِهِ سُو دِے دا هُنر هُوشَهُ هنو دے دے ہے اسیا یہ نہ شی تواسباب مهيا نديشي يوه کت برا بر ۽ ده پرته هلته د لېره ب د فقیر صاحب رورانگا د الله كويد توكى، تُوير بالد ب هغه در تک یه دا هنو ِهغه کټ شو ۾ سوءُ زر چه دا گنټه سريځ زرشوله کیمیا کورو ولید لم هم فقيرصاحب كما ل ورته اودے نیک خصال هِم زما هنر اَ سان دے بے وسیام دے دسان م

له پەملبوعىنىغىڭ (درمياسناكلىين پەنىغىكىنى دەشىمەدات دە ئىمتىمەداد دۇنى كودلىمىي ئەدمياسناللەين پەنىنىمىكىنىددىكىسەمەت، دات دە ئىردونى ئوز ورور، كالاندى باندى، ئىداشىردىياسناللاين پەنىغىرىكىنىت ئى پەملىئونىنىڭ ددىگەمھىگودات كاس» سىنىگۇرسان،

ما تدبس زما هنو د ك
د غم ستا سو هنوكوا ن
كيمياكرو چه دا حال
سنول غ دوا په موبدان
په طلب دد عفو شول
كاملان او مكمل شول
خدا يه ستاكرم د ع ډير
ډير زما د ز پ په نرمكه
ننځ كرم په شمست الدين كو

په اکسان زما په سردے ع پکارنځ دے په گان دد څ اولیه دم در لحمال په نظر خ سحیدا ن په نظر دد څ سرځ زرستول موصلات او هم واصل شول ته په مائح اد کړه سیس په غفلت شوه ورا نه درکه د څا لهر پېټ سپاین کړه و

شهٔ په حمل ۱ و په درود . خداځ د خداځ د خداځ د د د د

منقبت بل د فقيرصاحب قدس اللهسريك

ا به رحمدِ مصطفاً نه هرورځ په زرکرت ب درتهکیم واوره مجیب

اللهم ستا صلوة آومها ورنده كوه ترقيامته هي رنك نقل غريب

له دميان سنا الدين د تستمر كية در دم درمال، بعد عالمة سن المال عدد . تد به مطبوع شنخركية «شين كوية » و او دميا سنا الدين به تستمرك «باين ، كواه د - - . تله به مطبوع استدركية دوية مصريم دان د د د اللهم سنا صلاق دفي .

یہ دارنگ شکلی سادی مایہ غان نؤے ، وریدنی را ورتلمه عبائب ته يستندب بيا راتام ل مانتہ اووے عجا تُنَّبِ یہ زرہ سیبہترشورو یہ دریمہکرہ تشریف یہ ددیئم دلمہ نیک رایہ در نه دایشه نیک را به یہ دریشہ درخ معددہ د نقیر صیب پٹر نو ر ما يه وليد حضوت جي ميائة بميني ولبيد للحركند یہ فعلس کنے یہ داخلوہ چەرورۇ تەئ فىرگان

را ویبل اخون نا د ۲ ہہ نے پلار ہیے وٹیلی هد به ډير فقيرصاهياته هره ورخ به ژهٔ ورتلم يولا ورخ فقير صاحب فاؤرة ته المون سدو هری ورځ مکویا انکلیف یه دولا ورغے تدرس وایہ ته را درومه تردے خاب یس لہ دے منبکلی فرموٰ دی د کا بہ تلمہ یہ حضور هم به وراغلم میانجی داتک صاحب بید په دريشه ورځ به تل ولا شهٔ په زړ په زما کو مان

الہ یہ مطبوعہ نسخہ کئے نشتہ ہو، عدید مطبوعہ نسخہ کئے نشتہ ہو،

ته وميان سنا والدين به تسخم كيفه وامصرعه واست وه عد يد صورت ته تحيف ب

د مال ساده لاين يه نسخم كخ د ويان يد شاك د ما د ما

الله مطيوعه نسخه كين د راكمان » يه شائ ، كرمان ، د ع بر

په دريسه د عضور د ے خوشحالہ دو نیک بخت تا تنہ واہم یہ سروراله نشسته وو ها معرا ن م اوبۂ راتے یہ فور در ته را غله له نهال پخور نتوك ولاله ولته حلقه وو وو قائم ولارسيا وو دلار هاموش یه لب په هپلالاس وېشل منظور د له به او نبول ترغوره زیاتی مجی د حیا مہ اخلا در ته ادوے دے بن دکا وہ نیولے عتی شناس داد ستا دی مهیا هِ دُوهُ تَهُ شُمُّ قَرِيبٍ لرے و درین لا عضور

هم در هيے وو مقدور . يوه ورځ يه يوه وقت وو بيرون له نيال يور نرے جا ہیرہ فقیران هٔنو بند و مه د خوړ د انکو رو تیوکوی دور لاً را ن چه انتسانه وو د ا تک صاحب محیی یہ تعظم یہ ډېرادب نور فقيرصاحب الكور چا ته يو چاته دولا وُدِعا چه نلانی نجره د واغله به يخي هِم لاغ وا د درے نمنج ورتہ یہ لاس وے ہم راششنیخ کیے! د اتک صاحب عجیب یہ هندکو ئے وے دور دور

له په ملیوعم ۱ و دسیان سنااً الدین نستموکین دا نشعر دا نه دے سے دد بیر و ن ترنیال پو رے سے نانہ وایع په مسور ے تدمیان مشالات پایسنستمرکین دا نصوہ سے دانگو دو توکو تحراف وکٹ وکٹ واقط ارتجا لیان

يه دانو رو داد کوم زي ترے روان شو یہ آدب خُله هَا مو شَ بِه زَرِيَّ سالم يه دنهٔ لاغ يه تلوار هي دلا وع عبانب دا درے وبیممیا دی هِ، نشو بيا ورشہ تريب هُمُ اسواردی یکنے وروز لرے ودرہ نیک صفاتہ شو پہ خیل مقام بسیا يہ ادباؤيہ بائدة ھغہ شاٹ پہ شیل دستور واد ددة شه مكور غنیم را خله یه رښتيا یه شهٔ رنه و ته متر یب

تا ته کلم در کوم 🐧 🕏 دا تک صاحب عجب يد خيل لهائ ودريدقائم ب دویم مُد به وار ورت بيا فقير صاحب هم یمیٰ وا څله د ستا دی داتک صاحب محسب فقیر بیا ورا شهٔ کو رہ ہے نے نہ درکوم تا تہ بیم دو نیم وار هم مینی یہ نمیل کائے دے اوررید و دهٔ ویشل هغم انکو ر دریمٔ وار چه مقرر وے نے راشہ نینج کمیٰ د اټک صاحب عجيب

ل د میان سناً الدین په نسخه کنے دامے دلا میان سناً الدین په نسخه کنے دامے دلا مواد کرم ند کا عدمیاں سنا الدین په نسخه کنے دامے دلا موان شولو ادیب ترے روان شولو ادیب تا دمیان سناً الدین په نسخه کنے در واتیم ، په خانے مادی په نسخه کنے در ووان په نسخه کنے در ووان په خانے مادی په خانے په خا

ورته ورکړے متی شناس د هدائ ادد عيد دينا شا تا ته رهما ب واټک ته يه سرعت شو په د زه کرمه غورسناه تسلّی نے د خیل زرہ کرہ میہ تناکوے مردی متا زما ښدے دے د لسند له لا عه دد من شوے زماورو لہ مالٰدے شو وسواس ھُکەرۃ ئے ٹنا ھوا ن نور فقيرصاحب سعيد سرے دارنگ بو بیر کلہ د بقین په کور بسیا اوسا مادد نے فقیر سے جام

در م غَنْج نَ يه خيل لاس درتک صاحب شنا يمر لحمد لله عدريم ترے کر مفصت فیفیساعت^{انو} و ے ئے شکو دے عاونان یا یو نبننہ شخ روکرہ هم يه غم شول خرم تم دی درے دلمنے بند د صاحب به مهر کوده یہ نمنج ہے شوے پہلائس نمینے ہے شوے علا ن هه شهٔ لرے دے بعید ھے رنگ وےصاحبدلد لکه دو هیم نتیخ بیلی اوس ربہ سٹاکرم دے عام ہ

ئه دمیاں سنا ۱۶ ادرین پہ نسخہ کیتے دا صصوعہ دائے دہ چہ ددا تکہ پہمسوعت شم اوپ مطبوعہ نسخہ کینے دائے دہ ددے اتک نتر پہ سوعت نشتم ہا! سی مطبوعہ نسخہ کینے دامصوعہ دائے دہ چہ در چہ دِ زَہُ کوم پوے خورسندا سی دمیاں سنا الدین پہ نسخہ کینے دا نشعر دائے دے سے دی وے درے مطبیغ نیٹ نیابدے وے دلبندے

هی مست کړه په خپل تن چه ۲ هو شم د ختن لو ن شی خور د بنین په هر نور د شه به بین سه مه درو د شه په مه درو د خدرائی رسول کوشنود

منقبت بل دفقين صاحب فلس للسرالعزيز

ربه ستأصاؤة وعظم یه رسول معظمته ھری ورځ یہ زرکوت و ر ند تا کرے نز قیامتہ منقبت واوره خوش توب عسم هيے دل جو بہ كرة دا نقل أنادة صدرالدين الموتوادة فهم ادکره که وررسے چہ مے پلار ویٹل دا ہے يو طالب وو د پييا یو ٹے یہ ہوے مسٹلے پہ منطق کجنا اربوک شہور په هر علم سره ډک وو ر. تو غل ئے یہ حکمت وو كرے دير في برے همت دو

له په مطبوعه نسخه کچ در ختن ، په ځائح در میختن ، کینے دے ہی۔ مع مطبوعه نسخه دودسکا آلادین نسخه کچ در بین ، په ځائح ترخسی الدین ، دے ۔ محق شخت عرفشنی کچ نسخه دا سے دے مہ دیه ستاصلاته سلام : په دسول بعبوالا نگام ہی، محد په مطبوعه نسخه کچنه ده په شک نے بر شک کا در تیک دویم ، دے اود سنا الدین په نسخه کخت نیک لوید کے سنا الدین د زیوک په خائے یا زیوک دو لیکل دے پائم صل تمانی خرکت می آئے کے

پەنقىبىن بىرە سېيرى^{لە}دو چه ئے تل د زر ا چاپير ود وو ورائ و تہ بر سیر يه دلخ وے خطرے زياتے ند ن ا وم ند فادراك دو ند ئے گفت کور نہ ذکر پہ ڈرہا ڈرہا نیک داتہ زما حال شو عجا تب خطروكوم محزون ن یہ ہے دری ددین اساس اندينينو كرمه نسكور لددے رنحہ مصاحبہ نصیت د زرهٔ په غد بارے نہ شہ کا رکیکرہ خطره خاكم نه شوه پہ رسواس بہ شو محنہ زون

دسمرما سوء ديره وو غطرات ورته برسير وو ھسے ر^انکہ خطر ہیر نمونخ اودسوو خنيات نہ ئے نمو یب نہ ئے پٹوراک وو سرنگون بہ رویہ فکر يو ۽ ورځ راغے و مانتہ و نے نے یا ہو ند صاحبہ انديښنوکرمه ديون زلخ هيے در ب شوم يہ رسواس، زران ع تورشه کدسکور غمة علاج اوكرم صاحبه! يلار ع وع يم ما يخيلم ورته اوکړو مکور تسلى ئے دور اللہ نئ شوہ بلکہ لا بہ شوزبو ن کے

ك مطبوعه ادميان صيب دوا د ود. تخريده الميكا ده ۱۶ خد د ميان صيب نسخه كني دا مصرعه دا سده عمد چه خ محفت كا وه نه ذكو ۱۶۰ ت دميان سناء الدين نسخه كني دا مصرعه دا سه ده عمر بارت نشته كاركو ۱۰۰ كى دسناء الدين نسخه كني بلكم په ځا غ بل كه دے ، يعنى دار يت تالمى نسخ په شان ۱۶۱

دے کہ مُان سری روان دے ہے ہو تلو ہم درہ یہ دید ن نے شومسرور ن فقيرصاحب كمال دا ئے اور بیل یہ سخ روشان زر ﷺ ئے نکہ سکوروی پہ توبہ شہ نے پردے شہ یہ تو یہ سرہ خان زرکرہ پہ تو بہ تو بہ کویا شر خیله کو ته صاحب د له بہ سینہ کے لائدے باندے چه طالب اووے يه زوره در در له لا در مصاحبه يرے رہ يوه شوم صاحدار شوم بے غمہ لہ و سواس عق شوعق باطل جا شو الونه لرے كورد مين ډير د نقهم عِلم نهاب تل تو تل کو ہ تد رہیں ورته ۱ د کره عبائب دا طالب شویه خپل د هر

ليوم ورخ ع كولايد مان وفقيرصب تروره د وا پر کائینا سننو عضور مونر لاسيردے نڈوو هال وطالب تنائے کہ ا یه څوک توری لولی توری^ی تهٔ و ما نه را نز دے شہ له د ے تو کو لاس پہسرکری دا ظالب نور به تر را شو نور فقيرصاحب بم غيله كري ئ زرية نه د دهوراند ، محن ځو له يه د ځ ورور ١ خطری ژما صاحبیدی لہ سینے ہے اوو تلہ ستا لہ کھوتے ستالہ لاس هدایت را ته شا شو نور صاحب فقير له دائم نه دے ئے درومہ علم واپ د تفسير ا صول هد يث م، دعا فقير صاحب ادل نهر دوارس بحر

Marfat.com

دد گا نهٔ وو په با نان کا په اسوار د مزی یاب دو

تا د پاره د شیجا ن با

دمولا محتیا د ت کسر کا

نور غ روح جانان له درکرو

پر ع رحمت برکره رحیم

پر ع رحمت برکره رحیم

پر اهی احضیا ق په دا هی اصفیا ق دو گائو خدا غ ته په اخلاص کا

تاریک ژر گا زما روشان که

ع ه ته سپین کره ترماه

هیه غ ژ ی بیم مل حد کویه پ هینج علم بدریده هم مرید دد عاب دو ده به درس وایم په های شیم او ورغ به غطاعتکره په خاک بیشرغ در کړ و پره کرم و در هم بدری له بدری هم بدری له بدری هم بدری له بدری خوص کا در به میل فضل احسان که په کنا د یغم رو سیاد هم دد ن فقیرله رویم و یم مرو سیاد

شہ پہ حمد وؤ پہ درو و غدا غدهای رسول موشنور

منقبت بل دفقير ملب فلسالكسرة

ده عزیز چه کنا به کاندے ناچیز مطرّت هو به درکوت یا در در ترکوت یا دو در ترکیم لم فیردارد

اللهم سننا صلوٰۃ عزیز رسیدۂ کر ہ نتر حضرُّت ھیے نقل لہ کیا رو

اله دميان سناد الدين يد تسخم كيف د دو عن به يما أد دع دع بي

اوریدلی دی نیک داتو همد نمو ث ولی کا تب د مے معن ورصاحب بہتن وو لہ وړومبيو سابقين اوریدلی هیے شان بهادرشاء بادشاء نيك بخت داتككرة صوبيدار دير عالم ئے لت يہ لت كرة ډير عالم خراب تراب الموك ع كرياله عامو يوج د کا یہ ظلم کر، ہوبر دا یه لونټ کو یا پوګت سيب شمّ سيب سيب دا ستزنو سمكر هم نے چے کریا لوتہ لوتہ دے ظالم راو ست تحرُّلند دے ظالم کرل بندیوان بند یوان کول سمکار شول بند یان واری میند

مكور مے لہ ثقا ت لهصوصًا إلىفوند صاحب چہ یہ سرائے کنے لے مسکن وو د کا کری انقل صاد قین هه له ډيرو ما په ځان ر فقیرصاحب یہ وخت ہو مغل ئے ستم کار یہ انک نے سکونت کرت كرة به ظلم لح خواب خوک ترے لا رہ نمانہ کوج ډيو عالم زيو و زېر برنا حتى يہ ثقۂ با نہ یہ قضا دغنی رب ھنوا رے تہ سٹہ نشکر ھزارہ ٹے کولہ لوچہ مم دولت او ہمئے بیّں اكثر نبخ ملكان یے اتک کئے نے مصار د ا ټک له کو ټ د ننه

له دميان سناوالدين پدشخم كن دا تكي سالوج "دے ميا

یاتے شوی دو تندرستو وراندے را غدررہ محرون وا به دا غله جدا در ۱۶ پہ نوا ستونو یہ رویونو په د هلو د غيل سر شه د مونز سره روان دے پہ مونوشو سٹمګاری د له بندكرے دے في الحال لاس مونهٔ رسی مثینه بله نشته یو در لا هُم له مونز. سره فـقير ه بديان خلاص شىلدحصاره کور تہ لار شو غاطر شا د دلا سہ ورکرہ مؤمینہ عدائے بہ خلاص کری سابوا م کری ډيرے واويل درومم ژاخ اټک لره ز الله الدرشم ترحصاره یہ زری نرم کے اظلہ

اقربا هم ځ د دروستو یہ طلب نے د خلاصون د فقیرصاحب نثر دری پ ژرا پہ فریا دو نو شول فقيرصاحب تمسر یه د باره د سهان دا تک نو صو سداره هم مو مال هم موعیال دا تک یہ کونٹ دئنہ بي له خدايه مو اسركا تهٔ د خد ان د یا ری پیوه کو نں ہے ستا یہ مخروشیارہ مال عبال موشى آزاد نور فقيرصاحب يه ميثه مدد د الله عدالة مشكل إسان یہ تن شہ اوسی د لے یہ صیابہ در سر ی هف خاص رحق دباره کوندے خدائی پہ نھاکرم

ل یہ مطبو عد نسخہ کی دامعہ عدا ہے جد کا خدائے مشکل آسان بر

تاسى وار، بنى نورسند چه نمر و فوت ملک رنواشنه شوله دو تی سره روان چه له د له سره دوان وو دا بیات راغل عیان فنقير درومي خدائ دياره بدرگہ لہ چھار یا رہ ھم شپیٹی ئے عنب و لے دد ځ د هل واور په کلونه چه روغ ورا غلمترهورے چہ فقیر رائے یہ لار بہ ما دا فریاد کو ی دے دے بہ یو دے زیا حصارکوم ج دے پورے بندی زناکرم ډير قبول کو په دا دکر بهتر نشته دے صورت بل هیے وکرہ نایکا ر یه دو څ ښدداد کالد رکوی کړ څ ملا عو ښد کو د د

چرآناد کا دغم بد شيم به تيره شوه صباشه نور فقیرصا مب پہ شان ور سره ډېر فقيران دو ه فقیر په پاک زبان تخوک نهٔ درو می خدائے دیارہ یک رسول ورسولامل ک دا وبنابہ ئے. ویٹلے هم طنبلونه دار یا لونه د اتک نر کو در بورے یرے غبر شو صوبہ رار دا بندیان آزادوی دے بهتر دا چه هيے کارکرم بير ئ بنده ره يده كرم هم نشينو كم عُ دا فكو م ب دے نہ مصلحت مل آ خو ومو سشكا ر بير ع ښده د کودر کوی چہ عاکم کر_ہ و عکم زبر

له دا مصرعه دميان سنأ الدين به نسخه كية نشته بي

بے میپو ئے کرے متوار و ترلے مان یہ مانہ يم كودر كري سرسره یہ زبان نے داکلام کر ہ تُمَّةً يِسِنِي شُوعَ دِلْحُكُمُنْ دِلْ دا یہ تم شی بد کاردے وے دا بشد یہ دا سبب هِم تَا نُمُ يَرِينِ دِي صاحبِم دا کو در د ے یہ دا کند دا غبر لا هم له تا د ه ظالم ٹھہ کہ گئند کو ی ده دستا سو نیهٔ دکشه داد منځ سير ي مويوطم مونن دوا دو دلا داغب ورک بہ نئی زمونن شفب سیند بے کارہ وو مکار یہ غور زنگ بہ غزید لے كولا نعرلا ورئه الحورورة!

ممکی بیری تطار راتک طوف نتہ جانہ جہ نقیر صاحب ہیں يه كودركني في مقاكمة چه دادے کودربد دے چه عالم واری حصار دے يا فقير به ډير ادب دا کودر دے محیا شب ر د ظالم به مکم یشد. وے ئے ہے میرسنتیا دیا جه نے خلائے نہ شرع دی بارے کومہ بیچ ی خوشہ فقيرانو وك مضيو طم هم بهاتره دلا صاحب کہ شی دائے ہو عا طلب هغم وغت وو د آهار دور پہ لور چپے ئے تلا نور فقير رصاحب يه زوره

ک میان شمس الدین په هائ د درور دودیکا دے بر ک له په ملبو عرضته کیا دا معومرًا سے ناہ ع جادیثل په دیوا دب بر

یه وا در نگ یه داکر ی چرے نہ شے لرو بر د ظل لسم ہے مکم نڈئے د ظالم محری بدن وایورے ھے وکرہ نیک زبان هفه درنتک هفه کسری شو را روا نہ شو کا نے ر شخہ ہرا ہر راشی پہ لاس ىپە ھو ئورۇسىيائى دىرومى شوی داکسی په اوبو مم دا سيرئ راغله د لبره اوجت ناست رو په يو بُرج دے ظالم گُورے یہ خیلہ كوم مسلاح كرة يورك اورك بير ئ لا د ع مدحه هم دد لا په ۱ حازت به پید اد به وزر د و د مے حال ناپریشان شو

زر رادرومہ اے سری رنمہ مُمائے تہ برا ہو چه د خداغ په حکمتهٔ فقیران کرہ زما یورے چه فقیر صاحب فرمان ٪ الربق قطع دبيری شو بير ي ارو تيه لم منځه یکه نبهٔ عواتی ۱س، یعتی سم یہ جلب لفتوی **۽ ملا عہ ٻے چپو ھم** لادوا منه برابر ۲ دا ظائم ہے تفوج چه بير ع في وليدام چم بیر ځ کوله چا پورے چا و شِل هِم بِي صلاحم د فقیر په ۱ شارت هيے دروق برا بر دا ظالم به تكرات شو

له میان سنا الدین دا مصرعه دا مه نیک ده عربیری ور ته له منطه م

ع دادو يله معودمها در سنام الدين دا عد ليكادة عديد عراور بعد سياهي مومى م

وبيرى ئى بىكاتى شو ع ملاعم اوس ورباندے رو في سم تقرّ ك ع صلاح ور ته هُير وو نا سيا سه یہ سیری شوحق شناس یہ هان و هتل کر، ټول نقیر رودے صاحب لہ تَعُمُ ظالم تُمُددهُ بندى كوتُ خدائمل دے چہ شدیا بہ خلاصونی برابره هم سير ي ا برا بری په کودر شم و خیل های ته یه قراره را غلم دا نوخیل مکانهنه مخلو تا تو را لىيد لم د غم مال وليد اظهاره

و کے بیا ساکت یہ خُلہ شو یه به تمه علاج دوځاکا ندے نهٔ مِيو نهٔ کم ملام دا ظالم د بُرح دیاسم مه فقیرصاحت شد یاس فقاوات عم ورسولا ليول دا ستائينم تے يم خيلم "بيرى هُر د خداعٌ يرعكم فقد شو مل د مظاومانو فقير دے هداکر ی کو رہ رور کوہ میں شہ بوابره شه هوا راهم سيری در شوله دوانه یه کو در دا ودرید له چہ ظالم ہسے زوباری

ب مغبو عداد دمیان سناءالدین تستو کیندانشورا سی کسم به پیراد به ملاحه بنووی به نیم کوی سلخه تعدانشومطبوع، نسخه کینواسد دے سه بیرتیم؛ شهر دنعل غیبه عکم به نخته به ظالم تعدم به رنی نبادی کوفه او د میان سناءالدین داس دیکلے دے سه بیرتی شهر خلاف په مکم به نخته ظالم تعدم نه دنا شدی که و ند ۱۰۰

ته مطبوع، نسخه کی خلاصوید به خان ازادوید دے می

ك درومين مصوعه سنأالدين دائ نيكادة عم بوابرة عُم وهواره ١٠٠

له ۱زاره شو ترسان ر فقیرصاحب بجویان شو هغه درنگ هغه محسر ش ودته ودريدة فخ ولاندے لاسو، لِنْهُ لَمْ يَا تَيْاسِم ورته شو عثار کویان ورنہ وکہ تر مدتیر نخهٔ مطلب دے عجا شبہ نز د ے عا یہ یہ تکلیف غيل مطلب رائم ونمايم تا ر فصت یہ دا زمان کوم ورتم دوے صاحب دلہ كري بنديان له شدة غلاص كرة رخصت وارة فى الحال ما ازاد کول دا زمان دو ئ د درو می ترخیل کلی دو ئی د بیا ئی یہ غیل لوری نورعالم ہے برہ شاہ دو ی را نملی غربا وو

شو پہ زر ہ کنے صوا سان استقبال نه را روان شو فقیر کوز ور له سیر ځ ظالم وراغ دباند ہے أملاتي شم لدده ناسم ډ د له ښکل کړے په زبا ن معدرت نز حدہ ہیں بیائے وے فقیرصا ہبہ! ه د د د تشریف با فقیر صاهبه وا به چہ ہو رہ ئے یہ خیل مُان کرمُ نور فقیر صاحب یہ غیلہ کہ رہنتیا کو نے اغلاص هم غُمال هم عُ عيال امير ووے هم بنديان ستا ہہ ہے ہے دی بخشلی مال عیال د واډ ۲ کموری اپہ کودر نقیر ډیری شہ

چه د چا څوک اقربا وو

له به ملبوعد نسخه كي وروميم مصرعد دائد عركد ديوه به خيل غان كرم بر

رؤ ی بندیان به غلامول يه زر ا داره شوشادمان عرض نے کو وجیائب نہ مال عيال زمونر تُحُرَّلند غو دستا يم مصلحت بر مطلب باشد بيدا رشى تسلی مود زر اه و شی بندى نشته تموك فقيرس بد موواره ازاد کرے نهٔ پرېت نهٔ پير هثرګند نور فقير صاحب يم غيلم د څ درمان په هي شان کړو یہ تلوار کوی رفتار ب نلانی شکارہ کو تھ کئے يوي شخم دي غمر ش یہ سو شاؤرے دوک وی توك غ نشتم د فيل نسل دا معم غلاصمكرة لم بندة

لور یہ لور بہ کر شیدل یہ کے خلاص کول تہول ہدیا لا غلم دوى فقيرصاحب ته مه مو غلامی شهٔ وا ریایت اوس له تا غوا رورخصت فقير أووے غيردار شئ جه شوک یاتے بندی نہ شی دوی وے یا معرشد لایارلا مونونے شئہ نفصکر ے هیچ بندی نشته یه بند چه دا دوستل دو نماکلتله يو فقير درته فرمان كرو چه زر درومه په تلوار . په دلاني نوم علم کيم یہ پنیم کو تبہ د ننہ چه میعن دا وزوی اغوت فيله دلا يم اصل ورته زر ورشه پسنده

له مطبوعه او دمیان سنا اُلدین نسخو کجنه دا شعو دا سے دے دا چہ او د مئیل دوش کُل : نور فقیوصا حب پہ خیل

بہ تاوار نے را حضو رہ ما ته راوله مهجوره. بوابريه هغه لا س فقيو لا پ شه يه تلوار یہ ہغہ کو نتہ مثیثہ ا یہ تلوار بشہ ور دند منہ صبے مغ بنے کرہ میعن یہ خطامہ شے له منجين ئے كرة خلاصه رابیرون لم فیلہ لاسہ دائے راوستہ دہاندے و تقیرصاحب ته وراندے او در بدله هغه شکلی یہ کو شہ کنے ہے. پوشلی رر نہ ررکوے یاک ضمیر نورینیمٔ روینی فقیر وے نے وا خلہ ستا بیرو نے ر تا نهٔ وو تموک غواړو نے هِم د تا غوا ړو ئے زاؤ شوم ديږوني د هم را شوم کری ئے تیول رُخصت آمان هغه درتک هغه ز ما ن در څ شو په ډير ا خلاص صوبہ دار معتبد عاص و غیل هٔای ته دل آرایه فقير رائے بيا نز مُا يہ رنمفلت یہ بد زُنجیر دے ربه زرز زما اسيودے د فقير په روی پادکرے د ے لہ دے سند لا آنادکو ر فقیر یہ پاک حبین ته مغفوركرے نتمسكآلدين

شہ پہ عمد او پہ درو د خلائے رخدائے رسول ٹونٹنو^د

له پەمطبوعماد دمیاں سناالمایین پہ نستوکھنے در بدنزنگیزئیہ ھائے ٹوٹے زنمیور وے ۔ نه په مطبوعماد دمیاں سناالمدین پہ نستوکھنے در کوے ، یہ شائے ، کو× ، دے ۔

Marfat.com

منقبت بل د فقارصاحب فلسله سرك

په هفرت رسول رو شيداد هری ورځ په زرکون تهٔ نے واوری نیک شیمہ ما یہ خان ترے اوریٹولی رښتيا ګو يې مقرر وو دا غ ذكر وو هرساه دو لید لے عجا ثب یہ نظر نے وو سعید هفه ياك جناب لري تاسو وادرتى نىك حفالو په همنور دځيو نور نا وومون دواله په لار صاحب را نع ناکها نه تورئے عرض وکرو وریاندے دعا وكوي عبا شب

اللهم ستاصلوة بي شمار ورند ہا کوے تو قیامتہ منقبت در ته ښځم نعبت خان د سرائے ویٹلی سفید ریشہ محمتر وو لا إلله الآ الله و ے ئے ما فقیرصاحب سيلا د ژنا بغ او من بيد ژهٔ په تلم ، پلاز سو، دهم زئد د نشاو کالو يو، ورغ په حصور زاي دُم بيو ل ذي خيل يلار د چشمئی يه خور کنے جا نہ إ پلاد کیم زی ورته دورانت چه خورتد ته ع صا هیم؛

هيے ووے مهربات نزانتیا کالو نه تنو^{له}شه رهساب له عدى زيا ت دومى مرغاسته لاندباندے هغه درنگ هیه مصاحب وو هم واهم شو دريبالون مایہ عان ترے اوریا لے دعافل یہ صورت وہر دے'' داوسا ووے کہ کسے دور دور دنقو د پ ھِہ ترے تنا عقل و ھوش وو ترکمو د به لو شد ل ۱ به قوار ور پیے تللم دو ئى کويا يہ دا كلام وو چ هم دا کړی مذکورو ته دوی کویا هم یه ی دوددی کہ یو ھینے لہ دےساز س

نور نقیر په پاک ژبان هِ ورمُہ عمر دِ ډير شہ ورسری وو فغلو تات نموک د وروستو نموک دوراند به خن أ سور فقايرصا حبارو هم دورانب طنيلونه داوينا به غ و بيُّلے در دور د فقير د ڪ کا یو کھی بہ ئے را ھیے ر غا نىل پېر صورت وبېردے هسے رانک عالم مدھونش وو هُائ يه له الله عورزيال زا هلک نام يوهيدلم نیخ نور دهم به آ رام دو کورے کا نوی ، وکٹے ، نوونہ یه آ داز مست دسرو د دک كم نامة كتره نيك داده

له په مطبوعه ننخ کې دو نيمه مصرعه دا سه ده چه ځ توانياو کالو تيس شه م

ئه مياں سناءالدين د ، دو عاجه به خاع ، دوع بوء كنظ دے م

ت داشعرمیا سنادالدین دا سه لیکا دے سه په اواز مستادسووردی و دوغاکویا یم دا ورددی -

چه دورو نه نم غن يو ی

نه د خوارو داد خواهانو و

د خپل دور عبا ئب

د شاهی خلعت په دو ش

دا نم دو تاج او اشسر

عارفان په زړ ځ بيدار

له اصلی کار و غالمل ته

چه د خ شاه او هم اميود ک

کل و سواس له زړ څ بېرکوم ک کړ ه ژړ په سپين

عاقلان په دے پوهيو عا وعادا کار دبادشاها منو دو بادشاه فقيو صاهب دشري وو خوقه پوش رسترئ ټوپئي په سر پرے پوهيري فبردار برے پوهيري فبردار نه زما غونه عافل رسه ا روی ددے فقير دے ما په سرعم برا بر کړ ه مغتورن دے شمس الدين

شه په حک ۱ د په درود خداځ د غداځ د غداځ د مداځ رسول غوشنود

منقبت بل د فقيرصاحباقد سالليسري

اللهم سنا صلوة مدام به عضوت عبوالا نام ور نده كرية تو قيامت هوه ورخ به زركوت واؤده دا نقل الرمان، زلا عام كرم اله ملاغانه

ل میان چیب دا مصرعه ما عه نینگا ده که نهٔ د خوارو و خوا نعانو ج شاحیان حیب اومطبوع، نسخه کیته دا تیکی « عالحل » د ے -

ددے راز کہ رھیری د پرینه د ډېر و کال وو سحر نمینر ۱ و نیک کفتار و و مایہ مان ترے اوریدلی شُمُ روانه عبا ثب عالیجاء اونیض ماب نه دو روان نرحرا ت و و ورسرة تلم باكما لمه چہ غونش طبعہ غوش کفتاروو كوتا، قد يە ۋۇنە كىرددە شال کوتے ئے د زیرو یہ تقدیر دکرد کا ر رسيد لا شولازما جينده تا ند وایم که نے کو رے له ما نوکی سوه به خیله دُه په ملا کخ د څارځ په اوبوکخ پو يو تله

ملاَّخان د جها کیو ی رښتنياګو يه نيک حضال وو تقولی دار اوپرهیزکاروو صغه هي فنرما شلي يولا ورځ اغوند صاحب د فقارصا حب جنا ب نثم طالبان ورسوی ډیر وو نهٔ هلک ومه ټوردساله يۇ طالب د ننگرھاروو د ا فوت صاحب شاکر د وو درل نخته چاری شک ۱ رو پہ بیری ہے شو قوار چه سیری تونیمه سیند، يا توبيه ولا طيور ب د ک طالب چیپر و هله د هغه ط لب ها رئ دا له تیکی و لهنتله

مه دیان سنآالدین او په مطبوعه نخه کنه دا شعی دا نه دے حد در یو در تخته چا به گذیک ایپود شال کو به گ د زیپو کم مطبوعه نخه کنه اود میآسناً الدین نخه کنه دا شعی دا سے دے حد دو یہ ملا کنه روایس کا

ھغہ نئیۂ ہیا رہ مرغوبہ کو رہ نفہ کرہ مما ثب یسے ک کشہ نا محھا نہ هسے دالا ووے بہتاؤ ہاتا هم بلا يه له لہ فقیر سرہ ہم غارہ دا د عولا سم له دلاً و بارم روس لہ تا نہ نے گتم زہ د کا کو لہ واقعی په کودر و درید له نور روان عما ئ شه شوروان شتابان نهال پور ته په روان دو په مونې ورسيدوهورية يارة نيك هم كنار

یہ اوبو کئے شولہ ډوبم هغه درنک هغد طالب؛ هغہ تیکے لہ میا نے ب کر کا او ہو تہ لحے آریاؤ وے ئے درومہ بے کیسے چار یا تع به زی دوارد نھال ہور ہ کنے بہ ئے نمواریم یہ و تا و کتہ راتام ڑیا یه داشان خوش طبی یم سیری کے ولیڈ لاء عف كوز ا هوند صاحب شه ورسرة هم طانيان یه کنا ر د سیند روان وو لدنوی نخه. لا پوریه نا کھا نہ یہ کٹا ر

ل والمتعرمیاں سناالدین داسے بیکا دے سہ وے غرروستہ ہے ؛ پہ تا ہے کہلیے ۔ اؤمطبو عہ نسخہ کے داسے دے سہ و عنظ درومہ اے کیسے ؛ پہ تاھم بسلا ہے ۔

عُ ملبوعه نستمكن وا مصرعه داعه ده عمر جارة يك بوز و دوا ده .

ت مطبوعہ ۱ درمیاں صیب نستموکیتے د آولیں لہ یہ خانے پر ۱ وکلیدلہ ہ لیکا دے ۔

يہ يولُو هُائُ نعم دركُھمرو مود ۱ د نگهانی ستا لہ تبکی عما شہ هُم فقيو بنم سلامَّت ستا مواريو رياشولها مي ہارہ تنکے ہم کنار شو عاجت ونة روان یغی لا رو نهال پورند یہ مجلس ئے شو معبور كريا دعا مونزياطلب مونڊ تہ روے یہ ضینی ما د يل ئے كو ، كال رئكنى دُه نے دے بے تفارتہ د عوه کویه یه وُیه کودی

ا به دا د د ستا طالبه المانت المست شد المانت المست شد المانت المانت المانت المان ال

الره دول بها براتهٔ سم وو

انارے کرنے عندنی

میان میب اومطبوع، نسخدکنی دا داشه ده مه سره دوا ریم نیمانته سسم شاشهٔ تزریطایی، هم در دهم میلموی، نسخدکنی دوند، مصموعه داشه ده عمد شهٔ نقیرته سلامته...

دميان صبب إومطبوعم نمتو رور همت " يه هائ در ما ينكم ، اليكا د ي

ملبوع، نسخہ کئے رو ساختہاں ، لیک دے ۔

میاں سنا الدین د .کارلک " پہ کا کہ "کل تا نک " تعلیل دے۔

دد کا شو ی مل عا

په اوبو کنے پریو تلہ

هم یو شان نے لاپ کا جانہ

کپو او بو تہ گذار پا س

د نے لہ ما بہ نمئا سبب

په دعولی راسوہ ویاری

د کا موندلی کا ہم عارہ

د عا دکر پ پہ پائدہ

د عا دکر پ پہ پائدہ

کر نے کو د تہ فرآغت

کشفکار یئم بے نہا یہ

عضوہ کر ہ زماتقصیر

بیا المہ نا نہ مید واریم

د نه نه کوم د عاله چه چا په څ و ختله د خ غو شتی د ولد مانه د و څ چه نیک په نفیل لاس بیا غو ښتی ک کا عجب په چا په تیک له ما غواری چا په تیک له ما غواری چا په تیک له ما غواری او د نورو په باب د په هغه درنک ئے کو څرخصت اے زما احماله خدانیه او نوالی په روځی د دے فقیو ت په روځی د دے فقیو ت په روځی د دے فقیو شمسی الدین که کشمکاریم

شه په حمد ۱ د په در و د خارځ د خااځ رسول غوشنود

ل دمیان صبب او مطبوع، نستوکیت به ندگوم » په هائی « نذگو و » اؤ دو بیخه مصمیم مطبوع،نستند کیتے داے بیکلی دہ عمد نشوہ نئی مل عا- اودمیان صیب داے بیکل دہ عمد دد ۂ نشوہ مدعا سے مطبوعہ نسخہ کیتے واشتحہ داے دے

بيائ نوشته كري عجب دع لدما تُمُّ سبب -

ته میان صیب دلار دیم شائح «لاده » لیکا دے۔

منقبت بل د فقيرصلحب ذل ساللمسرة

یہ حضرت خیر ا بکلام نے کدرنگ د بیا با ن ب زما ياره مسلمات، ھے کشلی کیہ زینت کیے یہ هیات وو دے نیک بخت^ا هذ وخت الخولد نمالاك وو دے راغلے مهربات هور ته ښکلے نیک ٔ واز ہ دا منزل یہ ما اور دریکی تاته وایم نیک صفاتہ وه به رو سره غوشروبيم كسوء ديثيا الموندطلب هِم غُوْا كُوم پرے برسيرہ

اللّه عنه ستا صلو توسلام در نده کوه دا زما ن منقبت دا دُره له مانه د نینج جی په منقبت کینے د نینج جی صاحب په وخت مقتند ی چه دد بین پاک وه د نینج جی دیدن ته جا نه د نیخ جی دیدن ته حا نه د نیخ جی دیدن ته مانتا ته پس له شیخ له ملاقا ته له شیخ جی دلی د د ب هم له دیره کفتکو یه له شیخ جی دلی د د ب

ل مطبوع.تسخه کبخ تخیوالانام دے۔

عه دا شعرب فلی نسخه کین زیات د ے.

ع دويهم مصرعم دستاً لل ين به نسخم كية داعده - عمروا منزله به ما تقويع: ي .

ع سناء الدين اوملومه أسخه كم واصعراء على الله عرثاته والله نيك وات.

نيت ہے دادے کچہ غزاكرم هم د عا را سولا ملد کر لا شنج ساهب ورتد دعا ددينا ديا ده د کا اشارت و کړو په ځان را دوان الحون ميالاک شو لہ شخ جی ہے را بیرون شو ها طالب هُنے یو شننہ اے صاحبہ چرتہ درومے دی و و دروممینونها تهٔ ت يو مريد ئُ خزانجي دے مسمتی به نتیخ جبیل دے اوس هد و درومم بعنی را به خلم دُنیا رُهُ نور بہ عُم یہ غیلہ لار

هم دیبًا زما پرے نبۂ کر وكري حسب المدع نسرخاتِہُ نہ پہ بائد تر المؤن شّة را روا ر ومطلب ر تہ ھالاک ش نسر هاتهٔ و ته په يُون هيے شان و کرلا افوا اوس وكوم لهرف تدلغو ع د مقصو د د لار کانهٔ ع ېه موید هم د نتیخ جی د لو ئے و لی د پاک میل خیل مرا د به کهنے موم ھغہ درنگ ٹزے مھتیان پہ مطلب بینے مثر ا

دیدا توب سراکر م

نه دا شعر مطبوعه او دسناً الدین نستوکی دا سے دے د د د سیا دیار تا دیا ہے دی ہم نمو خاند بر بائد تا معم ته داشعر دستاً الدین اوپ مطبوع شخوک داست د ع سع داروان اخون عبالاک وومطلب وتہ جالاک ته داشعر یہ مطبوع شخر کی نشتہ ۔

ا لغوض وا ري دوان شو د فیخ جی پہ منقبت کینے یہ د غوہ پہلن سانی دے اکٹر دی یلوسے گرینے ہے هغهٔ مُائے ناست فقایر وو دا فقار ملامتی ویا دولس طبلم او دریا له تل ورؤ ته غربيد كے هذه دم فقس صاحبً چہ زرلوے دا بدعت کوئی یم مرشد ے سنتے صاحب دی ومانه داستولے اوس د د که عزت باندهٔ دے دو ئى چە لىرے كړوىل عت شو عاضر إ خو ندصا حب

د فقير صب جوبان شو ھسے شکلی یہ زینت کنے ډير عظيم بے شانه ګنړ د ے کم لوئے اور دے پلنے ؛ ر غیل شغل په تدېیر وو نور پہ دین سلامتی عوی شییی دولس به شمار لاله يو د دن تسلّ شو لے صے رووے عما نب ورک له ما نه شناعت کوی و ئے عالم دے مجانب د لا یہ مایاندے مارلے را سرود ہے نایا بُدہ دے هذر نک هذر ساعت در ته اودريد عباب

له میان میب دروو » بیدخاع « ده » نیک دے۔

ئه مليون، نسخه کينه را سے د ه چه 🕒 🕶

د فقير صلامتي ده نور په دين سلامتي ده.

اومیان صب واسے ایکے دی تھر دا فقیر ملامتیہ نور یہ دین سلامتی ده م دیات سلامتی ده ت برات دے . ت به مطبوعه او دمیلی صب ب دینو کے ور لئے روستو سحم ، دیات دے .

ملاتات غ له فقيره دد یا گوشه نیک ضه یا دار مدار نے سوی وکوی يہ ديد ن ئے خاطر نشركر ي يى لەدرىك كورە جان منقبت واؤرى لهمان كرلأ فقيرصامب تظر ب يلو سويرا بر تور د هر ے گو لے ساز د سرود ۱ وچت آواز هو عُوْكُوه في المحال غن د طنیل د داریال چەلە ئىما ئىكو را بىرسىيرىشىة د ښيليو آواز ډير شه ترنکها د شو ډېر هو کوتنه شرنګهار شو لور د لو ره ورته ووے صاحب دلہ نور فقير صب يهخيله چہ بدعت ے زیریائے کری ما هو ستا عزت يه هائ كرير ولے زیا وُمہ آ کو عم هٔان کے نہ کو و نو تا کو م اوس له دے و نو بذعت کری تهٔ منع دا ساعت کر، برے نہ امر معروف وركره ونونه وقوفاته

ك به مطبوع شخه دشته كرو ، دے اور ميان ميب يه سخه كية شه "كرو، دے ت مطبوع نسنيم كية و در داريا أن سيد هائ در اريال ، دے -

سے میاں میب داسے سکلے دے

شرنکها رشواور به لور دنگه هار دیو هوکو ر

ا و مطعوعه أسخه كين وا من د عد مه شركها وشولور و لوره : و تكمار شو در وهري ك

الله مطبوعه اورمياں صب شيخو کنے را سے دہ

د المجدد ومسيني أدم طان به نام كرونوناكرم

الله مطير عين أسنم كين دوييم مصرمه والصاده عمر وكريه أو لو ته وقوف ر

ری خلاف لہ شریعتہ کہ لوے ضمیر رونبانہ لہ شیخ جی ولی نبا نےلے لددئ غونينے وو مجبيب كورمت عظيم مبلند إ شوہ نے درکہ خطرہ ورتہ ووے نیک کو دا ر ماركفصت په خپلدلاركى ه تفديه تادى فرما يُسلى معطلی مهٔ کړه بو د رنگ ستامطلب دے عجا تب کا نوی ہوتی دی صحوا دہ تدلم ما سرة بادرومه نور بہ ٹار خصت کرم کورہ در تہ درے عجائب په دا درنگ کره مانه تل زی مهم لرم دُشوا ر ورتہ وویل یہ مینہ

چہ روغی چِپ شیالہ بیں عمتہ نكته وانورة زما ها نه بِمَا هُونَ صِيبِ شَا نَحُلَى كوامت ظا هو شجيب مُلَم ر لا هم ورتموكند کـر ۲ و د تا و ته ښکاره نورم لموند صاهب دبينار هِم يوهبيني هنه كا ركري په نتیخ جی ولی ښاغلی هغه راکړی په دا رنګ فقیر دے ا خون صاحبہ خوړ پو هيږ ے په بيدياره دلته زيځ را و ړم له کومه چه ز ۱ ورشد ترکوری دو باره رخون صاحب یم یو _درنگ نگرم معطل زة به عم يه غياء لاس بيا فقير صاحب مؤمنه

له د میان صب او مطبوعه نسخوکنج رو یه، مصری، دا مے دہ مح درکزہ ما وشردرتل

مُنك هي رنگ زري ور غ یه دا حًا نُ غوایت در کوری یہ دا شائے دغور و ئی د نینج جی ویی نیک را نے ھم شر ئی وُغور و لے در ته ۱ چول کړ و ډ دو ئ يہ غوټمو ا ستواركريا اغوند سته هذرساعت هدکیو، پنه په سی هلته ودرین هٔ همواری چہ یہ سربائدے نے دونہ د د ځاسمو با پر دا و بېنا شو نهٔ ترے تحونک مواد موہ دا خو نا یہ مونو البارکوے ا و ئے کورہ چہ بہ خُہُ و ی سر ا أو سين واكينونل وله لىن ئ سىين سرة ئ اكبروو

مواصل د زور آور نے ت ہے نہ پریو. دے توکورہ ہارے زر تھادر شر ئی جه زم امركوم يدجًا خ دوی اکنو و لوٽکڻ خيلے د الله به کا نوی انسکا که ھِم ئے تو بندہ انیار کرے لہ فقیر کے رخصت طالبانو وے اکثر تكم لو لارل يه لاره. د د ځ کړه کو دهند ښاون د ۱ خوند و نه کویاله شو ليونى درينه وردرو مي چه د ^ښکځ په مونو.بارکځ دی وے سے بدانہ وی ہِم نے بیرا نٹل بینو و نہ هد واری آسکا زر دو

له مطبوع، ۱ درمیان حیب پهنسخد کنج در دمیتم مصرعه داست ده غرد پخویا ، په هُائ سکویان ۱۰ د ۵ شمیان حیب د دوا در و نستیو په آ خوکی

[&]quot; ښوونه ه ښکاده.

چه دے مال نه نگوان شول دیر نه رنگ کوی په نظر هیے دیر دو عجا شب تاریک نه نوارنواکوی مثلا یه مالرے سُرخوریم رب سیا هم سنا بند ، یم

هنگ یا نے حیران شول شیخ صاحب کیمیا نظر نکہ دو فقیر صاحب رب فیل کرم پیماکی ا هم دد مے فقیرلہ رویہ شمس الدین کہ شرمنا ا

شه په همدا د په درو د هذا غ دهنا غرسول غوشنود

منقبت سنام د فقيرضا ورساللسره

هم دستا سلام اکمل هره ورځ په زرکر ت در ته ښکم له صا لحیتو نقل داکړے غوشرنکه کاولا هیے غوث باب هیے شان له بر نمان کالم په میات دو دے نیک بخت مخلو قات شهٔ هررهم ډیر

المدميان صب نسخدك دا شعر دام دع م تسللدين كم شرمده ، غوبياساريم نبده

يه شو ميت داكمنا هو نو وو د للم خلق خواب هزاره ادجج هم دوارخ به داهسے شورماشورکے پہ سپرا نوکنے بویبردو يينی پپټ کو هے پہ ځان وو نوم دد کا وو زین الدین د عمر سياك لانسلا د دو می رفض دے اُلھو دا غون صاحب كتاب د عمود چالاک حال صم یہ مان شاہ اسماعیل خوکیا نری سیدان ندی عقیدہ کئے دعا ہول دران بيير منگا. ڇه بڙ رکوار وو الغرف دا ترين الدين

باران بند شو به کالونو نمصوصًا نمتِک کیاب ِ لہ هم مندنر ها ند وبجاره هِہ عالم وو يہ ډېر شورکخ بهظاهريم بالمن بير وو را فضى عقيد، دران وو یه تخفیت دو زیان ددس وا جالاک کلوالا له اصله یہ کتاب کینے مشتھی تذكره يہ آب وتا ب ر بایک مشکا د جال مال ئے شکے پہ تفصیل یہ ہوکیا نوکنے برما نہ دعی یہ کتاب کنے دنے بیا ن کنتیم نمل د قند هار وو هِ يه هُان وو شيا طُين

له مطبوع شخه كية ددو يقي مصرع يه ؟ هلكة «هم هراباد ك -

ئ مفيوء، دوميان سناء الدين پرنسټوكية د «سپاك» پرخائ «سباك» دى. عد صيان سناد الدين د د سبارك » بهرخائ سبانك » نيكا دى.

الله ملبو عرضنى كية دامه وعد دا عده عم بد خوكميا نو كية بهيوا ن نه دى -

یہ ظاہر ئے علم و پر گرے وو صاف گندیو عقید ہ لے نا ترا شہ د ا عالم وته كريا فا شه د لا کموا لا بعظ مویدکری يو نے لعن يہ يزيد كري که دارنگ په کتا ب د د هٔ ښکلی د بين خوات زن آلدين كوراة ويلي بہ کتاب کنے ئے دی شکلی یا رسم ۱ نظویه ما کوی چه جنت ما وا زماکر ه لعنتی یزیں ہم سولو ب دوزخ کنے ہے سد لو بل غ دا ویش په نمکه دے کموا ہ رافض غلہ چه مو د کا ته ځهٔ رسیوری کہ نمیوات ور پےکبری تانی نشته و دعا ت د هیما و من عا ت كُلِّ نفسٍ بماكسَبَت سَ كَثْنِيَةً * دا آ بات به نے کو د دلیل وايم ده په دين زيل یه دا شان نور دنیلونه د گواه د لارے ملو نہ تموك عقلى أؤ تموك لفتلي دی ب دے یہ بے عقلی ہم نے کو نہ سے گھزن ھسے بیشی سر مغز ن يو لا كُنه و ١٤٤ غز منه مارا وكينم له هنزكم مه د سیان سناً (درین په نسخه کخه ، دیني نشل ب م نیکل شوء در

ت هریوکس،رنفس،نه به هغه نخهٔ ور رسیبن ی نشهٔ چه هفهٔ پهوییاکیه عماکړے دى. يعنى د جايم د عاد جايد عنداب كئے كر ندرا في .

ته دمیاسناً الدین به نخه دویشه مصرعه دا می دیکلی ده عمد منترة وكشال الخراشي

ور ته ورکړو با تواب نهٔ دؤ وكشه له مخز نه ہے ر تور شہ ہے تورنہ بانبولا و د یا شکاره نزنماره مقتدا ادم امامان چه عالم وو عجائب رستيا ور يشتى ددين دو درین بهلوانا ن تموک د نور نے کنارے عالمان شو سرهګثر هم زمیان ورسولاملونه را فضی نہ پہ ٹیکر شو پہ فکر سیاطین نهٔ لید لہ بیجارہ تمهٔ د حضور ہست نم نہ دہ ب کلام کنے نے راغلی وَ قَلُ جَاء الْحَق وَمُ هِنَ الباطل إِنّ الباطل كان رُهُوتُكُا اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللّ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّالِ اللّل

ھنہ وخت ہم ہیا ہواب نہ نے کے نہ وہ اغزت دروغ وافي دروغون الغوض کمر ۱ دی 🕻 د مولا يرے خبر شو عالمان ر بلنر المؤند ماحب نوم ئے وو ظھىيرالدىن ب داشان نورعالمان څوک دېڅ د هزارے د بوسف او دمندنو، هًا نَحْ يِم هًا نَحْ نَمْ نَشَأَنُونَه را روان نے کرونسکس هِ خير شو زبن الدبن بى لە تىپىتى ھارە تمة ر مد کو ر طاقت کم نهرو نکہ باک ایلہ ویٹی

له ميان سنا الدين دامصريم را سر ديللى ده عم شوه دد له نيكا ره توغيره . ٽ اُو اووايہ اے، سولگ_{ا، چ}ېدى طورسىيدو او با لهل ختم شو يقينگا چې بالهل دختميدونمينو دعيين عنى غيره داسلام، چه داورسيد و نو تيول دروغ كواوكا فول سوه دخياد دروغوركفرا تادیم تار ۱و درک شول -

باطل ولی شی مطلق باطل نملتم شي شور ١ افضل خان تہ کہ گرر تيبنت أ وكرة توسوايم وفضل هائ یہ نوم ناملاروو چہ دے شو ور تہ رسان په ما بل سيان ضرورد دا منزل یه ما اور دیری سی له ډ يره د ندو کاره یہ ظاہر نے دا ا توارکرو د د کا مان کے یہ اَ مان کوو میرے نے بورے کہ اُورونہ يا تے نہ شو لروبو ہے ئے کر 🕯 یہ صورت ربر دغہ حال لوے کہ کیے پہ باطن یہ زر ٹ_{ادور و}ی یہ باطن کے عقدہ

یہ ظا ہو ہلتہ شی حق چه حتی سرکا ندے بیدا تېښته وکړلا د ۱ نامو د یعنی لار و لہ غیل ٹایم هغه و خت چهکوم سرداروو وو نميے ر هو شعال هان یہ دے مانے کئے دیرمذکورہ واره نهٔ را سانیوی آخر دا داؤره دبينداره زین، لَدبن ئے توبہکارکر و بہ ظاہرئے مسلمان کر و و لے گئے سوء کو روم کے وسوء سرا سر در ئے کرہ ھے تعزیر لا تراوسہ پورے ھے چه ظا هو په ژب چوړوی یه ظاهر که وی سیده

ل مطبوعه نسخه کین دامصرعه دا سه ده چه که دی دوه سوه کوروند . کهمفیوعه تسخه کیند دیشه مصرعه دا سه ده چه کم په باطن کیندین نهموردی . اومیار جیب دا سه دیکلی ده عم یه باطن کیند فرزی اً اوروی .

یوے خبونہ زیا یہ کلکہ په ګندګی بانږ مهٔ یوزی^{پل}ه وا مع تاسوتم ننگ راهم منقبت د شکر لب ز کا له ديمُ اوشو ا ماما ئو ھُان ئے ہلامیکر ویہتلبیں هم وو ډير هغه ساعت سرة تدول واردهمشول هے او کریا یہ دادرنک تر نقیر، یک ضمور چہ باران یکہ سجان له دی و غواړو د عامونو لہ مونن لرے معیبت کہ ور دوا ن شوگیست چالاک نو قصه، واور لا برادر لا تنکا رو و نه رسان کلہ ھے وو پر نور پخوو با برکات سے

فالفردي بي مشك کے لوے لوے کی کھم قو به ید ددے گراه الغرض وايم سطلبازيا چه منراغ د عالمانو زين الدّين كسواء جبيت د نقيرميب شهرت عالمان إميان جُرُكِرِشُو مشورہ نے یہ دارٹک مُن هم دروموترنقنزه ، یم دعا و که په ځای د باران بيم ملاعا مونور كوند ب عدر في في إجابت كه الغرف يه ا تفاق دوي د فقير صاحب تر دره یه دو څ وا ری شویدهان د فقيرصاحب د سنور هِہ بہ ډیر نگر خیرات مه میاد در این ایک د د در شخ لرس کوشی او به کندکی بانوع میری ته په مصوعه و د ميان ميب په نستو کخ صرف و عالاک، چست ، ورسرو نشته . ته مطبو هـ ۱ د دمیان صیب نسخو کید ، بایکات ، یه شاخه ، د دمیان صیب

هم به کور نه لهلقودرلو خَمْ يَا هُمُ نَهُ كُرِي وَ الْوَرِيَ صے شان دستوریہ دہ کہ محرحیدل بہ نے یاران یه دا شان وو مجانب فقیوان (ددی د دیک دو په ستری ناست درمینه دا کتل به ما طرحمة ور سو لا هم دائميانو یہ دید ن کے شومسرور يہ ديں ن غ ما لمؤننبهٔ شو ملكان عم د ميانو یہ مسجد ننہ کرہ وو يُمن صاف شخ کاډير منقبت واؤره عميب ر الله عنه آدم خيلو يوء بينيه مصاحب دا یہ ما تہ مرحمت کری هم طعام ہے تمہ یوخ کرے

غاصو عامو به غورلو ا ه الا ه به غ وروره ملك بل يه غ اور نمكه ورى تر، يى فقيران ىمغى ورځ فقيوصاحب چہ نے تھہ ہے کوی نہ وو یہ مسجد کنے وو دشتہ کتا ہو نہ ور نہ جبخ چه سنکو د عادماتو وصاعب تهشو هضور ملاتات نے سرہ وشو مشران د عالمانو يد معلس لدد كا سرء وو ئو رهر عالم وو ډير و فت وهاشت غرمه قرب يو سرپ د ملي ميلو وے ئے یا فقیرصاحبہ ت له ما سرہ رخصت کو ّ م یو سیه مه ملالکرے

له مطبوعه نسخه کیند دا سے دے بر معکان معم دامیات

يوه ينيد ۽ ٻه ماري شي درے وی، دوہ ،کہوایہ یو تی وی دا بیند ، نیک نفند او زما بنيل ۽ د ۽ تمومره وی به شین زره یه شمار ورسوی هفہ رو تھی نہ تو ما پورے نے راورہ ىنور ئ سايىنىدە تەرىكىۋ د ما یا ری نیک آ وال هه وو همکر لرو کی وو ستين زره مهربانه دا دوان شو مکه کشو د دی دو ښې اوکټوي د دوکه یہ تھادر کینے ئے نخبتلی دوا ر ۷ کیښو دو پېڅسخ کېږ یم دوی که خوش منظر یوی یار نه مهربان

بو د سنده کاربه دشی فقير وے بينيل لاد ٹھو ری دة وك لشادى يۇ لىلىكىم وعة سنا ينيده داهسرة کہ حساب نے کوے قوار در شه را ؤريه ته کټونی سرئے بہت لرہ ہم غارہ تر نظر نے زما نیبرکرہ یس معلوم شو لہ دے <u>را زی</u>ا هم هذم وا ر به سنيكس د فقير يه دركخ ما ع نور نعم ملی غیل مور یہ تلوار لارشہ ترکوری دوا پر پرائیسر یو شلی د فقيبو صاحب په مخکيتے چه فقير سام نظر نور ہے وے حلیم زیان

ئه مطبوع نستم بج دو پیپتو یه به موره شی که دمیان سنا ۱۱ لدین نسخه کنن را سه ده سه ده دی ۱ دری دوه دی ۱ دری دو د ع -سه نقید ۱ ددی پنیده نتو دی : دری دی دوه دی ۱ دک بو د ع -سمه دامصری دمیان سنا الدین پیمکنا ب کنن نشته _

وركو ي پ لاس فراخ ورکولا په زرالا قوا ر د دو تنی دا در یه غټ هِ، دوی واریه شی پر سیر دو ه رو ټئی په شمار شمارلی هر سری و ته به و باری هِم پُرِ عن ر شو مها ن ۇ دِ ى پا نے ھىتموک نەشو ما یہ ځان تر آو ر بین کی ما پہ غیلہ کُملہ نحور پی هه دا دنشی کا ره خوشونک ياتے نہ شوت داد اولیو مىلى خىل نە رووپ كىلە واره عدر شوه ظا هره ور سره خید روټئی بِہ خیلکورکتے مرکا کاہ تا دا طعام دے ور تہ بیتی كورسه دے لارشهبرني

دوی روتیهٔ غونیه طباخ هر سری و نه په شماد رکټوځ لره سر يټ ميلمان كره طري تيي أنورهف فقير ساغلى بيؤ طباخ د غوشو باره ورکونے دی همان میلما نهٔ واریه ماریٔ شو نعمت خان رسوائے وئیلی یہ ہفہ نمو نبے سیا علی را که حاضی و کم هغردرنگ هم عالم شو واديه مود نور فقيرصاحب بمثيلم هِ. زمون پنید، هاغره ادس دِ وا لهله دا کټو ئ غيديشيه و عدروه ته که یو کسوما وکه نشلی و ملی خیل دواستهٔ له صنعته

له ملهوعد نعخد ودميان سناه الدين أنخد كيد دامصوعد دا عده عم بات نذ شو عوان العدود

چېڅوو پښتي در س سوال غوة كابه يشتو عال معلوم دے يا صاحبہ یہ مونز نشی د آسان لور د لورځ مېتلا ډېر ما عبت للمرد لم تقىره تدرعا وكولا رهبره کہنازل پہ مونز 🛚 با ران یم نموشخاله رروموکور ته د بالارے پیشوایا نو شى ظاهرة لهم انعال یہ ما باندے عق شنا سو ھر ہم تۂ کرے مجائبہ ځو بارا ن نموا پر، لدغدایم نور فقیرصاحب یا را نو شول ماضره نیک زبان نه م شیبی نے یہ لاسونہ

نور ۱ خوند طهاو ۱ لل س هم أخوند دغورغشتو هِ مونن وا يو يہ ژب هِ. دا نُحوكا له بارل نُ يوود قعط په مبلا ډير یہ داشان جہ اے فقیریا مونن لا را تملو ستانز درلا کو ند ے عدائے شی مهربان دا سختی لہ مونو پورتہ فقير ووے عالماتو، كه له مانه فه اتوال ملامت به نهٔ کوئی تاسو عالمانو دے صاحبہ؛ ستنا رضا نمپلہ نیک لایہ چه دا دوے عالما نو یا را ن و بلل خیل مثان ته دریالونه م طنیلونه

له دميان صيب بېنستيركې دا سه ده عمد داسوكالو بالان ئه دا شعر دميان صيب په نستم كې نشته .

ت داممرعددمیان میب به نسخم که نشته -

هنکی دو صعر یکو له دهسے ووے شبر دار کورہ موغوشی یہ مان كه له غايه شوے بے شامہ بیا بہ کوئی ہے ارمان مال يرے داغ عجائب ھے ووے مہربان فقیر نن ورځ مهربان دے واری خوباران دے فقير نو مم طنبلو نه دا دیا یہ غ دیا ھسے نہ ہم وو تیں ہیں یہ سرعت اؤ یہ عملہ ھے رنگ پہ ھیے شان

منتظو ولار د هکم بيا فقيرصاحب دشداد كم باران كه خداغ ورائن حوكت مة كـولة لم لها يه تور به ۱ و در بورشی باران چه دا وو شل صاحب داستا شه په زبان تنکا رو باندے باران دے ادمان سیلی آرمان دے پہ سعبد کنے دریادو نہ ه سیای و نمور و لے كله لن ساعت مثنو تير وریخ را غله یه قبله توے نوول کہ خدائے ماران

له خاموش . ت ۱۹وک وی ت میان حبیب دردا د دربیزی ۵ پد غلن ۱٬ ۱ دردی ۵ لیکا دے. گل داشتھ حیاں سٹاء الدسن واسے میکل _دے

ا دا سعو میں ساء الدین واسے نیکے رہے ک

دادمان نسیلی ارمان دے وال دخو بان دے اوسلمبوعہ شخد کئے داے دے م

دارمان لیلی زرمان دے وربیاع نی بالان دے

چه خوړو نه کنټ وروره نقبر ناست هغه مكان وو بلکہ لا آواز ہے زورہ یه در در به دباران شو کوز ھار بہ ئے ۱ رچت مو سید ال نه دا فقیر یہ ھذ ہے دو رحق مست کورئ مہ ہو تی عالمہ کہ مو وکر و حرکت چہ باران ترحلکاتیو یہ بالان کخ ناکھانہ دا سوے دو دنال ہور وے ع اے صاحبہ بند د نال يورے بند محكم هم آئم غراب آهو

هکی جاری شویکو ریا هم سروديم هخم شان ، د د لمندو نو شواے رورہ لاب جور د د کا سامان شه د بارا ن په حو کت د کا ب دا کوو تقویر دا دینائے کری پہ تشمّت چہ باران نڈشی برھمکہ ترے یہ یا سی برکت پہ شیبوشیبوشو ډیر یو سرے رائے روانہ پہ تناوار حضور شوھورے اد بو يو ړځ ۱ د شوکند او بوات کری هم ور هم او ہو کہو پہ سینہ لاہو

ئ مطبوع، او دمیاں صیب دوا ہو 'سنتو کیٹے '' پیہ زورہ '' لیکنے دے۔ نئ دمیاں سناء الدین پہ نسخہ کینے و ہوئے مصرعہ دا ہے دہ ع چہ دلا بہ چہ دہاران شو نئد میاں سناء الدین او مطبوعہ نسخو کیئے د،'' پیہ قسمت'' پہ خُلٹے ۔'پیہمتمں'' لیکا تُ نئے دمیاں سناء الدین یہ نسخہ کیئے دائے دی

اے صاعبہ بندہ ادبویویوں شکست ا

ہے ووٹ پاک ضمیر شُمُ جِه هٰلائے وکرو بارا ن و ے میہ زر کرئی نقیرا نو یہ دارریک پیداسا عث دوى غيل ځائے تکولاً فرار ھفہ ررنگ ہفہ زمان په ۴ سمان و چلید و كورته لارو زرية خوم ملک وران شو مجائب تعلمی ادو ت لہ منعثہ عالم وارياشة زرية شاد لائق دير يم ديينورون كوء زما سيد ودانه رو سیا نو ملاحه کلو شم

چه دا واوریدو فقیر بند بہ بیا دکرو یہمُان نور ئے ہے کر و پہیارانو لوے لوے کریٹ بدعت ہے سوور نے کوو قوار بارا ن قطع کو، رحان رو شان نمر وثملیدو هم رهصت شو تهول عالم یہ دعاد دی اصاحب با را نو نہ شو بے رہخہ پہ باران شوملک آیا د ربہ؛ ٹانہ ہم ہے تورزہ ستاد فضل د با را نه شمسي آلدين كه سيا دويم

شه پېحمداو پ درود خداۓ دخداۓ رسوّل غوشنود

له په مطبوعه نسخه کې در يې روستو.. د ه .. نشته .

منقبت بولسم د فقيرصاحب قد الله سر ،

لکہ شما ٹھکی دبارا ن كوي دوستان ئے خورسندہ تل د فقبرجبيل صاحب له كل قيد ، آناد ، ما یہ ممان ترے آورید لی د فقيرصاحب ڀو نو ر مدعا و ت په غواست و د پريون نينکان جمخ نهٔ هد دے وو يوديسي عرض نے کؤیہ فھر بانک ما رخصت کو لا عجا ئب شو یا ہے خو نہ کریا وہ كره ته كرے به نخه شوع چکوے کہ و لمنہ اوو تم ستاله نظر لا عُکر زی ہے سرکوم شوم

اللهم ستاصلوة بربوان یہ حضوت کرہ دریدہ تل دا دُر و بل ته منا قب دا و میل ۱ خوند زاد، چه ے بلار نصبے ویٹلی يولا ورغ يه عضور يه معلى كنے ومه ناست چار چاپيو. په هنه شعځ یو ختک دو ۱و لسی په تلوار راغ د با ندے وے نے یا فقیرصاحبہ كرم له دے و لحته كده وے نے ولے مندنی ولے سبیب کوم وا بیم غیش نه دلا دے اے صاحب نظرہ لہ نظرہ دِ محروم شوم

له په مطبوعه نسخه کين دو يمه معويم وا عده عدد ايه تخدّ ته خفر شول .

هٔکه کـــــ ه کــــرم نښـــــاله یہ داشاغ عما ئب هوكو تدئد في استيا ثانته وايمزلأ هموازي پہ زارئ وما تہیںانگ هم په ډير ه مو تا ژغی کوہ صاحبہ ادن راتہ که د بوشی که د غواید کوم تا ته درکرم سیخوندر ورک وشی د زرهٔ آړوړ پہ پانگر و غرض مکر ہ خویہ غیلہ تھرید ہ هِ کُوه ما و ته برسیر ه ماکہ ستامال تہ رحضت ستا ډ نگو يه خيلهګو ت يرے خوشعالہ خاطوزباتكوہ یه اووهٔ رو پی عیا ن

له نظری ستا و تلے ورتہ رے فقیرصاحب لہ نظر یا ہے و تھا، ىكن بولا شه له دے دائ بيكا ، شبه راغ په ټانگ پہ زارئی پہ عاجز ٹی ر نم پرانک ووئیل ما تہ هیه مخیله ما نه و کس م ما و ہے زکا بہ ٹھورب سلو هِم پِه غوشوئے شے مور هو يخيله ما ته مهُكري دے یہ دا نہ صبی لاہ د زارئ ترحل لا تيرلا نور ہلا یہ مصلحت هم ۽ وُشيو وَدهُ تنه ہے منلانے دِ نگونئماتکرہ دلاً المشفى دے يه مان

ل دا دولیه مصریم دمیان سنا الدین به نسخه کند است ده یم نیمک کرم کره نیشنلی . ع میان سنا الدین دسترے » بِه طائح « زیج » نیکک دے .

ع مياس الدين روفي مصرعه دات ليكاره ع هم ع وتسيوده ولاته-

دے رہنا کہم بہ ڈری شہ د ی مات کرے یمیہ رستیا هم زما په اشارت د ک کن ک مدکوی په صورت ختک اور ے مصاحب دا و ماته سعادت د م ووچہ تا و تہ نوموړے پہ اوولاً رویٹ عیان وا د یا ته مهیادی له تا غوادم عجانب لم نظری د یستے ا بل و طن و تد به هله هیم شان شولو د لدا ره دو محقیق غوث زمان ځنر ند لا که پريند لا^{نه}وو دو لهن که هیوادی دو نور به نخهٔ وایم ونا ته په ورځ باندے دليديد شي معالم وناتم شومه

یہ اوولا روسی مہ ڑی کہ ہفہ دِنُکُو ۔ ستا جِہ زما یہ اجازت دے وا خلم نئم اوس فعیل قیمت هم دا ادویل صاحب , چه د ستا په ۱ جازت د ع ھے ھغہ دِنگر مات کرے ما اخست وو بدهان مال رو ملک مے وار ہستا دی هُو نَظُو وِ اسْتَا رَصَا هُبِهِ ' چہ د رہ نہ ہم وقع ری به ولے کیا یا کومہ سی معلوم لددے اسوارہ هد فقيرصاحب يد مان هنا ور که دربد دو وا رید دی تنه فریادی وو فريا درس وُو وَ هرها ته کہ د نموت سخاکرے زیرہ دا غیری به معلومه

ك مطبو عد نشخه كيد تمرين و د ع ميان صيب در رع نشخ په شان خزيده ديكا د ع

هم نقیر قطب زمان دو هم نقیر نموث رحمان دو در غوث بدوی خاونگ به دیدار می کوی خورسند، مفو هموکنا ، زما کری الله به به به به هم فطا زما کری افزان بیم شمس الله بن به کوم می کری از پاسپین شم به حمد او په درو د خدائ رخدائ رسوال غوشتو د

منقبت دولتم د فقيرصات تدساللسره

المهم ستا صلوة أحود ب أحمد وحيد أحد یک ند و کر و دازمان که ستوری د آسمان دد ے نموث وکرہ تہ عقل يا دُ ره دا عجيب نقل صدرالدين عالم ساد ٢ وائی دا اُخون زاد م ہے شان وے مہریان چہ ے بلار یہ نمیل زیان د فقیرصاحب پر نو ر بولا ورځ وم په حضور په مجلس کنے د صاحب عالم ډير وو مصاحب منتظرنے د دیداردد هم دد 🕯 د پاک کفتار وو هٔوک ولا پاتموک نشسته وو و غدمت ته ملابسته وو

له مليوعم نسيركيفر ، ورنده » به عالم ،رخشنده » د هـ .

بِنْرِ جِنْرا كَمْ نَاكُفَّا نَهُ یہ اورو ئے کشینا ستلہ د ہ بہ خیلہ ژبہ زار په ډيو سوز بې چنويد له چہ چفار توحدہ تیر نور هله فقير صاحب هسے ر^نک **وکر**و ٹومان را چو چاري چه چغار کا دا له مار ، فریادی دی دا کیوی لوی ور دکی د غم مار پرنه آموشته دے ہہ ہوکال نے ہجڑی ہوری اوس دے بیا مم در غلے دا چرچنې، راغله ماته دا د حال په ژ به وائی دا ز ما غواړ نه وکړه

په ډير را ز کاوو چنا دا به سوز به ژریدا کره ددهٔ یه غوږوړ يوء يار تہ مجا ئب درو مه ز غله دا زمان دا له ما **څخه کو کارکا** چه راغلی هوا دی د لا نهٔ نے شتہ دپو زروکا په مچو د درے الحقہ دے دا چر چنړی ناکام دری د تا خوراک ته ســر و ها فریادی روایم و تا ته عاجزى وماتد نمائي عور زماد بچړوته کړه

پہ ہوا را غلہ پوا یا

مخلوفا تو را لىيد

له مطبو عه نسخه کینده مصرعه ده سه ده نگریوچدچنره ناکتها نه . ادمیکسناً الدین داے نیکک ده عد چرحپنرک ناکها نه .

ته میان صیب دا مصرعه داس لیکا ده عمد دا یه ما هم فریادی ده . ت دمیان میب به نسخه کیفه را شعر نشته ..

يه تلوار مسركا مي ما ركرة ھسے شان ہوکہویہ عمر یہ تلوارکہ یہ سوعت يريده ورته دوراندے د فقير به مخکني و له ١ دد مے نیل بچروتر سالے په شخب ۱ و په کو کار شو ۲ هفه مارمُفرَ مهيب ١ د همسایه کذار پریوت رادوان ترے يم الملاص شو کرو بیان ئے دا مڈکور ديقين كميا كا سده ١ مدر هس عال ددة دو د هو ها و مل عاته کہ پیویان دی کہ مارنمان **ک**ا دا د نموت له د ستدکیری دغہ چار نۂ شی خونہ هم دغم د ۲ مهریا نه و هغه نه مدد کیری دکتاب کانهٔ د وشی مقتدى غوٺ زمان

وس لدرة درومه تلواركر ه فقیوصاحب: ۱ مو ھنے یار نے حرکت چر چنړه په ده باند^ي أَمَّا عُ بِهِ هُا ئُ بِهِ كَيْنِينَاسْتَلْمِ نهم في بوته دے ترجا لے اس په وُنډ په چغارشوړ ، و بِہ دُنہ کِنے توبیب ، فقیر برے نلمر کیو ت سوئے و تکوی خلاص شو نثو صاحب وتد حضور پس تہ وکورہ ما سدہ یم را غوث نهٔ رونونمهٔ وو فریادرس وو وهرما تم که سری وی که هیوان دی ا و هر چا نہ چہ رسیږ ی به له غو ف له تمرفه هم معنی د غوث ۱ عجائه پ ھرچا ہہ شدتکیوں کہ پہ دار باورنہ شی رو فقيرصاحب به هان درے غوت پەرومى عالىم لەكىناھ نەم زرۇ سپىين كى شمسى الدىن بىم ډىر غا قىلى شەپ ھەد اۋ پەدرود

مؤ من بوئے لہ دے سوایا مستقیمے بہ نبۂ دین کرے دا نمفلت ہے کرہ زائلہ خدائے دخدائے رسول نوشنو

> هم غُرَّل هم غُرَا معا ب به دافیض شه مزی یا کی

منقبت د يارلسم دفقبرصا و قد الرالمسر ا

خدایه ستا د صلوی عطر په مفرت کره درائ ته منقبت وا دره له ما نه ما له و یر و ۱ در یدلی یو ۱ در یدلی یو ۱ درځ په چانگیری کڼا د د دی ه یا ۱ نمون زا د د دی ما تب پور د انبیمه د ما تب پور

په ۱علی په ۱دلی و تر کم په هر دم په هرزمان تۀ دا قسم د لا په څو شا نۀ څو څو شان ۀ و بيلی د د ځ دا ذ پ داهيری ک په ډير علم امادلا په عالم ځ کړی مذکور اختلاف پکښيږرنما ځی

> ل دا میاں شمس الیوپی صیب پہ خیال مطبوعہ کتاب کی نہ رے تیکئے۔ شمطبوعہ اوسیان سنا اُلدین دا مصرعہ دا سے تیکنا دہ عمیدا علیٰ پداد فی و تو۔ شددد دیش مطبوعہ نشد کیے واسے دہ بے مفتیت لولہ اے جانہ۔

آدرید لی عباشه نهٔ له دے حالم رهبره یہ ډیو عِلم آ ماد لا ھسے شان کا وہ مذکور وا دُ رئي تا سو اهل دلو ر فیقی صاحب به دخت ھے کے نہ شم کرے بیان لوع بازار ع مسلتم پکنے وا رہ مھیا وو زياتے ډيوے دمعلاء په نا مه دوا ری سایحان د دو ځی و پر سنیا ہے تھ پکنے دیرے وے کادیرے دا رہ شول بے برکتہ عارى شول لهشرىيت

تالہ ہلارہ کہ صاحبہ مونز ۽ هم کر۽ پرے خبوہ رائہ وے افوند لادہ عبہ ہے سیلار دِ مایت پور وو دا مشو د مغلوله هم وو دا کا بدیخت ھے رنگ شہ و دان ړيو سوارځ اؤ ډيوعالم هر يو <u>ش</u>م چ_{ه د}گښا وو غوا ادُ مينے ئے ترحد، دوه د دوځیوو ملکان دوة عجرے دولائے علے نور نے خوشی مجوج درے د د نیا له خوکته , رُ نبيا لہ شناعّت

له مطبوعه نشخه كني د مغلو " يه عُائ ، ومفلسو ، البيكا د ك .

ت مطبوعه نسخه کی دویشه مصوعه دا سے دہ عه د دو تحاددا بو سنبانے ۔

ت او دستاه الدين به نسخه كنه دا عدد عددو عي داوي وسيال .

ى مطبوعه ١٠ دميان ميب په نسټو كي ده شناعت ، په ماغ ، شنيت يكلوك

به لاس وا نمست شناعت بيہ نا عقہ مال خوري تے هم شبیلی طنبل رباب ب ير والا وولديؤبل دوما دو ئى تە وكۈرېدرتوف ناروا جارے دا میے کے ترهغ نهٔ کره لا سيره دو مُ دا هے کرہ خواب خيل دستور نه مدلوودا ه یوی ورځ په دا سبب هه دے ډېر وو پهره منه یہ خیل کان فقیوصدیق کری هرچا ته په وټو ف خبر شہ لددے من کورہ به خدمت ن ماضوان وو ھے شان یہ ہغہ درنک دا بدعت بینمازی مه کوئی

شب و روز غ بد يعت بے شازی ھم جواري بنگ بو ز پرچیلم شوا ب هميشم به عزول دوي کہ ہوچا اس معروف هه دا چارے مکری تاہے دو ئی به لاککوا هی ډیره هم له کسیره به جواب یه ورخی مونوی کاوو دا په تقدیو دغتی رب ' د فقیوصاحب فرزید په رحمت دحق غربق د تا به ډير امر محروف و داغ تو ما بت . يوره ور سره څو فقيران وو د لا پر ۱ مو کړو دارنگ نجاوز لہ شرعےمہکری

له به ملبوعه ۱ در میان صیب په نسخوکت در شناعت ، په ځاځ در شنعیت ، سیکا دے .

ته په مطبوعه ۱ در ميان صيب په نسخو کينه در سال خوري ۵ په خانځ .. مال خواري ۵ -تل په مطبوعه نسخه کې د د خول د د که په مطبوعه نسخه کين دوځه مصري، دات کا يم ناروا په ښواد لآخ

څ په مطبوعه نسخيک دويسه مصرعه دا په ده عم د ستورنهٔ بددلود د۱ ـ

ويولا وكانوني المحقه ور ته دهٔ کو ؤ مذکور ھیے مست وو. یہ فتور نخهٔ ۱ نترکا وځ نیک د له یہ بن ک فے داغ سینہ شوہ نو اد ښځو دا دينل ته رویاسه لهسیالی نه له د سآبی د خجرے وروره کو دارو نہ نے کاؤسیا ن د صاحب ب فقیل نو^{عه} ملازم ہفتہ زمان سے تا ته وا ينم كه غ كو د ك د فقیوصاحب تو در کا یه شیده فقیرصا مب دی هم يا دان در سرة ككله ور بیان ځکرې مذکوره

یو دے مال منہ بخوری نا عقہ الغوض په تسته د ستور رو عی رکبر یہ عودر بیم نے و عظ یہ دوئی کلہ مبککہ زیا نہ نے کینہ مثوہ یہ روغی پورے خندیدل چہ ارس مونز لہ نوشحالی نہ بلکہ کمنو ښځو کدو ره چاولو ئے سابی پہ مان د تحيييا كو كو لا با دانو د فقیر صدیق یا ران دو ئى لەسىندە شورايورى را غله وا په جرادره هندورځ هم عبائب ده بيم نفير صا عب به نيله شول همه ورته مفور

لی مطبوعہ اورسیاں صیب پہ نیخو کئے وا شعرا داسے دے سیالی سنہ بہ اوس موند د خوستمالی شہد دے او باسی دسیالی سنہ عمیدمل دو میاں صیب پہ نیخو کئے دوئید معموعہ داسے دہ چہ عم صلا تم هندنیان کے دائعہ یہ مطبوعہ اور میاں سیالاں بن نیخہ کئے نیٹ مدین بید زیرے کامی نیخہ کئے ذیا ت دے۔

ورتم ودعمغميل کر ، دا هسے اکفٹکو عی اوس زمادے دھنک وار چەشم يوئے له دے صور ري پہ خرۂ سور شو عیائب تحوك د وروستولاند عمانده ىكى زُر ھىي كىر ، وو لایل زر هد محری دومًا لم أوبلل را يورے چه بلغ شو هلک له ىئور ھىل روكيونقور لہ دے گفتہ ئے فوارکے و نهٔ پریر. دو یه هیڅ دمنتور حا منريو. و و فقيلي ت هو چه د نے کو ی تد پیو که اختیار کو ی لهٔ نور معددت وکړو ډيرورورو و الله يم باكا ا

کلی ھال نے بیل پر بیل نور فقىرصاھ نىك خو ئى تا بے بائلہ ر ہیک بھار چہ بہ ٹے تر مابت یو رہ چه دا ووبیل صاحب فقيران غُ تُموك دوراند همکی له دنه سری وو ډو ځا تو با غړ ر نړ ځا يو فقير ئ كړوورپورے بي له يؤ ساتي ملك ھند راغ ، پد ، عضورٍ يعنى كل وارة اشكاركوو د کے نئے موندہ شیل رستور زياتى تمثاله تؤتشر يرته ر منا خید د فقیر کہ آزار کوی کہ زور اؤدے ور وکی ساتی کوری له فقير شو عدر خوا لا

ا و ا شعریہ مطبوعہ نسخہ کینے وا سے دے مہ بے ام یوسا فی ملک ؛ چہ بیلے شو بلک ۔

م د ميان ني يو ني مل السان يد ع

به سای نه په ملک وه د ع بد په معلک وو

کر ما لاس پو نهٔ رسین ی زماعة ركرة تبول د کا نتر وے نقیرصاحب د ستا کور لسولا امان و کے مۂ روسہ رورے گئے د نور کلی به احوال ساتی لاړ په ډېرسوعت و غَبِل توم ته نصيحت بارے نہ شہ کاریکو منا زسيبين فقيرصاحب بوا بر شنهٔ مابت پورنه هِد ادا عُ كرو صلوة ما بت پور ونہ کلرنگ يه دي دا غ حال دعشق ا لامان غوا ري له رت د غضب لندی چه غوقه ترامل لا هغم خوار شو کرہ طلب نے نعیل بارا ن

نهٔ یه ما دو ئی منح کیسی هِم ذَا يُهُ نَمْ شَمَم ملول ھسے رنگ عجائب ما و رکوے یہ غیل مُاذ، درومنہ ملے کنارے تہ د رسبکاره شی دس فی لحال هنه درنک هغه ساعت وکرہ دا یہ مصلحت ويًا غُ نَهُ كُونًا ثُمُّ اللَّهِ سيند نه راغ مجانب هفہ کلی د فنور تہ نور نے می کوٹونیک صفات هنه دم په هنه درنک يه زبان عُ مال و عشق د دليا تو له غفي د و ځا په چا کا ندے نو فوقه يه مبلاكخ كر فتار شو هم د د 🕏 و و فقاران

المطبوعين المعرفية والمعالية والمعاوس والمعادة الماء ا

ته په مطبو عرنسخر کنے در قال ،، په ځائے در مقال ، د ے۔

یه دا شان دو شد لر یہ عشق سوی امیرا نوله یہ اور اوسو لے ورا نہ ماہت یوری د طنيلو نو په ۱۶ وا د یه ویلے وو فقیر داريالو نہ نے وهل ا وینا برئے ویلے ىيە روغ بل شوكورىيەكور كِسْ لِيْسِ ذُلْهُ مِنْ ذُلْهُ هم ئے کے خاکستو ھىكى شو ھان پہ ھُان و ری و د تر بیابا نه هد اخستی دو دردکی

دے پہ بوش و بوسید لو

دے ئے وا بیٹی فقیدا تو

"پہ بلاکتبیو تے تواری مابت پوڈ

فقیدا نو پہ خپل ساز

هم دغم کا ؤ تقرید

دو عی طنبلو نہ غبر ول

هم شبیلی بہ ئے و چیا

ناکھا ت دغمضب اور

سرے لجے شوے پہ دوقی با

مال ئے وسوو سواس،

منو اؤ نبیخ کسو پروان

کہ بہ چا، تخیہ لہ خانہ

یا بر ستن یا دور دروک

له دا شعر په ملهو عه نسخه کخ نشته.

ل ملبوء، نسخه کمنے داشتر دا سے دے جہ ب

پہ بلاکسنیو نے درانہ مابت پورہ پماور اوسولے هیوانہ مابت پورہ دائد مابت پورہ

اوستالدين دام يكد د ع

پہ ہلاکتیبونے دنانامیت پدرہ ہے اور اوسوغ وران مابت پور پ

ت په مطبوعه ۱ د د ميان سناً؛ لاين په نسخو کچهٔ دا ہے دے 🕒

نواونیٹے کرے پہ شاہ حکی شوشاناشان۔

یہ میرہ یہ ہلتہ اور و غضب له اوره کلم هم یه کور دننه سول دوی ب مبرہ نے مم دنگر یہ ساعت کنے شو تو رتم یو وړو کے سایی محمورہ ا مانی شو وا پر پاتے عدم ما غ هد ما ن و هو چا و ته ښکاره د څ د قیامت تو ورغے پورے چه به دے نہ شی و دان و ځ ګفت د ۱ د بیا څ ګه په در کا ددختي قبول د ي معاند لے تل خوارین می

په دوځ وککيد و نور خلا صيد ، په تيسته څله نهٔ یه تیبته خلاصیدل دوی وا د ۱ او سو کتو کیں تمام شهر شو بر هم هم نے مال یہ میراورور نور شوے کل خانے مابرانے لاتر اوسہ ھیے ولان دے نهٔ همیت دے کنارہ دے ع يقين دے كہ نے كو رقبے ما بت پور بہ وی ویوا ن د رښتوني ۱ صفياء وو معاند نے تل یہ نول دے تراً بدء ئ رغيب يُ

له مطبوعه أسخه كي دادوييه مصره دا عده عم خلاصيدة بدتيبت زغله.

ت مطبوعه سخه کمنه دوید مصرعه دا ساده عمر یقین ۱ وکړ ، که غ کو ر ،

اؤدمیان حیب پرنسخد کی دائے دہ عمد یقین دے کہ کے دوگورے۔

نۍ په مطبوع، ۱ د دمیان حیب په نسخو کچه و ډ و چه مصرع، دا عه د کجه داگفت دادیاً دد ۵ دا نشتو مطبوعہ نسخه کچ نشته _

دی زما د لار مے ملو شہ تصبیحت وا ڈرکا اے تموید! پیر امان غوار په لم رب هر کو مئم کو په انکار د کو د ع سوی نینہ شی پہ دیوان کینے ئے سیکلی

پس تجو به کو دیم درین دیر مکافات با در دکشای هرکه در افتاد بدانتاد

مجمح البحرین باشد فومویی چه نیک فویه دونیک رویه ام د لا الرے بد بحث وہ شا نسته وویه فتو لی ډیر یو فقیر په ویرانه کیے هغه نه کا دو نیک دات هیے شان په هیے دوراه ور ته جمع شو کیسان هیے شان درین پناو عم هیے شان درین پناو عم کمدید و سر ه هم غار کا د ها فظ سترح رادری اسلام شاه بادشاه نیک نویم ، مو ا نق پ ستریعت رو آراسته وو په تقویل ډیر وو دد ه په زما نه کین چه ظا هر اورس صلل ته هم به د ه ته ، ستو سرود چه به به نیځ ند هما ن ور نه وو بیل بارشاه په یو ځائ سره به واړه

یه دا شان ډیر د لیلون

ا لغرض وا و راه نیک نمو یه

د و سانو له غفت

ر و لیا نو پہ ہو۔کا ر یم لہ رو ئی ٹن*وک پ*یکینشی

لكه دا ها فظ وشلي

ل په صطبو عداود میان حبیب په تستی کچته دو یکه مصرعددایس کا سه کینانگیستهددادود نئد دانتد دمیان صیب او مطبو عد نستی کینچ نشتته _

لدد ع ط ز کا کا کا کوو کړ و هشور و ته طلب ھے شان ددین ^{لو}ینا کا مخالف لم شريعت ته يه ما نخه را مامتريز لا له د ے عالم ستا بہخیر یا آ له یه سرود تهٔ شوے ھفہ درنگ بہ_د کوم سکور په ورځ وګليده د د ور تہ ہونے پاک ضمیر نور ہے و سوزہ لہ تُمنگ يه داهٔ ولکيدو آور دا در سوے شو تاکھا ہے ھنہ سوے بہ نے زیانتید لو ساء ك را غله يه فتل روح ئے والو تہ بے رہی رو عی نے پاتے پہ اقلیم شو دى راغلى ترمد زيات خیل مظلب ع پا نے کیری

اً ﴿ وَ لَمْ بِيا كُومِ هِارِهِيرِ به نما تخد ته ماضی نترشوے ایم او سورم یه اود ا فبر و په د ک بده ہ غضب یا سید فقیر . تنهٔ ، و نهٔ سوے تر درنگ رے رخصت شویہ نمپل لور منعد پہ سر ئے جا تہ الم بہ ئے ہیں علاج کید او تر هنځ يم و سوۀ کل ماز کیکو ما نبام ترمنیځه روح نے من ونہ تسلم شو به داباب ډير حکايات واله نهٔ دا سیانیوی

لإ قبر دند باد شاه کړو

ا هذه و لی عجیب

رته و رے رے بادشاہ

۾ دا و لح کوے بد عت تہ

أَن عت يويدٍ ، ويوهيدٍ

[ً] لح په مطبو هه ۱ و دمیان صیب پیم نسخه کخ دغه بره ورکزے شوے شعریہ کا ترنیب آج کخ داغلا دے۔

روليانو په کردار هر چه کړے کولا له دو ځا ر ب یہ روئ ددے دوستانو مایہ شرع موافق کر ، مشمس الدين لود امان

صر کن مهٔ کو ۱۱ انکار وی د هغر خدای یه روی د رستنوهم راستانو ما د خپل کوم لائق کړ لا وركرة تديه فيلاحسان ستم یه حمد او یه درود

خدا ئے دخلا غرسول غوشنور

منقبت تعواراسم دفقيرصاحب قلاسالستع

اللهم ستًا صلو سرءمد سشررے درا ن نے واؤر ہ منقبت تہ چه صاحب د جها نگیری ما بت يور من كورث تامكرُ وے نے وا دُر لا تہ فلانی د فقیر صاحب وریرونہ یہ شید و کبنے دوہ خانان

يه طا هر طيب الممدة سکه شاخکی دباران وا ؤره دا سنيرين شريت تأ ددے واز کو ہ رھیوی نو ر ئے ماتہ دا کلام کوٹا يؤبل نقل عيا ني یہ سٹید و کھنے کو رق نہ دور آور وو على شان

ل داشتو په زره تلی نسخر کې نشته.

ے داشتد دمیاں سناً! لدین اوُ مطبوعہ نستنو کیٹنٹتہ۔ ڈربہ تیلی نستہ کیٹونیات دے۔

د دو ئی وو ترملا رات پینکلی سنکلی عمارا ت ٱلْمِيْنَ بِكَتِي مِم عَادِه منقشي رنگيت واړ کا ريل نوم ئے شہباتر خان وو و يو لا نوم قادر مان وو وا وُرة ته يه غود وكوش و فقيرصاحب دوة لوثرة ر نے نے سخر وو پہائلا کہ و ع يه دو غي دوا ډو وادهٔ دو ئ ئے نہ ور تلہ یں ورهٔ الهم في سخو وو هم مُ تريَّا ھِہ یہ دست کنے دو محکم میکم دوئی یم تور عالم د د که منع کوه هدفاره د شيد و عالم غ واړه یہ دالار مہُ درو میٰ نبہُ شی ہے، فقیر صاحب تہ مئہ شئ سرو دکہ الہ بد بعث دے خلاف لہ شریعت ر لا بہ لے خونہ کوم تخریب كه غوك د له ته شو قويب یہ فن مات دد ے اظلم اكتر منع شو عالم هه د ے وو د فقیر یا ر ر شید و و یو چمیار یہ یقین نے معتمد ، نوم ددهٔ وو شاه عمر ھور نے شتہ دے کر و سی لا تر اوسہ نے نسی نیک کو داری ووسعید وو وفقير صاحب مريل وو یت بہ رے فقیرتہ تلاو هغه نهٔ منع کبید لو تیلے وو فقیرتہ یا ر ا يو لا ورځ دغه جسار و ۽ ئے کر ۽ هيے قربان بوے غیر شہ قادر آن

ه دا شعر زر ، قلمی شخم کی نشته ـ

یہ تا لا کر می ددہ کور نوكوان في مسينيا نع دد الاکور ف الاندے باندے یکنے وُ سوکتہ ہو ہے ھم ئے نبئہ کریا بے سترہ هفر شِعمُ شوء روان کور نے پریشو پیے لارہ كرة تحشين لم خيل خبر دا جسیار چہ نیک غصلت و را ند ے را نے زریا مقیبی دے میدان فقیرمنا میدا كورے وسوظالماتو كتا بو نه شهدان هم ف شِعُم شولا بي سارة قادر تمان راباند ع مارے یہ جراب فقیر صاحب دوی به خدائے خانہ خواسکا

هم وريور ع كانزي ظالمان هم فسسا واريم وسو وروستو ورأ شهیدان شو ترآنو ن وه ویستم لہ غیلہ وتو ہِہ نے شوہ ہونہ وراثنا چہ ہا نہ ئے شوہ ریجا په دا حال په زير و زوا نبر شو هفر ساعت عوض نے د کرویہ فق عالی جاہ لہ موا تب و کړ لا ننګ یہ مظلوما هم شهید ع شو قرآ ن ظالم ووليبته لم وتولا هسے وکرے نابکارے ورته ووے عیائب هم به درک لخن عجاب کا

ل مطبوی، نسنم کین دودیشُہ مصرعہ داسے دہ عمیصم وزپورے نے کوی اور ناہ بہ مطبوعہ اود صیان حبیب پہ نستی کیتے دہ مسیئیات ، پہ ٹھائے ،، امییان ہ بیک ڈ نئے دانندر یہ ڈری فلمی نسخم کیئے نشتہ ۔

له ښهٔ خدا يه اميد وار شه هم نے شیہ هورے برسیرہ يه صباح يه غد سبب لکہ برق پہ نشخة شانح هِ قریب ورت پهرورد، فقير كښيا ستر شائح همگی تردی پهییروو هم دے وو د فقیویار یہ خدمت کنے یہ خروش دسے اور نے مہریان مے لید ڈ شی اے یارانو د غه سبته دے عبائث یہ زور یا کئے بھین می هیّج نے و نہ وے نیک دات ياک و جود نشئه د د لا زراد هے دد لا اووے یہ زورت

بر اوکرہ یہ قوار شہ نه ورخ نے کراہ تیوہ 🖈 تدرت د غنی رب ا سنيد و ته فقير را نح أ قبله د شببه و هوردے رَے راپورے؛ وحت لمَّا غُ تفيران ورسره ډير وو رسره هغه جميا ر ار ہ ناست ووکُلہ هٰامُوشی ناکھا نہ پاک زیا ن اسيين څخ دى فقيرانو پا فقیر و ئیل صاحبہ به و تا و ته کاربوی یوے نے سترکے بلہ غواتہ و ئيم وارے سايم درد الم ع ستو مح دد الاورت

و یہ ملیو عہ قلمی نسخہ کنے وہ شعر داسے دے

د د با ر بسیا _{د د} تا پیم لو ر آه په ملمیو یم نسخه کینه دا متحرنشته

نقير اودے ښاپ زور

Marfat.com

دا سپین قد دی چه شکاریکا ده سیندد اے ماحک دو بار بیا فقیو نظر غصر دله ده فصد در یم واردعشق زور شوع فی سترمی دا طریق می کی ودسیند لوری دا سپین شا مد شکاریویی در اسپین شا مد شکاریویی در اسپین شا مد شکاریویی بید دا سیند دی اے صاحب اور اسپید په تروری نے بیپیکو بیکو در کا د

ھیہ گملیز ی عبائت کوڈ بل لور تہ لود ہو ھیٹے کے و نہ وے یہ گمام پہ دہ والے ھسے طور مکد سور شے عقیق ھسے دہ ووے پہ زورت ھسے دہ ووے پہ زورت چہ بے گما یہ دے چلین گی در تہ بیا وکو و تقریر ھیہ بھیں ی عبائب ہے دظا م پہ کور نہ غیری ت

ب ژورہ کنے چلیوری

کریا ئے نمو نہ تار پہ تار يه تبرغ كرة هاهو دي تدكري هد زمان سیند په یور تهکړوسُرعت لہ زورے نوت یہ اُؤج له مثیر و سره و ا صل شورما شور پهشيد کارشو لم أوبوبر تستيدل دوي اكثر را غله كل تمام ك او يو رو موند فقير ٧ سكناء شونو تناه په ۱ د بوکن لاهوکين و مونوع تمثركرو ورباندے اندیشه ماکیی برهمه دظالم ټونه به و ړ پينه ئهٔ لاند له به موطشهٔ کا ا

ور را درو صہ بےہ تلوا ر ظادم کور کے۔ لا ہو هغه در نگ فقیر فرمان هفه درنگ هفه ساعت ام پہرم نے و هم موج ُنٹر ہنے ہے شو داخل ہائے ہوئے یہ کلی ګریشو لور په لور بهزغليدل دوي بوی غیل یہ سوعت تام وے یا بیر ہ دستگیر ہ مو ننو خو تپول يو بيگٽا ه بیکن ہہ ہلاکیرو سیند را و خوت په مونوبآند فقير وے يہ شئ ب عنہ سیند به نمیل مواد کو بینه ستا سے یوس یہ لائل کا نہ کا

لم مفیو عه نسخه کی ۱ د دمیا ن صیب په نسخه کی_{د د}دیری تعیل ، په خانی رمیری خیل ۰ د -

الله ملهو عر نسخه کنه او دمیان حیب په نسخه کنه دا نشعن دا سه در سه در میان حیب په نسخه کنه دا نشعن دا سه در می

ٹور یہ کا ڈائی نہ معا درنگ تر درنک به می هم یه کور دشهآرخان تر ے بیبرون شوے نیٹے کو د صعرا نه بيم منوال هم اکثر ددوی مالون شور شغب کی شو ها ها چہ نے لوٹری وے یارا ن و ځپل پلار ته یه ها ضر هِ، شُو مُونْنِ لا بِهِ جَالِبُهُ ۱ د يو وو ستو له وتري چہ سیند وہار و زعایلا ور نه ووایم ناز -یہ فاشات ئے کو مایٹلی چه ۱ ور درغلو ۱۰ و چو دکیا تا سو هم سنوئ يه داط د خیل های ته به فوارک توا بح ورسره نور ھلہ سیند شو یہ مقام اماق پاتے کو ﷺ خدا نے

د مردمتی خیل روز محارکو

مال عيال مم فوزوڻي سیشد به ۱وکا نمیل مواد الغرض د سبند يھي هه په کور . د قادر آمان ١ و سبر ننو نے وروره ١ ہے مجبا ب یہ تلوار ھفہ شکلی محلو نہ وا به کا شو په سیند لاهو د فقيرضا حب بيبيا نو و سنز و را سنوله زر در سره د کره عثواب باب ووتو له ستره کړی د عا ژمونن ډياري فقیر ورےکئیز کے چہ د پلار تھنے ویٹلی يم لونداو ع سلام وايم دقادَّت، شهبّبازىيە زور سنيد هم ستا سوكورهواركا د قادر د شقباز کور چه لا هوکری سیند تمام نور هم كا يه ما ئ

ياتے دو ئی شو سلامت کہ ہو ٹیویٹہ ڑٹا کوم ماته وسات اع رب اله تتمسى الدين مكوه شكور عدائ دخدائ رسول نوشنود

د فقیر یہ کرامت ربہ ما ہہ خپل کرم د دىيا نو ئە غضب ر د سیا نو یہ سخت تور شد یہ حمدادیہ درود هم نے اول دم نے اولاد پہ درود کرہ خُښتن شاء

منقبت بنحلشم د ففيرصاحب قلاساللسود

پہ طبیب طاہو وسیم نكه ثقا تفكى دبارا ن دا دین اخون زا ده ما یہ مُان ترے؟ ورید لی وَ شَتِيد و تَه مَعَانْبِ پہ ٹھیل کو ر لے کشینو لے د فقير صاحب يه لاس فقير رائح نيك صفات

رللهم ستا صلوة عظيم مسیدلرے درا ن واؤره دا نقل ساره پے ہے بادر ہے وٹیلی يو ، ورځ فقيرصاحب يو مريد دودے سولے د لا خيرات كره عقشناس یہ نمیل کو ر ئے کرۂ خیرات

لدميان عباللين ١ و يه مطبوعه ننجو كن ١٥ شعرنشته -

ته يه مطبوعه نشخه كية دوييه مصرعه دا عده عد يه درودكره تحنيات ياد-

عالم ډيولم د کا مئند یہ دیدن غ کی مسرور لانتظ دو اے جات کتا ہو نہ وو یا را نو! له مد فعلم دے سالم وو یہ شید و کئے نے شا نظر دا عالم ورسرة ورورة یه وسله واله کا ډیو ۱ الله دَ د د عاره پېغاره ب عضور زما میشنم د د ځ ۴ غازکړ څ په مصنور دو می کولو پیم دا یا ب شاء معمد د فقیویار یم تلوار را نے دوان له ققير سره واصل شو هم ئے سترکے پورے مینے یہ غضہ کئے شو پرے دے ع ددهٔ شو آ تشین

یہ مسجوں شو دے دشتہ دة هم لام يكين<u>ے</u> حضور يو عالم له هند وشائه هم درے بارہ دا وشات غرض را هم لو في عالم وو فارْرَ مان وورم ساتلے قادر هان ، شهبازّ هان کو ری نوکرا ن ور سری ډیر د فقير ته راغله واړه یہ مسجد کنے شو دشتہ ، یہ سرود کیے ئے مڈکوی له فقيره سوال جواب ن محمان هذه چمیار د فقير ديدن تهجان يه محبلس كين. داداخل شو لاس و پہنے ئے وُ نیبو لے قادر آمان په اوليد دے د نمھ نہ شو سور سٹین

مه مطبویم نسخه کننم اود میان صیب په نسخه کینا دویشه مصرعه داس ده عد دنهٔ آغاز کو د په حصنور ر

ورته ووے رؤ پہ جهر ته در م فقيره شير م مفصوصًا ہے پہ مصنور یہ بقین کر، معتمد وابد نهٔ وُنهم لد جانات پټنګ چر تہ جارگو نظ ر الله الله الله الله الله ہو ہیہ تۂ کرے تیروبیر نه و يويوم له هيميا نه د نیمگری دُنیا کو ر م ع سر کھنے باریار قادرتمان شو سامقتبار په د يوال پورے هم غاړه د چسیار یہ سینہ کالم چه نے دے کو و[.] نادیہ تار

ربوده شه په ډيو تعلو چہ مانہ نے منعہ کرے ته راغ هغه رستور ورتم ووے شاہ محمد دے میہ واؤرہ فادرمّانہ کے میما دے محمد مامید د فقير په شمع مخ يم لم سوء تمني تيو يروا نهٔ لوم له تانه کہ ہے روسو ٹا پہ زور کور ہے شہ تردی نہ زار یہ داؤ ویل چسار ور تحنم سیلہ دلاع کے د کا پہ غید وا غستلہ وركوو د گا هسكذار

له په مطبوعه تسخه کې د در ربوده ۱۰ په ځائځ دویپید لو۱۱ د ک . ته مطبوعه تسخه ۱ و د میان صیب په نسخه کې در سیږی ۱۰ په ځاځ شیېچ ۱۰ د ک -تا د میان صیب په نهخه کې دا سه د په خو چاله تشمیع د ک لید ک بنجه نینک کا وربیا کم د وملبوعه نسخه کې دا سه د ۵ سه د ک لید ک به چه نینک د ک اوربیا کم که مطبوعه نسخه کې دا مصریمه دا سه د هم د ورسوه بله و لا د ۵ -

لہ سینے ترشانے کلہ را د کشله په حمله بيا دوا ری محوتے عجائب هم دد ک په پرهرياندے ورته وے علم زمان د ستامات ناموی په ذات برے تہ مونے کولارستیا د وا ری پور ته کرے برا نق نهٔ د دینه اثر کند تېول صورت په سلامت وو دهٔ ۱داکړو په نمپلسر نور تغیر صاحب یہ گائ يہ جلب كن ثلة هم غاره ىكە دىگ چە وى سويونش فقير ورسيد عيب عغه درنگ کرلے حاضرے یہ خیل لاس دا شکرلب بيا دويئم پيے دريم

پورے وورے وختلہ سيد له أما به تلوا ر فقدوصاحب يولا دردستو يولا دراينت د د لا کښيو نے مهرمان کہ یہ نور تحمر اورسمات سيم دا مات نه دے د ستا ه فقير صاحب تو كوتے نہ پر ہر پرے وو ٹھرکند نکه رو هغه قامت رو هه صلوة د مازيگر _ع ډ ځکره ز و ته شو روان ور سره فقیران واری و لے دے دو پہ ډيرجوش ړ لکو زو تہ چے قویب چا ماسار ورته کاؤرے چو د کئ کسره ده طلب دىوسوك كري قلم

ل مطبوعہ نستیدلتہ بیبا رسیلہ پہ مٹائے " مبلہ » رہے۔ ت د دینگوزو نوبے نوم " آدم زفی » دہے۔

سرتلم کړو پورے دورے وا چو و هغم دیندا ر بيائے کوزی واچولہ ل ھسے روے دٹا نیک بخت منع نهٔ کړم ټاس زنه سر پریکهی شودردمن یہ بواب کئے شر حیران هے وکړو با صواب بارے وہ یہ دغہ شان لد م حالہ نیک خصلت را دوان کرځ په ټکو هیگی بیہ انظام یو ر . دو ځا قبرونه لری سپېرځ سریر مکړی کړو بے در نیخه آديؤان نے پہزندی کو و أمان غوا رئ سينم صا فم

نزادو کالزرو گورے ریٹوے پہ سرکنے تار نور ئے را و تھندولہ چِہ پیم مؤر شو ہمنہ وخت هائے دا تھۂ وشول دا تھہ قادر خان هم نے ڈا من فقیران ئے شو نکون بيا يه خيله دلا مُواب الادلاب د شیعان يس له لره څو مدت نا مد ارخان سے سنکر قادر*آخان الا من نے ب*ور شهیدان کرو سویربکری دا ادوة ئے تیر تر تیغم يو نے مړ پہتيزندئ کړو دوليانو له مصافته

ل دمیان حیب په تلمی تسخه ۱ در شمس المدین په مطبوعه کتاب کی نشته. ته مطبوع، نسخه کی دویگ مصری دای ده غرک قبروند کُ تُوک سپوی ا دمیان حیب دای میکان ده عر دوخی قبووند سپوی تک مطبوع، نسخه کی دا یص ده دی ا و ده دا ده ند تبیغه سرویودیکویی به در لیغه .

دونسیا نو له غفیه ویر امان
دونیا نو غضب اورد مخضوب پرنصیعت له مانه وا غله له دنیا نون
هر چه دو تی کوی تمثکار ته ترے مه
خدانیه اما له اولیا گا له دنیتونی
د دوستا نو په قطار کړه په دوستانو که
له گاشنځ نه ته رحمان شمتس الدین

د مغضوب پرے سوے کوردے د مغضوب پرے سوے کوردے لہ د نیا تو نہ سرمُت اغلہ تہ توے مہ کو کا انکار لہ د نښتونی اصفیا ک پہ دوستانو کئے ہے شارکر کا شمس الدیں کرکا پہرمان ک

> خدا نے د خل نے رسول نوشنو د '

منقبت شپارسلم وقيرصاحب قدسللهستو

اللّهم ستا صلوته اكرم ورند لاكرلا هر زمان دا هم افغل د ثقا تو

پہ نبی شاہ گرم تے کہ ستوری رآ سمان درتہ دیکم نیک صفا تو

ل ملبوع، نسخو کنے داہے دے ۔ نصیحت لدمان، وا غلد: لدولیاتو نہیں۔ ما خلہ طوزرے قلمی نسخہ کنے تردے غاید دورودوو نسخویینی دمیاں سناہ الدین اوملبوعہ نشخ سرہ سعدے ۔ ددے نہ بسی بم خری شعر نشتہ اوبیا یہ تورو دوارونسخو نشیا دیسے سنودع دے ۔ او ڈری قلمی نشخہ کنے فشتہ ہمیں نشی ونہ غیب دی ۔

ته دا تبول سترونه په ژبړه قامي نسخه کې نشته۔

و صحت ته رسید لی شو سر دار د غیدنمان رسيد ۽ کوء په داچمج پہ گ شتہ دے دانپوس كه كا دؤ نه ثا جميل ؛ متع ب مالمد يه پرے نیولی دہ صرغارہ کہ نے وکرے تہ بہ عمر وركريادة وته وتوف وو فقير ته د منا د چه غ ووله دعا لرے فقيره كره بدمدعا ورته وو قهر وغفب تنکارو تہ پہ کینہ ر فقيوصاحب نو ورا تنكاره وتداك روراا سوا رهٔ پریش به بینهان ُ نُنگا رو و نثر پہ ھًا ن د د د نفس خسیس یه مند کنے دے پہ بل فکر مھیب شو په فقيو کړ ؛ ستمکا د

مالم ډيرو آدريد لی هغه و نعت هم بهرام مان عادما ٹوئے یہ سفح تہ سردارئے دے الحس مُحسّد ترا فقير جميل منالف له شر بعثه تۂ حاکم ئے د ستانمارٌ شی به منع سنا پدامر کر ہ پرے تہ ا مرمعروف دبهرام په ژړی عنا د پہ سبب ددے خبرے ۱ فضل خان وته دعا د بهرام په دا سبب شمروان په دے با څڅ ور سره پنگوس سوا راه هد د عالمورسید و کوره د لا یہ کندہ کنے سیایا ن دے تنتوا و غوت عیان فقیرنا ست وو یہ مسجر کنے هِ بهرام ورنة قريب شو ينى نبيت ئے دكد ار

اڙ د ھا بے پينو بے سويا پہ بھرام بیے کملہ واڑھ سکه سیین خلیدی وی ھیں لہ ڈریا نے شوققیر یہ عُا نے ورزیدہ مبھوت رين ريدو به په هيب ووے مارتہ صاحب دلہ هنايف له شريبتكرم غورزوے رقهرزه هُمْ تُمُّ مِمُ وابيم وُدهُ بَمّ را کوی مانتہ رقوف لے دد که نور تم مکور سا كوناوة سنده سن كنوه د ٤ ځ نغود بارخ نه دیدالم به چاره شمه د سورو و تردوان شه

ناكسها دغواة لمسه لکہ ستہ کتہ بازیہ ہے تلوار یہ شتاب غرق بهرام شور مُاڻ يم ويو مکہ بے رُو مہ کالبوت زير زبيل هزيت نور فقيرصاعب يهخيله. د ہے خو شیۂ کوی رہے بدکرم ته و د فه نه دلے قهر و مارۇغەساۋغۇت د ے کوی امر معروی د غم ماریم کوه خیل سربیا یہ بھرام پسے دی سر ويو فقيوصاح نثر مديخ به در تيند غ چاره شه م په تينت بهرام روانشه

له ذرب نلم نیخدکین د دے خاتح به مشزوع دی خود شیا بیسم منقبت تند ٔ مسرخط وغیره نشته، کبید ے شی چه د هنیخ نشک پانزے شئیلال وی سئے پہ مطبوعہ او د صیاں حبیب پہ تشخر کینے دوجئے مصر عہدا ہے دہ عمر پہ بھوام ہے دہ ہوستے مطبوعہ تشخرکین دو یکہ مصریم داے عمرکتری دے نے تفویے د دینچ اکاروسیاں حبیب پہ ٹسنے کیے دائے دہ عمری کے تنظیمات کے تقور بازیج

ور سنندے ایس زورہ دے جوراغ تر هو د ه ھیٹموک نۂ ووٹمانہ کما ن ھنہ کا نے درہ سیایا ن رسید بی بیا ترکور س تنتيد لي لور د لود ٧ ھے صباح لہ خایہ کا یہ بهرام لار تنها توسواب يہ غيل وغت وغيل سلام تم سواري راغله وبهرام ت تښتيد څ له ما کوا دو رے پمہ رئے ٹاپکا رو پہ مو نز غر رائے ہانہ و ے تھ واور لالو یہ خاتہ دېج په رېج به دو د پلی کہ مونو نہ وے تینیتں لی شو یہ را لہ ٹا کوٹر بیا س نه به خلاص وومونونه کس هغه مار و غرهٔ ته هم کا هد بهوام یه تینیته سنخ کا خدائ زره لارشه وكوم لورته زغيده بردے پہ يورت بے شاڑھ ہے انبازہ کہ ا ناهی غریب نوا د ۲ ما مدام لرے ب سنح تہ ددہ کامل ہے ہے فاری تا تہ کوی خدایہ شمش ا لدین یہ دواڑسوایہ

> شه په عمد ۱ د په د دو د خد ۱ ځ د خدا ځ رسون د خشنود

ل دانتد دمیان شاد؛ لدین ؛ و مطبو عد نسخه کین نشت. تل مفیوع، نسخه کیت واهی ده - نیم وے دے وارو چه ؛ ے خانہ

٥٠٠ داشهؤ، هم يخ مخشهر سين دايده ١٥٠

ته به اخبازه. به مشرکیه

منقبت اولسلم دفقيرصاحب قدماللمسرو

یہ عضرت نبی علیہ هر کا ورځ په زرکوت یه دا شان تهٔ مسلمانه لہ ثقا تو دے مذکو ر سوداکر دنے کُشِاد اندو د جملہ نخبا روسرد تعے یو کنار هغه نیک بغث ډير ا سونه کړلا روان و یا ملکو می توحد تیر ور سره وو یه منزل لاد قع دا د هندوستان ها شک خواه ورته هوشاره تہ سو دا کو نے ظاہری د ۱ سونو یه ملکو نو مصفا روشن تعمیر دے اللهم ستا صلوة مدام ورند ۽ کر۽ ترقيا متم منقبت واوره له مانه دے : ۱ نقل مشہور يؤ نملح د قند ماروو وو د أ سونو سوداگر دے د فقیر سامی یہ وخت ھند و ستان تہ ٹے یہ مُانُ فا فله ورسره ديره سل م سو نه دد که غیل هذر و لحث اتیک وران د ے کپہ دانے نز ٹوشارہ هیه دو ے سوراکر د سوونو د زرګوني يه دالار كنے يۇ فقيودے

له په مطبوعه او د ميان حيب په نسخه کينو « مداام » په کمانځ «تسليم" د ے . ت په مطبوعه نسخه کينه د دوا ډو مصرعوپه ۴ خو کينه « د ے « نشتته۔

لہ ہفتہ رعا ہویان شم دد الله هلمكري حمله ته دا صلاح لم برا در ه ع نے کرۂ ددۂ یہ لور د له پ ورړندے قدمکيښو دے ئے راوست برابر پہ _د بیر ن**ائ**شو مسرور سوداکل شو پرمے عا شق کرہ نے نذرحق شناس دا د سٹا شو بے نظیر، يه وَما ته راعطا شه د ے بختیلے ٹیک صفاتہ حُب شو هس وربرسير ٢ ہے بخشش ہے دلیر شو شال يورے دنہ يہ هان هِ عُ ډِير وو قيمتون و فقیر تہ بہ ڈرٹا فوش وا رء ستاسو مجانب ر ﴾ فقير يم ستاد د ر رائد غوره دار فلاس شو شو فقير وتم برسير

و هذه وته روان شر كوي دعا در سوة ملدته سو دا کو یہ زری شودرہ هفه و هٺ شويماس سور نور کا روان ئے دروستولیٹو والخفست هنه رهبر ہے، فقیر نہ شو عضور پ دړو مبي نظو صادی چہ پرے سور وو هشاکس وے کم وا غلہ اے فقیری فقیں ووے مال زیا شہ دلے مادے بیا وتا تہ هم يه د ١٠ شوله شيم تايره يه انر سراو ماله تاير شو هم في دراغ كاروان هد سل واړ کا اً سون همکی نے کری پیشکش دے ہے دا فقیر صاحب ھو ھیہ تۂ ئے کرپے یہ سو لہ دے سور یا ہے زری تملامی و چه ددۀ فعیت ډیر

ور تم اود ے عما ئب پہ تا مانہ کرہ عطا فاص مے بیاد خدائے دیارہ ما دى لاس نزيته وكښل چه دا کارشی. پې بر ی دا آ سر الله به را شود. دا ؤرہ تہ پہمصلحت نور دا هي رنگ مه غوليز عرے نہ تے لہ خوارا نو نور ر فعت ئے دم درمالکی و نے هسے رٹک خورسندہ ھِ زھیر نۂ کروپہ مّان یہ تھٹہ وشود ٹھہ مال وا د ، خرخ شو په بهبود وشوی چ پری نؤ هدايره بیا عادم شو دو ے اور را غير مكان ته دُود! يه هيتم قائح ناشوملول

نور هلۂ فقیبر صاحب دا آسوته واديا ما ما قبول کر_ہ ٹیک کو _{ماڈ} دو بار لا تاته . بخشلی کرہ پرے تا سوراکری شی ما صل دستامقمود بل زما دا نصحت عبر را ر شه وه يوهير ددے دور یہ فقیرانو يۇ تېتىر ئے تىرے ملال كى العثوض لارو تو هناه يا يه محصول به هيئم مكان نه نے زیان نه نے زوال كُل أ سونہ فے يہ سؤد یکنے نفع .دد کا دیر کا مال نے وا خستو یوے نور یہ منزل منزل فوشنور دولا دُ هُ دِے په محصول

له په مفيو عدا د د ميان سناه الله ين په نسخه كي دو يه مصرعه دا عده عد به هيچ حال ننځ ستوملول _

هِم دے بیارا نے فقیر تم یہ دیدن ہمئے مسرورشو يه داورے غ ټول ما ل د فقيرضاحب، د د را ند ے بيا فقير عالى جناب تا ہے ساوتہ عطا کہ په د ع مال به ستامقصور یہ فیل مٹائے یہ فیل وطن بېہ مقصور لرے پەزراد ت په خدمت کښه د صاحب په دعا سره گر فصت هم دے ورسیدوکورہ هغر مال في كل به سُو د نوکرا ن ئے ونیول ډیو تر هغ هه شو بادشاء پہ دُ ہنمن نے فیروزیشوہ د فقير صاحب يه دا د

مصفاروشن فمبرت بیاتا ٹیر پہ دکا ظھور شو وا يه ندر كرو في الحالُ وا ربح كينبو لاند ع باند ع ورنتم ووے نیض مآ ب ما و ٹا نتہ عطا بیا کہ خدائی عاصل کا د بھیود پہ خیل کو ر یہ غیل مسکن به هاصل كرك يدكره ورواته وو ثمر ور غے مصاحب کر و فقیر یہ مصلحت امانت سلامت روري خدائے بدل کر یہ بھود لور یہ لور ئے زغلول _دیکو د نملجيو يه تخت کا د بادشا هی د د که روزی شوه دے بادشاہ شو یامرا د

ل مطبوعه نسخه كيف داسده مه بهد تول مال عُكوم كيني ؛ هغه تبول عُ وو لأورَد. مطبوعه نسخه كيف دامه و عددا ساده عمر كرب عماصل به كرية ورية تد .

ت معبوم شند كن دممرعوية و خركني ، دير ، نشته

د فقیر په در پی یو زه بل طرفته ترینه مهٔ کلهٔ که ضه د شمس آل این چنیک کو ه خان پهٔ دا آئین شه په همد او په درود خلائے د فدائے رسول هو شنود

منقبت اللكم رفقيرصاحب تدساللهسريه

الذهم سن صلاة شريف ورند و لرن و لرع مدر م منقبت واوره دو شان دى وشيل سنا بقيين و فقير صاحب نيك مخت فغوقات د هو طرف نيا مي عالم دجوع لوره به عالم ډير

په لهيب طاهر عفيف هميشه په صبح و شام په دا سان عالى شان په دا رنگ صاد قينو چه شهرت وشويک لحنت شول عبر په دا شوف شول تا بع دے گے منبوع دا تد مسلم سموبر

ل داشعر په ژرپ تلی نسخه کې فشته .

ت دا شعر په ز ره تلمي نسخه کن نشته.

ت مطبوعم نسخمكنے وروستو.. ديونشتہ۔

ست نوست، دے ہے بہ زرہ قلمی نسخہ کیے کسٹل تشعدونہ نور دیما ہے۔ بہ نورو دوا رونسنموکخ نشتہ۔ ژرہ قلمی نسخہ کئے صفحہ ۱۲۸-۱۲۸ اوکوری۔

صو سیدار د پیشو ر چاله فيركړو له د عماله ہے ہہ غراہ کئے یو فقیر دے و لے کا خلاف لہ ستر غ همیشه کوی سرود د ے مه شيبلي هم طنيلونه همشد د ا ند غريرى شيارس تنه موا صل ولے واری ووسوارهٔ دوئ یہ مسجد کنے فقیرناست و و پیمسجید ته شو راغل وے میہ درو مہ اے فقار یہ صو بید ار نے تا عو بستا دلا وے مایہ صوبیدار دے امیردے ڑکا فقیو موا صلو و ہے ۔ فقیر کا یہ ہر شان یہ ہردسنو^ر

چه دے ډير دد دلادر د فقیرلددے خصال یہ کمال کنے بے نظیردے فخالف درو می له ورائع عسے رنگ یہ ہسے دور دے مم ودئم تدراريالوند پہ آ وازئے دے مستین ی دي فقير ته كول واصل ورته اودر بدو يوره دهی ر مولی پہیند کتی راست ور و فقير ته مواصل بینبور دنه حقیره وَ حضور ثم غُ بِلْطِ لَمْمُ عُوضٌ دِكُ لِمُمْكُ كَال ما بم غُمُ كوئ حقير مونن هوتابها يورستنكوء پہ مونو، امو دے ضرورتہ

له رستربیت فتیف شانگ که ملبو عد آسند کند ر مصرعوب کا خرکتی ۱۰ دوی ۱۰ نستند. که مطبو عد سنی کنید ۱ و د صیار سناه الدین بید نسخد کنید دویید مصرعه دا سے ده عد فقیع راوانی عضور۔

هي دے د صوبيدار فقدر راولئ هضور کہ یہ زنگ غ کہ بدرنگ تا سو ما بیا یٹی یہ کا م ر بارشاء ہم دے ناشب ز؛ باغی لد د اه نه یام ھیے شان اووے فقیر بارے راو فئ یہ لاس یبا د ته که مه رفتار سے نہ مثم رسید لے د دا اس ئے کرو ماضو کے ند ے یہ ډیر یو غل بىئد يەبىئد دوغى ھىلەدكا نمئم خندا کو ے حقیرہ کنر ، پنے کر، جلب ستا سو اس د ے د مغلو

یہ مونز حکم د سورار خوالا ئا خوالا يه هودستو مو نږ پر بيي يو په دارنګ فقیس اوو ے کام ٹاکا م د د 🕯 کم د ے واجب د د لا کم زال مشم یو، یار نہ یے نظرر چہ زما عراقی آس مور صل کو ی تلوار دو ئ سوارة دى چارۇپلے فقيو لاړ شہ رانے ژر هغه کاس وو در تا تا يعنی و همورمه د ه مواصل ووے فقیرہ کر، دښتو ئے آس طلب فقير روك مواصلو

ل پیمطبوعہ نسنی کجنے اور میاں صیب پہ نسخہ کجنے دلتہ دا شعد دے میں معون پر سیا یو پہ دارنگ کے کہ ب رینگ کا پہ مطبوعہ نسخہ او و معیاں سٹاللدین پہ نسخہ دا سے دے میں دا ۔

ایش دہ اوجہ دورمہ دا بند پہ بندل روغہ ہمہ دا ۔

اس غو راوی هوشیارانو چه کوم ستیز کوی ر فتار يه)س سورهيم سر عت یہ تلوار سر ی رفتارکر ئی نل روان شو تر دوی ورانک بارے کلم رسید ل ور نه او در بد و فقاس مککیری نهٔ وی دا هسے سرة درو مي نكه غلام تنه چه ملکوی وی محکم بارے شوہ یہ دکلیوی يۇ ترىلە ئىكىرى شور داستنا کس دے عمائی کوند ے یہ هسے طور ہے یه ری ستری شو همغاره

اؤ ز مو ښ ر فقيرا نو و لے کو رو بہ یہ لار رائے ووے نیک سیوت و ہے نے زر کوئی تلوارکوئی ایم دے سورشویہ ندہانگ ُپہ پو یہ پسے دوئی تلکّ مًا نے پہ مًا نے بہ بے تطبیر وے چہ ذر را درومٹی تا سے و را ندے ورو ستوکلهملهٔ يہ يؤ مُائح مُي وارد سم زما ستاسی صلگیر ی سوا صل وا به عيران شو هو کا څو څو ک صاحب د هوا یہ نوسن سورے یم نر مونن ۴ سوله وار یا

سره دروحی نکہ غل

له مطبوع، نسخه کیند و دوم بنه مصرع، دان ده هم دغه ۱ دورے نیک سیرت. تل مطبوع، نسخه کیند دان ده ه

ور ہے ہے دوئی تنا مارے کلہ رسیدل

ته د میان سنادالدین نسخه کبنه دد نیمه داست عمر

تا نه وا يعه نيک يه هکی وار به یو ما هغم مَائِ بِم يَوْ بُرُمُل مَيِل چہ کائل وو بے نفسی گی تا رہ پہ موری سم راو چه ۴ سو ته په کا ه تار ب تارکره لاند عبانت هٔ لی بر پښو بے کسا چ ور تہ ھسے وے کلونگ دا لائق نهُ دى اله ماسو اؤ زما تازی نے نہ ہوری دانیهٔ وا هوی نورسم اوس ددهٔ کس نه کړو حا ضر ھفدم نے لائدے بائد ے یہ یوہ حملہ کنے زیر الوائ بيا كري دلا وته كارير موا صلو وليد ل كرے ورسے تر علقہ تيوے

آخرش لارى ترشهره شو ډيره يہ يو سرائے د د ځا که سو نه می ترل نمیل د فقير صب فرسي دے نے مم یہ هندم موا صلو هيم مميا ه غیرو) سو تہا دراندے د فقيراس غ مؤد را ه ىۇر فقيو پىھغۇر ئېك ملکیری وی ژماستایسو هِ ، دستا سو اَس واشِهُ غُورًا دى بائد ۋ ھەدۇ تە ھاجسى معا صلو وا سُنِمْ ال يه دروا غ پول-ولائك د فقيرد ري كري تير دويًا موا صلو واشم ۾ ير هغه هم د څ و خوړ ل يه ١٥ شان څګييو ځاهيي

اله مطوع شخه كية ، مدرويه أخركة المغيل، الشعر

م. م. و در سعوکي د مصرعو په څخوکي اد ^{وي ا} نشاند .

ہو تو بلہ سکران شو چه اوس نخهٔ وکرومونو نور آفت لرے کسرو لہ ٹما نہ سوبېدار وته هموا ر ورته عرض عال اعوال كرو هم داس په شهٔ تقدید صوبيد ارته ئے عيان كرو مونزيه كرث فقير حضور مونن پہ ہالکری غبردارہ تهٔ لد دے نقیرنا تا د 🛪 دوراً در هم دلادر د ے يه تلوار في رخصت ته كن لددے طائرہ لوو ہو یہ حضور رانح د باند ہے هغه دم په ډيرادب له ده هغدرنک هغه ساعت هغه دم فقین صاحب مخ ٹے کریٹا دکور پہ لور برابر په غرڅ اوسم پ، فخ او پخش حقير

بوا صل وا به ه میران شو شول پہ فکر کوو کو ر ميه شو ملام لد عبلانه غیر لا پر تلوا ر خبر دارئے بہ دا مال کو مال ا عوال غ و فقيد ا همکی ورنت بیان کو و په دا شان په دا دستور فهم وكرة صوبيارة چوے نہ تھے لہ آزادہ دا فقیر ډیو دوراورد احتماز ور شئ و کوء صوبيدار هم شو غير یہ تلوار سٹو ورثہ دراند كرة دعا كمن طلب دة كريُّ لِحُ ذَرَ فَقَيْرُرَفُصَتُ پِہ رفعت شو مجا ئب بیا پہ کل باش ہے شو سور کور شراغ پہ یو دم عدایم ا مادد ے فقیر

ل ملبوع، نسخه کینے د صعربحویہ ۶ طرکینہ دی ۔ نششتہ ۔

لہ ص طم ہے کوہ تیر ہے شان پہ ہسے تحییرا چہ خبر ورباندے نڈشم ٹمکس آلدین چہ پرے درتلاشہ شہ بیہ حمل او پہ درود کری خیل خلا نے رسگول خوشنود

منقبت تولكم دفقيرصاحب قدمتاللسري

یہ مضرت عفیف شریف اللهم سنا صلوة الليف ىكە خاڭكى رېاران هیشه لرے ورا ن واؤرة دا نقل عجيب هِه اخونه فايه نجيب ویک هیے آزاد ، يعنى دا ا غون ثايدة عجیبہ کر و دلیذ بر جبہ مے بیدر معنے تقریر ددة لوئے لئتہ مواتنب يوء ورځ نقيرصاحب جها نگیری ته مهربان وو راغا دے یہ مان نشسته وو پرهیزکار یہ مسعبہ کئے دبازار هد ورځ وو تر من تير فقيرا ن ورسر، ډ پر ر ﴾ ئے ناست وم پہ ھنبور يہ ديدن ئے وُم مسرور وو په فکر مصاحب هخه دم فقیر صاحب فقیران ئے مم لہ ہوشہ هغم دم وو خُله خاموستم

له دميان صب په نسخه کې د د فيو ، په ځاغ ، سيو ،، د ع .

ن کا ی دی په پاک زیان مسے رانک ہے مسے در د ز کو جھو ئے آغاز منہ ورخ مے تاثیر اشو په دکو کښے پیدا د فقيرصب وو مست پ ھر اور بہ نمورزیانا دوئی ھِي علقہ ۾ شولا ھابير، ر مسجيد کوټ دا لا ن وا رہ ہے کے کو رید لے ھے شان شورو شغب تابہ و ے ہپہ قیا مت نأكها نه دولا هندوان بیہ مسجد نہ شو نز دے زنارونہ نے لہ غارے شو پہ ذکرکنے دوئمگلا یہ نامہ د مندائے یہ ذکر

١٠٠٠ ووع مهربان ھِہ ئے وارہ کرو پہ درد ه*سے ک*ے و پہ سوزو ساڑ پہ تظر ددے فقیر هِ هر يار نعبد ا هبد ا ھِم لہ رۂ نہ شو بے دست چار چاپيوه کوځيد که دوی چار چا پیرله دلانه کین د يوا لو نہ ھغہ شا ن یہ ملقہ کنے تہیتیں کے شو پیدا کور، عجب هغه دم وکړو تامت ځ را نصر و می را تلهٔ په هُاتُّن دوا د ا مست شوب پردے وُ سُٹلول پہ لکے غارے يہ حلقہ كنے شوكلودد دو ئى مشغول شويەنبى نكر

ل مطبوعه نستی کمیخ د مصرعوب کا خوکید ، دوی » نستند . تا دمیان سترالدین ۱ ددمیان شمک الدین په قلی نستی ۱ و مطبوعه کتاب کین دانشند . تا مطبوعه نسخه کیند دوئیر مصرعه داین . عد چه به لازه دو دوان .

دوا په رنگ شو مقرر دو

مسلمان ۱ هد ۱ بمالا

هم ئے دواری مریدان ش

كوء ته مست دد لا په جام

ربہ ماکرے _دست پہ دست

رب مستكرے يہ خيلكور

د فقیر بہ پاک نظو روٹی شولہ صد قہ مُسلما ن د فقير صِب يا ران شو خدا یه؛ مایه نهل اکوام د فقیر پہ پیالہ مست شمشتی الدین پہ غم نسکور

شه په حدد ۱ ځ په درو د خدا دخدا رسول هو نشنود

منقبت شلم إفقيرصاحب تناسل ستو

اللهم ستا صلوة الهر پہ حضرت نبی کا طہر پ هر صبح و په هرشام لہ ثقاتو نہ من کور یہ را شان نے فرمائیلی يه مسجد كين عجا نب وو مشغول پہ عبارت کہنے مگر يو فقير عيا ن

ورندی لرے مدام دا وره دا تقل مشهور مالم ډيرو اوريد يي يولا درځ فقير صاحب تنکا ډر پہ جما عت کیے تننها ناست وودے یہ مُان

ل مطبوع، نسخو کی د مصرعو په کم غرکین د دوی » نشته۔

تىپەمطبوعەنىغىك وروج يى مصرعهداك دە عىم شو صادق مسلمانان .

یہ دیدن غ وو معمور غون را نح له در شؤه لہ فقیرہ عربد ہ دھے ھغہ یار وتہ یہ سنح ھے شانِ مہربان را بہ شی زمونز پہ کا ر بيشو ترب كريًا هغه رزيك پ ټوپ لاړ شه کرندی ھیے نہ ہم وو تایو ہایو ور تیخہ زرکہ اے گوانہ ا رمانتہ ئے ساتلی پ دهن کنے دنیولہ پ تلوارکیو دتکبیر فقير زركية به إهاله پيا ر چاپيره په عضور

خدمت کنے دو حضور کھا ور تہ پیشو ر چا پیرہ کو کُیلاً ہ ے ر نقير صب کو څ ئے ووے پہ زبان ا بېشو که دُکه شکار په دا و ش کلو کک . گکو ی پہ طُوف دے کہ در ساعت شو تیں پیشو در را نح کر وان ہد دمن کنے کے نیول وَ فَقَيْرِ ثُمْ غُمُ اللَّهِ الْمُكُلِّمِ إِ صاحب ا مو پہ فقیو هغه دركه في حلاله دويار ببإ هغهٔ دستور

ل مطبوعه نسخه كند دويشه مصرعه داهده مع غريده را غله بيشو . له مطبوعه نسخه كند را شعر داسده سه چار بها بياره كرشيده با له فقير لا تاويله . ته مطبوعه نسخه كند د "ترب " به منا شحه وتهوب " د ك .

مع مطبوعه شخه کند دا الله دا مدد کنده ی په طرف ؛ سپښوال ده په یو شف. مطبوعه شخه کنه دا مله ده عمد په عاضونو کنځ نیولی.

لہ فقبرہ کو حسدہ دمے یہ خیل شان یہ غویں کو ہیا فقر صب روہا ر شو لہ شوندوشکریا ر ا ع پیشو که زرکه بد موند ته را ورے تربورما تہ بہ حلہ گفتری وے یہ رہنیا بہ تہ سکاری یه دا و دیپل صاحب بيشو بيا ١٠ زرغائب ولک ی و ته روان شه نه په ورو بلکه روان شي ىكە تايوشو لـــــــــــ ساعت بيشو را ع يه سرعت مبد زرکہ نے نیو پی یہ دھی کئے راورہ کیا اما نتہ وہ تروندی جوري نسينۍ يه زند ئ و ع لح زرياتم، فقدير، دا هم ذبح كري حقيرة تقور ياشيد نىک خمال دا ئے ہم کوہ زرحلالہ ييشو را نے معتور دریم وارے مکوار لم فقيره چار ڇاپير غوید ، به مکه شید فقير ووسك سيشوا دريم وار كهيهور شي ب تلوار وكرية رفتار مونین ته را درے زرکہ بنکار نور ہلہ ئے سرنٹ ننہ شکا ری نبئہ مکہ زمونی تہ پیشو لاړی په غورزنک بيا ئے ټوپ کرؤ پېګونک

له مطبو عم تسخم كينه و مصرعوب، آخر كية مدد ، الشتر.

ته په مطبوعه ۱ ددمیان حیب په نستمه کنے دو پنه مصرعه داستاده عمر «په روشتونی به شبکا ری و پ « ساله « پ دو » ر

ب سُنه درکه خوشرنک ط عادره كولاله ثائد ع هييے وو پئيل جات ب كوة علاله يه مهم داغ مركوله كيير ھار ھايير نشئ پہيستو هم غرّ ا ئے کرہ برسیرہ دے ہم اے پیشو غرب زیاتی مہکولا کو کا ر ىيونى پرے _دېر خوشتېن^ې مونو. بہ وار ہ برے شیر پ کا می کنیداستدله شیکا رہ هغہ یا ر نہ کرہ فرمان یہ غورہ کنا نے زرستوکی وا چولا لہ ھرلاشانہ نورئے را ورہ تہ ھموار ھغہ زر ئے پہنچنگ ككم ووددة فرمان

ررئے ساراوں ہے درککہ و نقير نه ځ و وړاند ک دے نقیر تہ نیض آ ب دا دریشہ زرکہ هم یہ تلوار یاسید فقیر تهلورم خل پې سپينتو لہ فقیرہ جارجاپیرہ نور فقير ووے تجيب ہیں دے مونزوتہ دانٹکار دا متل دا هسے کیوسی د غمر ښکا ردکزمونن ډير پیشو هله شوه تواره بافقيرصاحب يه حان چہ دا زرکے زر پنج کرکا مسالے وربتہ بے شائد الله شته في كولا النياد فقیر یا تمید هغه درنگ کے کے ہفہ زمان

له مطبوعه نسخه کیند دویشه مصرعه داست ده که چردها پیر شوه یه ورنشود که مطبوعه نسخه کیند دویشه مصرعه داستده عدایدونی یه دیرو خوشخالین کا-

دوى ئى كىينو كالاندى مائل یوی زرکہ مصاحب وے کے دا مجری وستا كري بيشو وتكزاره داد برهم د ورشو صاحب والمستديد لاس ستاله شکاره را عطاشوه ذرك وخورك دواري د غه خیده زرکه کلم؛ دا برد کا دو نے مجیب یہ غور ر کئے نے سرہ شوے جہ یہ تا باندے بہ شخوندری پہ طباخ کنے یہ قوارہ تادیقهٔ کومہ ز تا تائم وایم زمایاره د تا به زرکہ کرلہ ہورتہ ھسے روے پاک ریا نہ چه ژهٔ خورمہ پر دے شکار يرد ے شکار چہ خورصہ ڑکا

د فقيرصاحب و و داند ك نورهد فقير صاحب کرہ فقیر نہ مهتا اؤ دویئہ ئے لہ شکارہ وے نے واخلہ میشو او درئیم زرکه نیاس دے کے دا ہر ضرزما شوہ نور فقير بيشو همعارخ اؤ فقيرصاحب د له کلہ نُھلے نہ کوہ تٹو یب غُرنگ تہ ئے پینہ شوہ ستا بہ شم عیبہ خوید وی بيا به د لا كيښولا لهمواره وے سائدے خورمہ زیا په داشان څو ګن اره کد شکتہ کد پور تہ خو آ خر دی مهر با نہ چه را هم نهٔ دے تمهٔ کار دا مرا نه نهٔ د ه شهٔ

الم مطبوعه اددميا سنا الدين بير نسنموكية ورويخ مصرعه واسد وعم مصاحب بيشوها دو.

يہ غيل هائ صاحب فهيم نور نے زرکہ کرہ دوہ ٹیم ر فقیر رتہ ہم لاس كريه نم ين شناس کوی میشو د ته کمکدا ر ھفہ ٹیمہ ہے روبار ملكمكم ونه تحكله ترے فقیرصاعب یہ فیلہ ب ما وكرے بيم كريم ربہ ستا فضل وكرم نور خلاصے میرے پہنتمہوی کہ کوم و یہ مانۂ وی چه لائق دعداب زوريم شمس الدين هي عتورم شہ یہ حسد اؤ یہ درود عدائے دخداے رسول فوشنود

منقبت يووديناتم دفقيرصاحب قدسسر

یه هفرات کری معزز روهضرات و ته سیما نه د فقیر صاحب شریف د ثقا تو نه مذکور دے چه فقیر شواول و فت اللهم سنا صلوة اعز رسیده کوه تذله ما نه واؤره دا نقل لطیف هی نقل مشهورد ک چه فقیو صاحب نیک بخت

له مطبوعہ اور میاں حبیب پہ نسخہ کینے روئیہ مصرعہ داسے جرہیتے نے ہوخہ ننڈتمکنہ ملے مطبوعہ نستحہ کئے در کرپر ، ، پہ کھائے ،رکور ، ، د ے۔ ملے مطبوعہ نسخہ کیتے روچئے مصرعہ دا سے دہ عملیکر کرم دِ بسیما نہ ویما

یہ دے ټول شئہ معطر یہ شرئ نے کولہ دنگ کر ځید و پیکوهسار راحت رول رو کر نبک منرجام هسے وو لہ عشقہ دوب نهٔ یه څهٔ وو غیر دا ر سکو نت ئے کر و منترل یک تنها پروت وو په مُان دے ہم ھٹیج نٹہ وو عبر یہ نملوت کنے کے کوڈ ذکر دمورے نشتہدے دا ساعت یہ لمن کئے د کو هساررے ھم مقیم شو یہ کوھسارڈے ر نمتیکو پہ نمپل مُان کے اور نګ زیب وو عالیما م یہ تقصیر کہ بے تقصیر

ر شیخ جی پہ پاک نظر سے راک شورے ملنگ شو لہ غلقو بہکنا ر د ے پہ ایسو رو کنے مقام یہ جد بہ د عشق معبدوب هِہ نے ہٹیے نۂ وو پکا ر کناره له لهنقو بئیل یہ نملوتکنے یہ بھا ن کہ یہ ملک شولروپر سر لګو ن ئاستونويېټکر اوس را هم هغه خلوت د ۱ بيسو ړو پېکنار دے یه در مملتوشوکنار دے شکو *مت ک*ر و نمو ش**ت**عال نمان هغم و هت هم رو بادشاه ئہ یو هیوم یہ تقصیر

ك مليوعه نسخه كن دمعرعو يه أ خركية ،، دى ، فشد.

تّه په مطبوعه او دمیاں ساا لوپن په نستم کجن دوئیرمصرعه داے دہ عرضتہ موجو دوُشاعت تت په مطبوعه اوّ دمیاں حیب په نستنر کچنا دمصرعو په آخر کینے « دے » نشتند۔

عى بمطبوعه اددميل شاولدين بدنست كية دويُّه مصرعه دا عده مرد فتهكوبه مكان -

ھند و ستان تہ ئے روان *کیو* د خوشعال پهرند ده کله د يمو شحال شوء لروسر٧ شوء هر موره پریشا نه لہ پر دے شولہ بیدد تہ را روانے شوے تیاری ولمن دکو هسار شر پہ میل درد اؤ پہ عنت کین م ئے سک مم ئے پہ بکو په تمپل سوروساز نموشحال دو شود وَدِهُ ولِمْ عَصُورِهِ وليد لو په دا شان ٹمو دیٹا ئے لہ ثوا قہ ور تہ شوہ ہیے کویائم مم يه فخ أوضي مم ماتہ شپل رسی مجیب ورور د ستالاپشهٔ پدښد ودور د کرځی درې در ورور د بند کړوشا ۱۹ورنک ورور د بند شویہ صورت ورور د بندپههنداستا ن

مو شمال بیک نے بندیوان کو میل خانہ شوہ گلو ، و ډی میل نمانه زیو و زیو ^۷ الله ع درة عيرات ال لم غم شوع محزونه اور سرى تمو غد منكارةً ر فقيرصاهب هوا ر تيم فقیر پروت وو پہ نملوت د سٹری تہوکی، پہسر له عالمه قارع بال دو والدوائمية مستورة د د یا حال نے پرسیان رے د غید اشتیا کہ الدامشوسم شوع كرياند یہ زبان باندے ویک وے ع اےزویہ نصیب پہ فقیر شوے تہ ٹھرکند د ستا شو ، شرئی پہسر تا یہ مٹان کرہ شرقی ننگ تاكري لموښ كنج د لهلوت تاکرہ شائے یہ کو صمتان

درور پر ښدکولو مغلوله

تا يريكون وكړو لہ ميلو نیل خانہ د لوو برہ خيل خانه ۾ وا ريازيره تهٔ خبر نهٔ فے لہ حالہ هِم فقير صاحب لم موره دے میہ واؤرہ والدے تہ زر له لم نسم کو په ځالی تنهٔ سترع يتج كري وكوره و د ے غرو نو تہ نظرکرہ چہ زما د شری نو ند مور نے پت دوا رہ چشماکریّہ کا نری بوتی ٹیکے غر لور پہ لورچہ ئے کٹل دے نُتُولُحُ هِم پِټدواريٍ هِشَمَّا وو یہ دے دوارہ سترکے واکرے وے نے ستامرتبہ ہویہ یہ ۱۵ سوڑ کہنے دِ ہا ویٹ یہ دا درد کبنے دمعبود

واري شوي زيرو زبوي همه شوی یه نم کج کیری غبر وا غلم لم غوشماله دا فراق واؤريد وكورد لہ فوائی غم زدے تئم یقین مثرکرہ خللی تئہ ^{اگر} مال و موال ته لور د لوره سترکے بتے تہ رسوکریا در شکاره شی بند په بند قادرخدائ ورته عيان كوي شا می واری سری زر هد واری سرهٔ لیدل دے کا نویم غروت په داشان وو نور يه مُله أن دا ديناكرك خاوند داكر، تونالويه همیشم لری په ژ و ند هميشم لره غو شنو د

له رمیان میب او پم مطبوعه نسخه کین کشته.

ت په مطبوع، کين ددواړو شعورونو په ۲ ش کين .. ننځ ۱۰ نشته.

م مورن کویدهم زیستن زیاده شه روز به روز بدا عال دِ عَصْرَةُ وُ م اومی ع لوے لہ زرہ کند شو هٔو یہ ستا لار دی محکمہ چہ بندی لاردے پہ مان د معلو بد خوا ها تو زمازر ۽ پوي لہ فوا ق به و ی پیش په زوئی غو^شعال پہ دید ن بہ غ غورسندہ کہ بہ کوم مدام (رمان ھقہ درنگ مجیبہہ د د عا ، پ تستا فقير ووك سرفواز الديبيت مدكهه غم خورے ئِم ویئل زما شہ پو ہہ هٰدائے بہ را ولی خوشمال چه ښکا ريږ ی^{. تانم} ورړنل^ک ده ولاړه بير د ي تمشيتن وكه يه حيات مورے نے یہ زریا خوشحا کہ

یہ ۱٫ عشق کی د تھنیتن یہ دا لارکنے _دننگ سوڑ نابينا په سانوګوزلدوم هِہ رِ عال راتہ ٹمُوَّلند شو ستا لہ غمہ شوم بے غمہ و نے کھوئے ہے خوشحال لھان بند یوان د یادشاها نو اوس ددة لم افتراق نه يوهيږم هد څه مال دے بہ خلاص شی لہ دے سِد رئ غمثر نه شم په ځان شو فقير مواقب یہ نے مورکرہ دا دینا یہ دے ډیرکرٹ مجزرتیاز للہ وکور وتہ تہ مورے د خوشتال مه کره ا ند و ه يه شلمه ورځ خوشحال تر د نے ۔ وُ نے دلاند ے ونملوت تدعنز د مے ننبئر بہ ستا سو ملاقات ملاتي ببله خوشحال

دغم ورثے شماری کور در ته و کرو دا فومان كور ته را لار لامستوريا یہ شمارہ ہم یورہ شولے را غلم بیا نودے د دیا رہ یم غلوت ننه مستوری درح يوري زيُّ في شارم د خو منجال ما شم را على یم تا مات وےنیک فویہ نهٔ به زیات ۱ و نهٔ په کم دادی يه كوم مائ هذه بشرة ديم بارے تہ کیسہ تم خورے تاتم را ور مه غير لہ غلوت نہ شو بیور ن ھسے وکرو یاک زبان شداره و کره یه لار اوس ور درومه څه ترکوره هِ فقيرصاحب يه هُا ن مورتے ياسيدي مسروري دے بہ ورئے شیے شارلے یه شلمه ورځ دوباره شوك فقير وتم حضوره دے نے خویہ نن شلمہ یم وعدی دستا را غلی غو شخال چو ته دے آزاوب ھے یہ راشی یہ شلم ہے او س شلم ورځ پوره د ه فتفير ووئيل هرمورے چەنلا دوخمه يهس **ز ر فقیر**صاعب میمو ن يو فقير تہ ئے قرمان چه یه سر د کو تفسار ته

ل والمتعويد زياء تلى تسخد كي زياق دع تددد عشورته عكية په مطبوعه نسخه كي داشم دع سداد ع داغلم په شناسد نه ته په زيات اونه په كمره ۱ودميان ساره الدين په نسخه كي دا سد د سرچه بياراغلم په شلم ن له ټونه په زيات ړو نه په كم ز له ـ

ت مطبوعه نشخه کینه درومیم مصوعه داشته ده عمر په، په سو د د ع کو هسار .

کہ ھیٹیوک ہوے نۂ دا دُدُو می و غوت دے پہکو هسار لړ_{ن د} ستوګو هوش مناهر^۳ تموک پہ لارے مصاهبہ ھسے رنگ وو نے مومیٹہ نؤ دے لوے لوو بر تمپل^ک شبکا رہ کیج عا داکوئی ٹھو^ک نظر ښهٔ وکړه په شکاره هدره په نظر ډيو وا شِکا رینِ ی تُمُ مَنْعِین نوی ئے نۂ شم کرلے دورتہ یا نورڅخهٔ اشیاد هلائے دے عالی ئے مانہ شو معلومہ دالدے تہ نے مینہ

په په لار ه تموکرادرومی فقير لا پ شو يه تلوار وهر لار ته أ تلم وع نے نشتہ دے صاحبہ فقبر بيا ور ته په مينه هِم تنهٔ شنهٔ وکوء نظو هُمِل چہ یہ لارے دنوعًا ٹھوک اؤكه نشته نموك يم لار په فقير شو منتظر ډير دے ہمیاصاحبہ سیبی و نړی لا پ هور ته چه سړے دےکہ چلوپائے دے نقیر ہوے شہ رادرومہ یہ غلوت شو در دننہ

ل په ملبوعه اودمیان سأا لاین په نسخه کی دویشه مصوعه دان ده که داهدوی دوغ بوم دی -که ملبو عرضغه کی و در وی مصریم دان د که که دلا و علارت نه نظر اوسیان حیب سال ده که ده ده لارت ته نظر به کی ملبوعه او در میان اسکا که دین به نسخه کی و در وی مصریم دان و ده کجه و علی به نشته دے ۱۲ صلعید که مطبوعه نسخه کی دمصر عوبه کی کنی دخیل د نشته . می مطبوعه نسخه کی دو نید مصرعه دان ده که حضرلا د ته میکن دید -

ھسے شان رووے صاحبہ اوس تو درنکه سه له تا والداء غُشؤه ستعالب خوشمال مبک رانج د با ند ہے ملاقات د مور او زوځي ر هغ و نے یہ سوبری هم فقيرها الكافو عُ درنقیر یہ کرامت مور ۱ رُ دوے سرہ خوشنور فقير ميا هم پ مفلوي مدایم ما دد ے فقیر لد دوز خم کے آزاد یہ و صال کرک مشرف شه په حمد ۱د په درو د

لوے د راغ مصاحبه؛
شی لد تا سر ، یکت ،
پس لد در نکد زما لا لد
د هغ د ک ند لا ند ے
سره و شو رو به روئ
مور اک ندے سره تر ډیره
شو ستخول په کفتگو ئي
سرائح ته لاړو خوشنمو د
شو داخل په نیک سیوت
شو داخل په نیک سیوت
په روځ او بخښے حقید
په تیامت کو په خاطر شاد
په تیامت کو په خاطر شاد

غدائه وخدائ رسول غوشنود

هم دد لا آل و ۱ و لا د په درود ځ کړلا خدا څ شاد

منقبب دوويشم رفقيرصاحب وراللهسرا

م عود د هضرّت په پاک و جو د (ن کلم ستور ی د ۴ سان

ا تُلهم ستا د سلام عود هستیم لرے دلا ن

د فقارمات محبب كوء دانقل هيردارو یه میات دو دے نیک مخت دنوی وادر یه مان وا و ۱۷ لا د در سد ۱۷ سو د سو دا ځ ډيو ه نوکړ حبه دونی کر، مبر هن رباسين تد ع تيد كره اباسين كي لاهو شول دوى یه دو نی را غله به بو خاری ورية يينيه كشاله شوم یر ډیر وکړو نمیل هت څو زید کا کلہ لہ ہمیہ يو نربلم لكوان شو د سینده کنیبا ستو حصار يۇ ئاڭ سرى ھىرا ز يو ھول ئے يۇ تىرنىل شو. توا ر یه هیم ذکر غلاص نه شي ملامانو

واؤرد دا نقل عجيب ھسے شانِ نیک کودادو د فقیر صاحب یہ وخت يؤ غو ثنه ملاً عان سور سورا وتد دلبنده یہ در بند کیا ئے چیزہ کی مم لوکی ہم ئے رو نمن سوير سازي ئے جانہ كر لا پوے دیا سہ کہنیناسنل دوئی یہ قضا تقدیودخلاغ ھلتہ بندہ ئے جالہ ستوء دو ئ يه زور هم په حکمت جاله نښتی وه محکمه، ملاّها ن واريح هيرانشو و بدالے تہ یہ کنار مصلیت نے کرو آغازلہ ها بہ يو فكر ها بل آخوش دوارو منكو به مدد د نورکا نو

الممانية الدين دا روية مصرعه داع سيكى وه عم مصلحت ع كيونفا و.

د فقیر کرے ہما نے هند درنگ عما سُ د قادر توانا مطلق د جالے د حرکت ا عالم او خوزیده لالم بے صلا ہم شوہ چلا نہ یے را نملۂ یہ شینرو نہ دو عُل سوار کُوشوع وسواسہ پر کی ورریدار سلامت را عُلمُ دگور ، شو ينيما نه غليظا ن کرے نقیر وتہ ماہوے موندِ را د ړ ے ۱مانت ستا ور ته وو بیل علی دا زما کله محنت وی مشقت ز ما یه شمار له نظر و کا نړځ تا سوځ

لئنل روبیئی ئے شکوا نہ ياد ئے کوہ فقير صاحب یہ قدرت د غنی متی دو می لا کسولو مصلحت دا بخیلہ بے رصالہ شو ، یہ سیند کبنے را روانہ ملَّا هان يه شنازو نه يہ بالہ باندے دياسہ یہ سر عت ہالہ راتللہ امانت یم دوئی ترکوریا دو ئى يە ئىلى روپئىنىد مان، دو ئ يىنچەروپىقى ظاھرے وے میہ دا وہ شکرانہستا نور نقیر صب و لی شکرانه که مشفقت بوی د د و منی یا سی په تلوار پوره راورئ بے قیاسو

ا مطبوع اسخه کی اودمیان صیب به نسخه کی دوئید مصرعه دا ساده عمر مشقت پدره به شمار و که مطبوع اسخه کی است و است م مشقت پدره به شمار و که مطبوع افخه کی اودمیان صیب به نسخه کی دانشد، داست که داد د ب نائل ای به ایما سو به نظر لیز او کانوی تاسو

سره ۱و شنه دی په لنځورله شرور لا زمایه زور عد درنككرة صاهيد لم در شکار، غاور، خیله يد د لاکرے وو هست وا را ه شنه وه یه توت هم دد ے یہ خلاصول ڈوئ ر حالے ہہ خوزول دوی نا پکا رو نا صلا مو يمامال اوليد ملامو به دو لاړ لا انی در ی ھفہ درنگ ھفہ کو ئ کرے فقیر ونہ یہ شمار نشٹی رو یٹی ئے یہ تلوار دائم روے حق شناس فقو وانميتے يہ لاس یر ین د ئی جا نہ مشقت فقير كلم فيل محنت اوس خور لی ناسیا سو یہ بنٹہ رویٹی ہے تا سو لد د له وغوښت په معورت خپل ملَّا عانو معذرت نميل هم رنفصت ئے کرو فضو ل دا کے عدرکریو تبول تكهائه هم نا صرة اع زما رب قادره تہ یہ مخ ددے شا نمخلی د ایبان بیری عشکلی شدا یمکرے یہ دا کا مان یوره کړے د شمساللهن

شه په حمل ۱و په درو د خداغ دغلال رسول غوشنو د

لم ملبو عدنست_{د ا}ددمیان حیب په نسخه دوئید مصوء، دانش ده - نجدسوئهٔ اونشند دهب ا^مکور. تاه ملبو عدنستیرکیا _{دا}نستوردا <u>ساز</u>سمه دها نے په خورولو ب^د هم درے په خلاصولو -

ت په ملبوعه اودميان شاءالدين په نسخه کې دا ت دے م

منقبت درويية دفقيرصاحب قدسالسو

پہ مضرت رسول حسُّ هر ۱ ورځ یه زرکوت در ته کرم له ورایده نیو دى وئىلى سائفىن مریدان دو دری په ځان د سیتا ؤ کلی یا را نو له دے حالہ وو در د من لہ نال یورہ عجائب د ہے عازم درے مکان شو غیر وکړویه زیا تو د و ځ په کو ره خوارځ لوکړی تا سے طوری دا یہ مان یه د نعلادے کن دورے نکه دو ددوی فرمان له کیکو رپو سویا ګلوری

اللهم ستا صلوة عجيب ورند ۽ کر۽ تر تيامنہ دا هم نقل مرنو وراند ينو صاد قسو د فقير عالى نشان لـ بے نوا لہ بسرانو د دو ځ نه کيد څ زا من يولا ورخ فقانو صاحب تنګا ډو ونه روان شو د غو دواړو مربيدانو چە دوغ دو ئوكىكورى ورا غه وت منها ن هم بناء كشيئ مستورے ھنو نبٹو دغہ شان یہ تلوار را نملے لہ کورہ

له په هلبو عد او دسیان سنگالایین په تسنی کنج به وی مصوب داننده که و فقیرهم عالی شار تاب مطبوعه او دمیان حیب په تشخه کنج دوئیه، مصوبه طاع ده عمد دوئی په کوژهم نویدلوکیا

د وا پر اکشینا سنتے تملی د مقصود په تمتنا فقير راغ شهسوار چه له د له سري روان دو صويدان ميه وو سرداد **ب** مقصود لا نا مرا دلا نور 'فقبر صاحبائیک رائے ہِم ڈا من غوا پے عاظ من یو نو بلہ نگرا ن شول ھسے کا عالی جاتا ب ع کړو سړو ته د پښاؤ دوی راغلی یہ بھانہ دی فرز ندان غواړی په وتر دو می را و رہی خوان اوریمی ترے کیکو ہاعادا دریماخیل

ړوغی پ بوټوکني يو شلی کری نے متن و شہ انتخاء نا کھان پہ ہفہ لو ر ورسري ډيرنقيران دو هغه دوا په د پيتا ځ بے توا وو لہ اولاد ، چه دے رائے صفیمائے ھسے وویٹل درد من فقيدان واره هواشول هِ وَ هِا وَتَ خطاب م هو هخ صاحب نياؤ یه د ستا سو زنا نه دی فلا نی ها ځ نا ستے یہ ستو ھر بوے اددہ کیکو ری تا سو ورشی بیل پہ نجبل

له مليو عدا ددميان ما الدين تسخم كن دا شعر دا سه دے م

هنددوه مویدان هم درسوه دو پ لا ر سسم ت پدمفیوند ۱ درمیان میب پ نسخه کخ بدوی مصری دای ده کم

. آخر خ صاحب کنیا ک ، ت مطبوعم او صیای شا و الدین د ، خواب که لویه » به شاغ ، تود لورع » بیکا د ، .

بيك يمييل اولاند عياند ع د د ځا کیکو ډی ځیل نمیلګور يہ مخر کو نو کئے بیٹھا ن نور هرجا سره لليد لري بل شخه نفوارلس كيكوري د هر يو اوولا يه لاس داکیکو ری بیا همغار یا در حاض کری په سرعت سا راوز عا شتدیه دؤ یت نیولی دو یہ بغل یم. عاضوئے کول پہٹان توار لس دو دبل یه لاس یہ درے شد مکوروو ىيا بەرور يۇ ترڅنگ یه شالی وو دے لہ وت یه در کا ۲ کنے د محبیب كه هو څو خواستونه وكوم یه قدرت د لم ین ال

پہ دُو راورٹیمانہ ورانٹ يىيتاۋ خىل دىرانملە ورورى كري نقير ته لاروان يدكيكو راى هاضرول دوي بو خالی لاسونه موروری فقير بياكريًا حق شناس دے مملوعلارشی دوارہ ما تنم لهیل نمه مورت دو ئ چه لاړو يؤ په يؤ خیل کیکو ری نے بیل بیل تر بعل لاندے بیٹھا ئی سا ها بی وو دیؤ لاس یہ دا شانے مقرر وو درکر، بیل بیل هذررنک نور نے ہے کریا وھٹہ تہ دے یہ ستانشتہ نصب د هٔ منو دِ ژهٔ هُمُ كرم نخوارلس واره سنو دبل

له میان سنا ، الماین د تونونو " پیرهگائے به تخرگونه " اینکا دے او مطبوعہ کیتے ، تونونو " ایکا دے ۔ که مطبوعہ نسخہ کیتے دا صدے سم چہ کسیکو رہی دوش دا دول یا تور دھوجا سوہ کید ل۔ تے مطبوعہ نسخہ کینے دویئیہ مصرعہ دا سے دہ سے دعائیو کی یہ پیضل - له زامنون محروم نه زامن وکه هداغ هفاده له زامنون محروم شه په قدرت دزوا لمستن و حساب تر هده شیر دین م مه کها شالی په نوا مه کها شامواده

اوس ته صبوكي سوكوم ددع بل به تموارلس واية حفد يؤ بات سركوم او دبل تموارلس نامن رب سنا فضل دے دير تئر به روائل ددے ولی شمر السن هم له اولادة

ش په حمد ۱د په درود خلاعديب د خدراع توشنوند

منقبت تحليرية دقهيرصاحب تداسال سرو

په مضرت رسول کریم ککه څا ټکی د با را ن در ته ښکم له نمبردادو صاد تدینو د ی و شلی

رشهتم ستا صلوة عظیم هستید لرے ولا ن داهم نقل له هوشیارو ماله ډیرو آوریدلی

له مطبوع. تسخد کمیند دا مصرعه دا این دلا هم له شا منو نه محروم . تله مطبوع. نسخد کمیند د د در در در معرعو پ ۲ غرکیشمستو " د -

ع مطبوع، نسخه كية دا مصرعه دا عده عد كريه غيل خلائح رسوال فوشنود-

يوء ورخ فقاو صاحب دو را نخ دے پہ مان يۇ سرے ددة موس دو ۱ خلاص مند ووتنوحل.دىر و را ندے راغ و فقبر تم يا صاحبه مها فازيخ هم د سنا د فقیرانو فقير ووے يم ښهٔ والح و کوء تہ ہم غیل ہتت هغم يار حتى شنا سي ، يو كا غوا درة غم غورة هخم غوائے کوہ حلا لہ ھغہ سٹٹی یانے تندی سے یہ مورد عا یورے ولارہ هِ سُنيہ را ُغلہ تکہ تورہ درسرہ نے ہم یا ران ور نه غو نیم روټی ایښی

ک شید و نتہ محیا ئیں ورسره وو ډير يا ران یہ شید رکتے دے سعبد وو کہ ئے نۂ وو دولت ہیو عرض نے' وکر و پاک فہوتہ نن د ستاکوم خانی زئ روتهی زیکی دیارانو خيل اخلاص محبت نمائ میلمستیا یہ نمیل طاقت کور نہ لاہرو بے بباس لے تند ئ ىنگە وە يەكور مهمانی ودی تدلالم یا نے شوکا یہ تیزندی و ب ترى مور نز لاري را فقير صاحب تتركوره بو تلهٔ دی تو خاندان ہر فقیر نہ کموشی کوشی

له مطبوعم تسخم كية ديد به دباس ،،

اليه اغلاص عدع و وميان شناء وسان

سيه اخلاص ، وود ب فياس ، دوا ره تهكي الدند عيادد عد يكلما دى -

عه سطبوعه ۱ و د ميان صبيب په نسخه کې د مورني» پيکل د ع.

د ئ شود ئ غوشے درباند^ے وو ولا پر فقیر مقیر وو ولار نقيرماضر ھفہ یا ر ک نہ یہ فیلم تا را و ری سره دواله ه دا له کو سه دی لاؤلیی ھسے شائے یہ تقریرات د يو څاروى دى دواي ما غبركري له تقرير وی دا نگلہ مصاحبہ ؛ شازيښين دېجہ همراوه پہ مون عا ولا رہے سوی چہ رستا یہ میلمسیتلهٔدی دا تقر بر واؤ رميا مجيب ور شکاره شو خاص لخاص هغه سخنی مانه حقیره ھفہ سنئ کرٹہ ماضرہ یہ دے وو ھلو پاس

اؤ فقايرصاحب ته وراندع دوا پر اینی دو فقیس ر خدمت ته منتظر فقير ووے صاحبہ لہ بے دایئی غوشے هعا رہ دا د چو ته پیداکها در ته دوییل نقیر دا شودة غوش هيغاري رے بچہ نمۂ رنگہ فقیرہ دة و ع غوا زما صاحبه ما لوشملی په صبا وه ہوں سخٹی ٹے پاتے شوی دا شو د ځ غو ښه هغه د ځ په فقيرمام نجيب مفایت د د کا اخلاص وے ہم راولہ فقیرہ فقيو زر ور ته پخپلہ نور فقير صامب لهيل لاس

له مطبوعه ادمیان صیب و دیگه مصرعه دا سے دیکلی ده عمر هے نتا پرشیڈ تعریر ته مطبوعه نسخه کنے اورمیان سناء اللین یہ نسخه کنے روعتے مصرعہ دانے دہ عمر در دانشو دکا هذه رشینیا دہ "

وا دی سٹی شے واری سپی وے چہ درو مہ ورے سخی برکت د یه اولاد شم یم اولاد د د اولادشم د نفع سخی کل اولاد د نقیرصاحب یه ۱۵ د يا ور وكړغا ١هل د لو ورا نم تر ا دوی شاو ميه له ماله دے يه دار تسو هغم مُوان نفسے مالدارشو مصفًّا روشن ضيوت يولا ورخ لانح فقارته زءُ مال تُنككرمه دكليؤت وے جہ یا صاحبہ بایر ۱۷ یه کند کئ حشو خاشاک کورے وا رہ شونایاک لور د لورے غوشا یہ دی په کورکښے يوات میہ شی کے عمیا ثب سے تهٔ دعا وکړه صاحبه، نقير ووسيل عد شعم يولا غوا د شه په شه يو لا غوائے يہ كور يا تے نور هد شولے میراتے دد الله کورشوبیا تربیاک یہ نقدیر د تمنیتن یا ک يئم به نهمه به ادراكم اے زما خاوندہ پاکہ

له مطبوعه سخه كيد دويشه مصرعه دا عدى عمر چه الدما الدرع بيزار شدد

اُدد مبان صيب به نسخه كية دا سه دلا عمر چه له ما له دك بنيار شد.

ته په مطبوع، او د میان صیب په نسخه کنے دو تیه مصریم، دا سے دہ عمر زائم مال شکک کوم اور دکلیوہ

ت مطبوعه اودمیان سنا و زندین په نشتم کن دوئیم مصرعه داس عد په شی کم لرمناس

در اللي « مشه » سين در مشه » على د - د

ما پہ خیل فضل مُلاَئی کہا پہ سیدہ لار دوان شمسی الدین کہ شومندہ یم بیا خوستا مولانبدہ کے کے شہ پہ حمد اؤ پہ درود خلائے دخلائے رسول خوشتود

منقبت بنغويشة رفقيرصاحب تداللهسره

په هضرت غیرالانام م سنه تخانمی دیاران سنه تخانمی دیاران سنه له مارزول په میینه هید دند دو مصاحب شه چه دے دو پردیسی شن په تربیم زما د له تش په تربیم زما د له ترپی غ نهٔ لیوال دعشق اوربی اے دو به گوله اوربی اے دو به گوله نادید به وو د آنتا ب غو په ثر به نابو بره په زریکی د عدے غلائے اللهم سنا صلول سلام ورنده کو هر زمان و و در در الله الله الله الله الله و در در الله و الله و در در الله و در در الله و الله و

له يه مطبوعه نعتم كية ١٥ د ميان صيب يه نسخم كية ١٠ عيلان در در ميان

يو، ورځ فقيوصاحب در ته اوو نے عجا تب یہ ہو نور چہکوئے کوئہ یؤ اټک و ته مه غورز ا نه اټک د محودر پورے ھر گز مہ درومہ کہ کورے صبرنۂ شے یہ دا شلہ زلاً يو هيږم چه به ت داټک ونه ويلار خو آخر بہ شے تہ لار که د ولید ا نقهٔ حال عدسه مال و ر موال نٹہ ئے ما ونتہ یہ عرض رسید کا کوی مکہ تو ش هٔ مودی هغم موید یه دا عهد دو رشید یہ ہو اور یہ کر حُبِلاً دے یورتک وته نهٔ تله دے چه دے ياتے تحممور بشو ناکها نه ربود، ستو ب ا نمتیا ری شو روان ك التك و تد دوان اله لار اتک تہ یہ سرعت دے لہ فقیر، ٹارخصت^عے تا نہ واہم کہ نے کورے الما محودره هيم شويورے چہ دا خل ہے دروازی شو هلته پینی په شداره شو نندارو تم وكري سمع ته هِ هَلُوق ووسرلاحمع ندادُ نِسْحُ مدكان صم هندوان مسلمانان دا فقير هم پ داجم در د ننہ شو بے طبعہ

ل مطبو عم تسخم كني. ودان» يبكل د ك ـ

خدملبوعه نستمر کی ورومینی مصرعه داش ده عمر له فقیره نه رنصت را در مدر داشده عمر شده رو ند و کرده سعم

د ست بسته نکه کنن و دو لاس تړلی دد که دوا لي دے لہ غلقو بے وسواس دو پہ لھو تو نو کمنے شا نے دے دوان کرک بندیوان ر غا ښتنيد ۽ په مکه غا ره بيل لد دو ئى پەسىرىدى ئى همكيوه بودى فيل هسے عرض یہ صوبہ دار عاشق شوے بہاررہ کم ہور ورته وكړو په صورت ډېر پد کو شمے پر ا دُریکی دے زمادے بہ کمی تل می دے لاوستے دے پہ کان ما پہ حالکرے غیر دا رہ د د شل هغ هند و ته

وے لید ہے یو ہند و وو ز نحیُرونہ نے یہ عا پ لموق نے پروت یہ *گرنیاس دو* لكرمست هاتى كرك ! صوبہ دارتہ نے دا شات ورسره واعالم واله دا فقیر هم ورسویا تا له په دربارچه شو دا غل هلته برکوی یو شوکار دا هند و زما په لور ما یہ غیلہ نصیعت ہیں یہ هینج رنگ راکھناؤری یہ هر دم ے شرمہوعاتل روسے تا تہ نبد ہوات هر چه ته کړے صوبہ طاری صوبہ دار ھسے مربو تہ

له مطبوعه ادميان ميب دوميً مصرعه داس ديكا ده عمر دا فقير ددو تما سترته. مطبوعه نسخه كن د مصرعوبهم خركية «ديره نشته -

ت مطبوعه ا دميان صيب " بييرة " ليكا ده -

ئى پەملىدىدىنىدە دەمىرىموپە كاخرىخ سىتلى شىئىتىد

چەلدى نىڭ توبىكرى اوکه نهٔ وی تا گذار کہ توبہ لہ دے وکارے تا بہ غلاص کرم لہ دے بیٹ هم دولت به در ته در کو م تابدكرم ديوان د ما ن هندو ؤوے صوبہ دار لا ته دعشق په کار هُنو تهٔ دعشق په کا رو بار تہ ر عشق یہ دور وسبوز ترد عشق لم سور و ساره ته دعشتی له نشرو شوری ته د عشق لم سورو درده نهٔ د عشق لہ طمطرہ تُ تهٔ د عشق لہ لٰں :نو نو

يم كو تقم لي ورتلم مركره مه له کونه کرم هموا ر ک لدد في في الكاد ا یہ دولت یہ ٹے غورسندہ دھم مُطعت ہے دیہ برکوم ییش خدمت په هر زمان واور لا تم زماسو داره بارے هیٹونہ ئے خیر هرک نهٔ نے خدر دا د در کن نہ نے دل افروز غبرنائے لہ کدائر ہ شير نه في ديده محوره سه خد ده نه نه نه خدرده ته غير نه ئے لہ فرا ئی تہ دعشق لہ رخبتونو

الى يەمطبوعە ئىنخە ئۇد مىيادىستارالدىن يەنسخەكىنى دانشى دا ئىنە دى سىدى دى سىدىدا رىتا د ئۇكەنئە دى يەكىدا رىتا بەكىرم ئەككوتىم ئەھىدارىتا -

ئه مطبوعه شعركنے داشتوردا سے دے م

ته دعشق لمشروشاره به حركونه عُ خبرداره -

ت مطبوعه نسخه کیت_{ه د} په در ده » په ځا ځه لدد ده » پیکا د ه -

هٔکه ما ته کرے بیان کری تؤمیر الدے رموزی دی له عشقه زین سالی له سوءُ اوره چا لسيدُ صبر کا ندے یا بیلہ ت بيرون بائى زرؤ كبات يه مِل هُا يُ كِنْ وَى وَكُولًا تو بہ کرمہ صوبہ دارہ د ، تو بہ زما مشکلہ هرکز نهٔ یم مار ونونے ری تیر شوے یہ ترسو واب نهٔ ورم تو دلبره هم یه زوریه دلاسم یہ خفیہ ہم رو بہ روئی شو پہ قہر ستگےر دے یہ ښکنه کرمی کذارہ شی معلوم دد گا ا غلامی

ھٹے خبرنۂ نے یہ مٹا ن چہ ر عشقہ و چار کُو هُم كوم عاشتى توىب وستلى يتنگ کلہ بیا ر و تلے مم بو را کلہ بے کلہ مم ماهی کلہ بے آب سمندر کلہ ہے اور ہ یم به زنځ _{د ع}شق له کاره ھو چہ کرے رضادِ خیلہ رة له عشقه كو غيدون کوتا د داده مختصر ۲ هر چه نهٔ کړے لووېره صوبہ دار بیہ تلو سہ د هٔ ته وكري كفَّتُكو عُ بارے نہ شوکا ریکر وے میہ درومی لدعماث جدلہ عشقہ شی دے خلاص

له مغبوعدا ددسیا دستا و الدین په نستم کیند دیسه مصرعه داست د عمر عباد ادر دع اید است ع بر بر بر بر بر بر بر عمر صبح اندام بابلد -سال بر بر بر عمر صبح اندام بابلد -

بند ہوان نے کر د روان ورسری عالم دوا ن هلته سیا نورصوبهدار جہ نے یاس کری یہ حصار كرية توبدر عشق له كارة ور ته دو شارع غواره مؤك د راين عيم تلوار که ژوندون د ری یه کار توب نہ کرم لہدے کارہ هندر اووع صوب داریا لدد ے مرکد والم تاتہ توب گرانه ده وما ته کرہ ہے لائدے ریز مربئ تو بہ نۂکرم نۂگریز لم مصارة مي كذا دكولا عوفه مه کوی تلوارکوی چہ زی سرکرم ترے فدا دے کمال دعشق هم دم غورزوه هے دا زمان سر زما شہ ترے قربان صد قد مد كرة صرفه شم سر زما ترے صدرقہ شہ هخ یه ښکته شو کذا د دے یہ حکم ر سردار فغ يه ښكته له حصار يا لاس او پنے ترلی بارہ لاندے غر وو وچے تڑے ریز مریزشو درے ورے بارتى خدائ يەخپلى قدرت ریز مریز شو یہ صورت ژوندے پاتے کړ وید مان سائ لد دوخوار ميوان

له مطبوعه او میان سنام الدین دو بیئه مصری دا سے لیکنا دی کے حد ف ع ستنا حدفہ نشد.

ته دمیان سند الدین په نسخه کی پرومی مصرعه دا سه ده عمد لاند ع و و و و و و و کو و و و و به نوی -ادمعلومه کیفوات ده عمد لاند سالار و هذه نوب تقدمطیوعه اومیان صیب در باری ، په کانے «میکن» دیکل دے -

ورته ووے صوبہ دار كوء تو بہ لہ دے كم بختہ ھسے وکرمہ عجبیب یہ رښتیا نۂ یہ دروغ یہ تو یہ وکرہ شیبہ تہ ھیے شان ووے پ وُ لُا تا گذار كرم له مصافرة تهٔ کذارکرے برداشان شابه نهٔ کرم زهٔ له عشقه ا سو دکړو په دا لخوار مخ یہ شکتہ دے گذا رہ بيا له کو نه کړو ګادار ځ نوم ئے وشو یہ دنیا کھنے یه دا حال شوی خبودار یه تلوار له نمیله و تریم

و در بار شه د سوداد ا ع کم مختہ پہ زرہ سفتہ ستا رارو بہ پہ طبیب چه به درست صورت شیروغ لهوله عشقه كويه توبع تنهٔ هند وبيا ورته پيم خُله والمو يو لمله سرداده کہ مے سل مُلہ یہ مُان وا به نهٔ ورم زهٔ له عشقه دو باری هغه سردا د چه نے بیاکری لہ مصارہ نوكوان هغه خوا ر ساء ئے لارہ یہ هوا کینے هغم لور چه د شوکار یے وو تہ لہ ساری

ت داشعر یہ مطبوعہ نسخہ کی اور میاں صیب یہ نسخہ کے نشتہ۔

ل مطوع، نشعہ کنے او دمیاں صیب یہ نسخہ کنے داسے دے 🕒 مندوبيا ورتم يم غيلم ب هيم شان رودے يہ غلم

ته په مطبوعه ۱ و د میان سناه الدین به نسخه کن دا شعر دا سے دے ید غ بیاکری مخ به لار د له حصاره نه گذار

ھغہ دم کری یہ تلوار رنز مریزشوی داوریاند ، مکہ دو می وکریا کہ کسے چه دے حال وتہ نکون شو چه دو هلته په يو بر يه داد، د الله عرب هِ تقير ضام ته وروره ھٹے نے نہ وے یہ زیان ورته ووعصاحب دلم رُ اتِک تہ یہ ولارے رليد تايه دغه حال. تُمتُد مال وليدهورك درته ټول وو ے فقعی ما هورے وليد عجيب ہٹکی نے وربیان کرو درته اودے عجا تب ا نهٔ نمنگ ځان بولے عاشقہ درو غژنہ بل رسومہ صد قہ شو یو نزبلہ کړو پوره د صارقی^{م له}

دے هم مان يسے كذار د حصاری لاندے باندے ماشقی دویم دا ه<u>س</u> مغلو قا ت ورته هیران شو رفقير صاحب مريد د غم حال ۱ حوال مجيب دوبارة راغ تركورة د ے ماضرشو یہ ٹیپل مُان ىنورنقىرصا ھىب يىم ئىيلىر زرة ر صير نه شو لارعه والم تُعدُ عال والموال یہ ا تک تہ شولے یورے د هند و _د حال تقر س هد دا هي بمال غريب هِه د لا هال ورنتر عما كرد نور علم فقير صاحب نا فنا ملم ن لا ثقه نہ شرمیدے لدے نومہ د محاز هشا و په خپله د واړو پت د عاشقي

له دا شعر په مطبوعم ۱ و دميان ستا دالدين يه شخه كه نشته .

کرے پہ ہیے رنک خلافے ته و حدائے وعشتی کوے لائے ګو زوے ډیر ے کمینے چه په زړ څ په ځالايه ميت لد هنه و في في اغزن له درو غُزُن کے درو ﷺ ہ تهٔ عاشق وایمپه نمهٔ ځ مَا فَقَ نَهُ لَحُ فُورِلْقُمُ لَحُ ورته وکړوپه ډيو تا ب جِه فقير صاحب عثا ب شو رو لا په زړلا نګا ؤ یہ راناب کنے ہسے تاؤ یه لخهٔ دو وا ره الشیاء یہ بے خدایہ ماسیوا ھیے شو اھل سلوک ھیکی کرچ دیا مٹروک ھسے دے شو ھفہ درنگ د نقیر یہ نفر رنگ محض خلاع تد پداخلاص شو یه له کل عشو خلاص^{شو} كبزة لدصا مو عاشقا نوم خدابم ما له صارقاتو لدزرة وباس همغاري ما سيوا ع لد تا واري و لے سٹا فضل کامل دے شمسى الدين كهزرة عافلة خدائے رخدائے رسول غوشنود شہ پہ حمداویہ درود هم خوشنور شہ ۱ صحائب هم باران همدًا حياب

ل مطبوعه نسخه کین د ، ۱ غزن سپه لحائ ، ۱ غن ن ، د ع . علی مطبوعه از د صال سنا و الدین په نسخه کیند د بینم مصرعه دایسده علی کر * له خیلو عاشتقانو -

منقبت بلد فقيرصا قدسلله سريد

یہ ظالم یہ مزمل لکہ تھا تھکی دبارا ن غوب کری دا ګو هرحمارځ له كل قيد ، كاناد، معطر یہ نیک غصا لو د ﴾ كلام نه كوونيك دانه وو را نظ وادرك مانم مونن نزے وکرلہ یونېتنہ کہ نمۂ باد لوپے نیک فالہ مشوف یه دغه را ز له هان نه يتم لوو ب يرے خبريم راء يه مان را و سنيا وو متينو غو ھوشيار كَم نيك خصالو دلنلوعًا اے بوا در کا دے زامنو را وستے

اللهت ستاصلوة كامل هبشدلرے وران وا ورد دا نقل سروره د تهكال ا غون زاده معسر د ډېرو کالو ب حدیثہ بے آ لیتہ د نشيخ جي زيا رت تنهجانه یہ مسجد کئے ناست ڈنٹ و فقد صاحب له ما له مو نوری هم کری سرفراز وے نے ارکا بوے نور نمبی مكر دا قد ر عيان شريعت له جيمه منو دومہ زاہ داستان کا لو د اغوند احدد تردره وو فقير صيب را<u>غا</u>

له مفهوع، ۱ درمیاں حبب پہ نسخو کئے دا ہے دہ عم ہوھونسپار وم پہ انگالو

یہ سمجد کیے کے شامق وو د سره وا د کا مشین له صحبه ، نبل سر و فقيرساحي بهر ورسوء هم وو بارا نو وو ډير ۲ له فقيوانو يه غيلُ لوستو هما ن هغم و لهت مالا فواً ن ر مسجيل يه کنا ره و ه د المؤند صاحب هجود وُلا غلیفہ ئے وو رلشا د چه زمونوی دو استاد کر ہ ادا یہ خیل او قات چه ۱ خوندصاحب اشوا ق کوے یہ مُان لہ محد لرے د حجوے تبنے ئے لوٹھے هر چه وو ددهٔ پهزارکن توار کښيناستويہ وراه کې كو طلب ئے مثانت كوده دا ۱ سننا ذ زمونویه وروز کرفدهٔ دی وندرسا سے رے میہ وا غلہ دا هسسا اوره هدوائم تاتم ر فقیر دسسا ترمانہ لار فقير ته مق شناس ه تور ۱ نفوند دسسایه لاس را غله دا ته مصاهب ت دے یہ یا فقیر صاحبہ

د نقیر همسا ب ل کی ۱ و د ۵ ماو ته په زغل کین هه په مطبو ۱۰ و در میآعیب په نسخه کینورر می شناس ۱۰ په هٔ اُنه په و سوای ۱۰ د ۲ له ۱۱ س ۱۱ س ۱۱ س ۱۱ ده سه د ۲ هد داهسال ناته د دو دا و کوتیک صفاته.

Marfat.com

د لا رغوند صاحب غوشتلي یہ ئے وہ یہ لاس رسا لددة وا فسته كما له رضائی میلہ خو شر نکہ محییہ سادی وہ نوی ھسے دوئیل زرا کا فؤریہ یہ اورو کے پورے گرے د غمكند د د له لم لمانه هم شم خلاص له شواخون رضائی به لاس زری شاد په ۱ د پ و در وا چو له فق ا د و ے مہ کو ہکتد هه یه کند در کرمه کوش و ا خوند ته عطائی کری لښو ی پو د ی کو ټو نه یه دا کنه زما مهٔ بلوسه فقیر ورنهٔ کړویه بند

رو رستا هسسانفستلی فقبر وركدله هسا دا غوند صاحب نم الاله سا رخون ماحب له درنگه لہ چکلے وہ سازہ شولی . واستاذ وتم ژمونر یو سه دا نو نشیو یو رے دد له وا يعيد عيانه ما ته راوری ترا نمونه نور زمونن هغراستاً د^٠ ۽ پوښتنے ئے اے کمکٹہ ور شمنہ ولوید نٹرکٹ مِم دا هي ندُيم خوفي لرے لوے رضائی کرہ کے كىرى الخوندْصاهبِ لوْيُوكْمُ رضائی د فیلہ یو سہ غرض دا هم هغه کند

مه په مضره انسخه کښ ړو مغ مصرعه دا سه ده عمد د يره ښکل ساز شوعا . ته م س سه ۱و دميان صبب په نسخه کښ ړومنځ مصرعه دا سه ده عمد درغه لرے رضا فی کړ. ته س س س س س س س م عمد و عمد کړی الخون لو آوند.

د ا تموند شو ل با ئی ا فوند و بالة نحس هغم درنک فقیرمئٹ ستازامن وائي عقاري تُقہ ویٹل کا نازیبالہ و کہ عنوے کوے کہ یوس يه فت خلاص له شوا خونه چه که دو تما بریا دی نوما در*کی* نیں وئیل راتہ و نما ہے كرءُ ولمانت ما ضران م یہ لاس نے طنبلو نہ هغہ رم یہ روغی طاهر یہ ادل ہے ستا شہ درسندشيده جندر ككدويثرة کرو آغازیہ ہسے رور

نهٔ تبولہ رضا تی لکہ نماضت ہے شو قویب یه مسجد ور دننه وے نے وا دُرہ اے فقیر ہ هِم فقير زمونو بابا رښتيا وايم نمه ومل كوے وع هم واؤرة اع المونه کہ رہ یہیم نورے بیرکرہ الحون، دو نیل هم وایم هغه درنک فقعر یاران هم شیائی هم داریالونه یہ مسجب کنے شو ما ہو مقير دا رو ے مينہ مو نے چارے دراکرے مشہ لور يا را تو نے سرو _د

ل پر مطبوعہ نسخہ کنے اور دسیاں حیب پہ نسخہ د صصوعو پہ کا خسکتہ کے در دے ، نسنتہ کے مطبوعہ نسخہ کنے اور دسیاں سنا ، اللاین پہ نسخہ کئے دا نشور دائے دے رسنتیا وایہ پہ تنتۂ ولال کری پرے خبورے کری کہ وی ل کری سے مطبوعہ نسخہ کئے اور میاں سنا راللاین پہ نسخہ کئے دا نشعو دائے دے سے بومو نئے عیرے و لاکوے مہ نشم درستہ شنبہ نے چنکہ وے لکہ پیر عیرہ

هغه درنگ وکړو تا مت دو ئی و ئیلہ یہ تکوار چِہ ئے رقص کری پہ دست ن ایب دیک مشمد فی میم شو لید ے یہ مفردرنک تنوے ہیا ہے۔ ہفہ گر ٹی هیے دو پہ عشق غریق یہ خیل حال بہ ورریدو يه فيل مال راغ لليف انورنے دا و بیا هوشیاری یہ دارٹک دغہ ستا سُنہ چه چو چائرے برجہ خوب نهٔ راکونی^{م)} دا ویناوے ذیبا رنگ نيه و هد روز يا لو نو چہ نے نہ شم کرے تقریر لا ترے غټ شویہ بل شان کرٹ یہ نے بت دصورت وس

تا بہ وے ہم نیائمت را ستائینہ یہ باریار فقير ھ**ے شو پرے مست** ھم شو غټ پہ ھسے شان پہ نقبین زما دا رنگ یہ بہلنل کلوہ گار ٹی وو له دله نه بير تحقيق درو یہ درو بہکیدو لکہ رو ہسے ضعیف ہے جد بہ ئے شوہ قبرارہ دو باره ووے مثینہ د نیم شے راتلہ د ما شہ ننفیو، نو هم دارلنک به شیبلی او یه طنبلونو ھسے مست شو بیا فقیں هم شو غټ يه اول شان که یدو به دا فقیر

له مطبوعم نسخد کنه رومیخ مصوعه دا سه ده سه تا به و عبیم بور آنیا مت. خ مطبوعم نسخد کنه ۱ و کرصیان سناً ادرین په نسخه کنه دایت ده سه دنیم نیم دان ده د خوب نهٔ داکونیم د نیم نیم داند و رک شه سید چد چد چنه ی سیم د خوب نهٔ داکونیم

وَ رِ ہے حال تہ نگران ھسے زور شواشتیا ی یہ تُررا سِّو زما ورورہ چہ پر ہخ پہ زمکہ پریو ت هیے پروت وو دے بے ہوشہ بہ مثان رائے عجائب یہ ظا ہر شکلی سادہ ٹو غرض نمٹ لہ کرئی پہ س تا سے کا نوٹی یہ وقو ف یہ د تُه مہ کوئی انکا ر نور ۱ څوند وته ګوبان شو پر ۱ د د د واغ و حات مُولِمُ وَتَا تَدْدِهُ بِرِكُومُ هینم د ستایه کاروبار دونی زځ وتانه په ريبا رنګ

نر و شخ و مدون له یہ انموند صاحب فوا ق یہ نے چنے کرے یہ زورہ ھسے رنگ پہ ٹریل کیوت يؤ زمان دعشق لہ جو شہ چہ یہ ہوش افوند صا وے تے اے صاحبوادو و تا سو پرځ سپی بلارمو گړړ یہ ٹروند و _امرمعروف ھو چہ دے کوی تُمثُر کار چه یه خود فقیریه کان شو لخہ کرے حکم نیک صفاتہ ا فوند ودے مایہ تھیڑے بیا یہ نٹاکوی انکار دی ٹی روس بل عرض کوم یہ دارنگ

ت ، ، شخه کنے روم مصرعه را عده عمر اخوند اوو عاليه برے .

لحى سر سر مودميا ن سناد الدين ب نسخه كيز در دعى سپه مما غيرده ... م

درغ وزغل ولا ماسه یہ تلوار شہ محبا نب دے روان کہ سے ھوھو ا نون بيا ور نه روبار را یہ دوکری پہ برغل غو دا اوز غلو یا سائم ر هلته بیا و درسیککه ګورے وکړ و ډير دا شوافون دریم مُل پہ دودسٹکیٹے د ظلا موکلہ یا ریٹم کلہ کی ے مرہ بیوا ظلام و غواړم نيک دا يه له تا هُو په اهازت بْرِ رَمْصَتْ شُو مَهْرِيا نَ له، هو ندى تموك پرُسان شو

يه غَولاً سور شهرنيك صفاحه يه غريج سور تقييرصا هب ب قبلہ نے یہ دؤ دؤ! هلته ودریده و قنوار رے میہ بیائے دیان فقيو بيا هم مار، مار ر مسجد تن ررہ یو رے دريم وارے بيا افون هِ هُوبِياكُولِهُ الْقَيْلُ فقير ود غزيهٔ هوښيارهم' د غم خواست د د دراند نيو بيدئے تری کوم لہ خلایہ رو س لہ تا ہو ٹریار فصٹ دائے دوے پیک زیا ن یه دی شاکر له روان بنتو

له به مطبوعه نخم کنج را شعر نشته .

ل س س س س دا ع د ح س

نقير بيا هم مارة ماره فنهُ را ورغلوهُ يا ره

[،] دسیاں سا ، الدین دا سے دیکھ دے ۔ فقیومبط ہم مادہ مارہ ہ تن را اوز ملوگیا ری کہ ملبوعہ ادمیاں حیب داشتیں داسے ایکیارے کہ چدریے نمالے فقائق بیا پہدؤ کو دستگیر

هذه در نک کره لور په لور " د نمتکو سر دا د ی ! واؤرة دا اهلِ سلوك ئیمہ پاس پہ سر ملنگ دة پہ غرة كِنْ كريا مَانُوْل پاتے ذکر وو یا فکر بے پرواہ وو فہ پوشاکہ وو په ډکو د الله کړ لہ یې پې نمپل و بود سرغ رہنے یہ زنکو ن دمے دعشق مھیب بڑ ہو یہ یا لحن د عشق امایں وو په با طن دعشتی سر داد دو یہ باطنادو سک دارہ هم د چې هم د اسان خدائے ددہ کرے دویارانو هو کن نهٔ وو خوش سنظر لد د غ فوان ال شربت نهٔ نے دے دو طبکار

چہ ئے کور رۇشا ھود د دُ بِنَا هَا لَيْ أَصْبِو عَا وا ده دهٔ کوله منووکه کو، شرئ لے نیم ننگ اکناره له منقو بيل همیشه مشغول په ذکر بے خوراکہ بے لہ ٹھنیاکہ په هر دم او په هر سای نهُ غُ كُفت نهُ غُ شنود سر ^{کک}ون بہ وو محزون یہ سٹرئی کئے وو د صبر يم ظاهر جامه فقير دو ب ظاهركه دے يه دار دو ظا هو دے ووکند یہ غاری تصرف د کل جها ن د و عشیا نو د مرغانو د د کا هیچ په را نظر ب د هدائے لہ محبتہ دد له هنج نهٔ وو پکار

له په مطبوعم نسخم کې در. مغزل ، پې غاغ .. حزل، د ٠٠

منقبت بل د فقار صاب قداس سر

اللهم ستا صلوة سلام هم دستا درکت تام ، ير رسول كره خورسنده تالي كري حضرت ته رسينه تلال حقیقت یہ کہنے طا ہر ت وارهٔ دا نقل آ حو ا لم اول نم تراخ، کہ تئ فہم کرے ما مرہ کے د فقیرصاحب دیندار درشکاری کرید کودار ث دد لا حال الموال عيان وا ره تا تم كوم بيان سابقينيو كړي دا فقل ور ته و کړی در تر مقل یہ جن یہ دعشق محبروں هم فقيرضاحب عبوب یم ۱دل شویه نظر د شخهی ساحب سوی زر لله ذُر للمُ غشم ياك ھے دے شہ یہ ادلاک د و حل ت يه مينو مست ھے دے شورست بدست د شنح خی په اول دا د هے دے شو با مرا د

له په مطبوعه نسخه کېند مصرعوپه ۴ خوکې «تلاه نشته.

ع " " " دے شعر بے داشعہ دے مہ

سابقینو نه د ن نقل ۴ ورته سم کړ، وژولا عقل

ت دا نشع په مطبوعه نسخه کي نشته . گه دا نشعه په مطبوعه نسخه کي نشته . ه دا نشعه په مطبوعه نسخه کي نشته .

مغه درنگ کولا لوزیہ لور د نمتکو سر دا د ی ا واؤرة دا هل سلوك ئیمہ پاس ہے سر ملنگ دة په غرځ کڼځ کړه مانول پاتے ذکر وو یا فکر ب پرواه دو لم پوشاکه وو په ذکو د الله کړ لہ یم پہ نمبل د بود سرغ رینے پہ زنکو ن دے دعشق مھیب بڑ بر یہ یا لحن د عشتی امیں وو په با طن دعشتی سو داد وو یہ باطنادو ملک دارہ هم د چن دهم د انسان عدائ درة كرے وويادا تو هوګن نهٔ وو غوښمنظر له د نح فوان ا شربته نہ ئے دے وو طبکار

چہ نے کور درُ شا خور دۇ يا خالى صبو ى وا ر ی د هٔ کوله مناوک کو، شوئ لے نیمہ ننگ کنارہ لہ منقو بیل هبیشه مشغول په ذکو بے ہوراکہ بے لہ نخساکہ په هر د م اوپه هر سالا نهٔ غُ گفت نهٔ غُ شنود سر گون بہ دو محزون په سترئ کڼے وو د صبر يه ظاهر بامه فقير دو یہ ظا هر کہ دے یہ دار دو ظا هر دے ووکند په غاری تصوف د کل جھا ن د و عشیا نو د مرغانو د د لا هنّج په دا نظر ب د خدائه له معبته ررئه هیتم نهٔ وو پکار

له په مطبوعه نسخه کې د .. منزل ، پې ځا ځ .. منزل ، د ..

منقبت بل د فقير صا . قالس سرم

هم دستا برکت نام با بر رسول کو خورسند تا تا م کو خورسند تا تا که ناه هر ته در شکاره کوه کو دار شه در نام با نام در نام کوه کو در نام و کوه در نزیم بیان در نام و کوه در نزیم عالی با به با در با در نام به با در ای شودست به ست دے شو دست به ست هم دے شو دست به ست

اللهم ستا صلوی سلام کری حضرت ته رسیده تل او دارهٔ دا نقل آخر ! اول نه ترآخره د فقیر صاحب دینده ار سابقینو کرهٔ دا فقل سابقینو کرهٔ دا فقل چه فقیر صاحب عبوب کمه در در شهر باک کمه در در در فشه باک د و حل ت په میٹو مست د شیخ جی په اول دا د

له په مطبوعه نسخه کېند مصرعوبيم ا خوکې «تلاه نشته.

سابقينيو نه د ع نقل به ورثه سم کړی در رئع عقل

ت دا نشعر په ملبوعه نسخه کې نشته . گه دا شعر په ملبوعه نسخه کې نشته . گه دا نشعر په ملبوعه نسخه کې نشته .

کلم لارو نهٔ یک هوا ته زما ياري شيوه كوي کو ځيد و يه ښو پر ۲ ډير کر تمیں و بہ پہ سرو نو یہ دیا رائے دل افروز کاندِ جوش داکر بہ زور هِ به عُلق ترے نبتید ا يه د لا غدا منوا ل دة ابه بند كرة غيل بشرة ئور بہ نے وکرو دا فرمان هه ۱ دس ما کانزی ارتا ؤ في يه شكته من كيرى وار یو هیدل یہ دے سرور نهٔ په ورو بل په تلوار تور ښړوکے پہ چړ چړ ھسے شان یہ ہاریکی کینے یہ مردہ دےکہ ٹروند نے سلامت رائع کل رنگ دا مه زوے تیک زیان

کالا به لاړشه و دوا ت کا ه به لاړ شو توکندکزه فقيران يه ورسوم دير دے یہ ٹموکو بہ د غور نو کر کلہ تھیے سو ڑ لک دیک چم په ډیر اور هیے شان بہ پشید و كلم كلم به دا هال ھے و لوئے کرنگ یہ سر يہ شرعً كين دة غيل مان فقيرانو ته په تا ؤ لہ دے سرہ یہ تلوار فقیران یه دے دستو ر د و ئی به ښکته کو په ګذار دے بہ لار شو فخ یہ زور شوبہ دے یہ تاریکی کنے چہ بہ نہ شورے لیدے د لے بیا یہ دے تو در نکہ موسیدهٔ به مهربان

مه به مطبوعه ا دعيان يس د "بند" به شاع ، شهد س ملح د ع .

چہ اُنہ واغے دے بیکرتیوں "هِم دياً شير» غور» شيو » دا ستائد به غ ورورو هِه به ډير و اوريد له الرامو زبان به دُنيا غواري سرومال تهول عاشقان داؤكا یم بدا اوو ے عاشق وهي هټ زما تالا د ے عالم بم لور د اور تشتوال یہ ئے رختو نہ ھسے رئیک بہ شو ہ خالی یہ صبادیہ معنہ شان مازگیر پیر ہفہ رنگ لْحُمُّ مُّدت نَحْ دِغْمُ حَالَ وُو سخارت ئے پہ داشا ن او درےمیا فتنے یہ رہ سیر

نور به دلا دوے برشاری شاوی نهٔ کری هجا د نوه دا لم عشقم وكولاكورو دالنمشق ني و شله م دے عاشقانوستایہ لار کئے ریازد دامودی تفالان کری چرمین ید نور به دا روے صارق یہ دا ریک تا لا والادے یہ هټ دا نے کور کور لور یہ لور یہ محلتو نہ هِہ بہ نۂ وو ٹھۂ عبالی رو په پُر د د څه دو کاٽن رئ تالاكو هذه درنك یہ سخا یہ دا منوال وو تَعْدُ مِدِ تَ كُورُهُ عَالَى شُا نَ کرۂ پہ غرونو لکرے لیو

له په مطبوعه دودميان ميب په نسخه كغ .. له عشقه ، په ها نتج ، نه جوشه و د . و منده ، يه ها نتج ، نه جوشه ، و د . ع دانشع، په د د د تاره و تاره ، نام كي نشته ، ع

ت په مطبوعه اودمیان میب پهنتی تنه دونید مصرعه دا ت ده عمر و و برهم دره دیکای کی بر بر بر به موده ۱۰ سیکا ده -

كلم لا يرو نة بك غوا ثنم زما باری شیوه کوی کو ځیل و په ښو پو . ډیو کر مُیں و بہ یہ سرو نو يه دلاً واشح دل افروز کاند جوش دا در یه نور چه به غلق ترے نبشد ا يه د لا الله دا مثور ل دة ابه بند كرة غيل بشوا نور بہ ئے وکرو دا فومان چ ۱ وس ما کانری ارتا ؤ م یه ښکته م کوی وار یو هیدل یہ دے سرور نهٔ په ورو بل په تلوار تور ښړوکے پہ چړ چړ ھسے شان یہ باریک کنے یہ مردہ دشاکہ ژوند نے سلامت راغ کل رنک دا م دو ے ٹیک زیا ہ

کا کا بہ لارشہ و دوا ہے کا د به لارشو ترکندگزید فقيران بم ورسويا ډير دے پہ څوکو بہ دغوونو کد کلہ ہسے سو ز لکہ دیک ہم یہ ډیر اور هیے شان بہ پشید و كله كله به دا هال چہ و لوئے کرنگ پہ سو یہ شر می کنے دا فیل مان نقير انو ته په تا ؤ لہ دے سرہ یہ تلوار فقیران یه دے دستور د و ئى به ښکته کـــ په ګزار دے بہلار شوفخ یہ زور شوبہ دے پہ تاریک کنے ہم بہ نہ شو دے لیدے د نے بیا یہ دے تر در نگہ موسيدة به مهربان

لمه په مطبوعه ۱ دمیان چپ د "بند" په ځا څ په ښود په پیکیل د ے۔

تور به دله دوم برهاره تايري نه كري هيچا د بره دی له عشقه وکویا مورد دالن عشق نے و شلہ ته دے عاشقا نوستایہ لار کنے دیازلہ دامودی تشالان کری به مسالید ٹور یہ دا <u>وو</u>ے صارق یہ دا ریک تا لا والادے ، پہ هټ دا غ كور كور لور پہ لور پہ محلتو تہ ھِہ بہ نۂ وو ٹھۂ عبالی رو به پُر دد کا دو کان . د پ ت لا کې مغه درنگ په سخا په دا منوال دو نَهُ مِن تَ كُويُو عَالَىٰ شَا نَ کو ﴾ پہ غرونو لگرے لیو

چہ اُنہ رائے دے پیکرتیوں "هِم دلاً تيولا فورلا تيولا را ستائث باغ ورورو چه به ډير و اوريد له ُرُا مو زیان بہ دُنیا غوادی سرومال تهول عاشقان داؤكا ھم بدا اوو نے عاشق وهي هټ زما ټالا د ے عالم ہم لوز د اور تشتوال یہ ئے رختونہ ع ھسے رئیک یہ شو ہ خالی یه صباد به هغه شان مازگیر یہ ہغہ رنگ نَتُمُ مُدت نَّے دُغہ مال وو میناوت نے یہ داشان او درےمیا فتے یہ رہ سیر

لى پەمغىوغە دەرمىيان مىيپ پەنسىخەكىخ .. ئاغىشىقە ئايدىكانىڭ .. نەپيونىتە د ك . تارەنىقى پەرزىرە تىلىنىنىدىكى ئىتىتە -

ته به مطبوعه إدرميان صيب پهنتنی يخ دونيد مصرعه دا ت د ۵ عمر د و برهم دره ددکان ته به سر سر سر سروده ۱۰ ليکل ده-

و ميږيؤ خوداک کرے دوی د شی وو تحر غُرسنده وركبد الم عموا عموس هم پہ پتہ ہم عیا ن دو ئ پہ شں کوو ضرور ددوی لوٹے وے کہ شے طعا مو نہ لور د لور ہ كال په كال نزىله زيا ت طعام ۱ و خورے پرکے نمٹیل کہ حلال وی کہ حوام وی ماصلہ یہ هر طور نو یہ مُد نے ننہ با سے بدشيه هوب كو عو هو قو یہ نمم کنے ئے دنس همیش کو شع دریہ در دګندګئ یہ سوټو پونځ كرے د هج يہ تحيوبوا لن نَمْهُ وكوْ و عباد ت

چہ نے خان وو ھلا*ککو* هم یه لوژره هم یم نند ۲ پہ ھوشان ھِہ ٹے د نس روئی هذہکول پہ ما ن ې هوشان په هو د ستور عُکه هوموہ مرتب ہِ ئے ہیں لہ مرکہ کورہ ورځ په ورځ کا مخلوقات نهٔ په ډکه خيټه تل یہ ہو صبح و یہ ہوشام کہ پہ ظلم کہ بیم جور ترشم ہی کلہ جاربا سے کندگی و خورے بکہ خر نه ر نبونځ نه د اودس ھُکہ ستا ہا ؤرے یہ سر د کلو نو بیر تہ **کر** شے پہ کنن کی ہے کے نوا پہ طریق کہ یہ عادت ت

ال مطبوعہ کین دویشہ مصرعہ دا سے دہ عمہ طعام خورے پردے آخیا سے ، اومیاں صاحب دویئہ مصرعہ دا سے بیکنے دہ عہد دگشت گئ پہ لورے پیرزے سے ، ، ، ، ، ، ، ، ، دیئے صصریعہ دا سے دہ عمد کہ پہ طور دِ دعادت -

تهٔ ۱ د ا کرے کوڑو نیاس نا قا ملِه تا لا نُقه رے نے دید شلالہ اے نامردہ یہ زریہ شومہ هغه دارنگے په کاردی پہ غیل عصر مصاحب یہ نفس باندے یہ ہورود دی پر هغہ کری بائل هي مال دو دد له وروره غزبرې په هسے دود عود هر مانت کان و و د ستور د عالی شان یہ نمیں مان مکہ مزرے دے مقیم شو یہ قرار شا شــــت په طريقت معطر پہ مقبقت ا سر تریایہ پہ ۱ خلاف

هذر هم يه ړيو وسواس مشرم نځکرے لہ ها نقہ نہ ر مان ہولے ولی نهٔ شرمیوے لادے تومیہ چه مو دان دکودکار دی لکہ وو نقیر صاحب ہے دی شو مری کری مشور یہ هوشان پے زیو بدلا ادُ دا درے میا شتے یہ کورہ یہ بہرتل ورثہ بسرود ہے ئے نۂ شم کرے بیان تمو کا لونہ پہ داشان په آخر د عمر د ہے یہ لمن د کو هسار آ را سته و په شعرييت منور پہ معرفت له ريا له عجب فلاص

ل مطبوعہ نستہ کنے دوئیہ مصرعہ داسے دہ عجد پدعالم کئے نے جلی اومیاں صیب داسے دیکل دہ عدار عالم کینیے علی ۔ کہ مطبوعہ او دمیان صیب پہ نسخہ کئے دوجے مصرعہ ماسے دہ ع واویہ چار ددہ وحلومہ -

ستقم شهٔ به ۱ دام بندو تا ت یہ پک نظر کلہ کلہ بہ پر حال: هم بہ بے سرورہ هیٹے ل نا کا مہ یہ سرور هِم مِم لارِ ترهفه مال شو رے لوے کو بی بد عت سرود کرهٔ دی ناروا سیا مشخول بہ شو یہ ذکر یا یہ شغل دکتاب ب داشان به دا لحريق هُو ئُے مُان کروفیلآسلیم يوے رحمت وکوہ رحم هم و را نا یه فرزند انو هم در کا پہ فقیرانو درحمت تحسنن باران شمس الدين خدائ كري معقو ا وس ته وا دُ ره بوا دري

يه كوم د ذو الأكرام دد څرینک شو نکه زَر ؛ دمستنی رائے یہ سال دد الله ند شو ا رام هیخ هغه دم کرځ په څپل دو د رے کویا بہ یہ دا قال شو کوئ عمل بہ شریب له مذ هبه دی سیوا ياپ د کو يا پ فکوك يہ لاس واخست لوئے جناب دد لا عبر وو شخشق وکرم تہ د کے بیم یرے کوم وکرہ کریم په جمله ؤ دلښد ۱ نو م هم در که په ښو بالانو مسیشہ لرے وران کے هم درئ ہے ہے معذور يه كما ل مه شد ششد ر٧

له مطبوعه نسخه کنی اودمیان صیب نسخه کنی دوئید مصرعه مان و کریاهشخولدند پکر تے را را را را را را را در در را را را عرصا دوهٔ بدولنبرانو شه درید لے .

رو د حل نزحسات زبات ا د فقیو منا قبا ت تا سو وا ځ رځ نیک فرهامو شنده له خاصو عامو کری متروک یہ دا سلوک مار عامو قول متروك محض ما دخدائ دیا ری د فوا صو تول الم ناره ما تتمقہ دیشتنو کے پر تنز د ا تُو نقاديم پشتوكره سای حیدر نه مدپیشه کوی ببا مصوص يدماتحفه كريا ددے کاروو دے وارث پہ طاعر پہ مایا عث نشته حرف داروييخ يه ناقل د نقل هنم له ثقات وی وکره عقل بيا غصوص حيه هذانقل خدائد خدائ رسول نوشنود شه په عمد او په .درود مم غُ آل هم غُ سار ىم ددۇ اصابكيار كاملان ادهم راستان ھم ئے کل واری دوستان یم درود سری معبود کو ہ لہ ما عاجز خوشنود الله مم صل وسلم و ياك على عمد وعلى ؟ في ميد واضعاب محمد واجباب عمد وانرواج مملد

فى كل يو مِرَالف مرَّة إلى يوم الفيامة له

له داددود په مليو عم شخه کين نشته -

مناجات

یہ عفرت رسول اللہ م اللهم تسنا صلوة دلخواه بے دیک ند لوم شاہ كوي نا زل صبا بيكا ، زما وبختي کنا ه يه كتاء يم ع تورن ۽ وفا ٻيم درو ٽُڙن ته ع خدا غ الدوالمان ملامت ہے مودو ٹر ن زما و بخش کنا، كه رن ناست دوم اوكه ملا ر د يد غانه و مه راست تا تہ را کو صد خواست وینیکی تنہ وم نا راست زما وبخنت كثناء لہ طاعتہ کگی سپور ربم ا تا ته بئم هخ أنور کہ لایق یئہ داُور لہ نفلتہ کے وکور زما .و پخینے کمٹاکا کٹا ہو نہ کرم ہو دم پہ ہو دم پہ ہوقد م امید وار ئم دکوم کہ عور قو یمہ زیاکوم زما وبخني کنا ٧ يه کنا ۽ بئم شرمنده په بد عا کو ۽ ليند، من ع خدا نے نے دہندہ بیا لہ تا ئم ترسندہ زما وبختي کتا ٧

Marfat.com

په کتاء یئم ملامت سونگون په خما لت مدام ډوب په ضلالت ربه ته په خپل رحمت تر ما د بخښه کتا ه

پہ کنا ، یم روسیا ، دیر عاصی یم ددرکا ، بے طاعتہ یم آء آء تہ بے شکہ نے اللہ ؛ ترما و بختیے کتا ،

پہ کنا ہ کبنے یئم مدام پہ ھرصبع و پہ ھرشام کہ زہ دیو لوم آثام تہ ع خلاع نے ذوالاکوام زما و بجنبے کنا ہ

کہ لائق یئم دیجیبم، زہ د سخت عداب الیم مخ تورن یئم ہیر اسٹیم تۂ رحمان نے ہم رحیم نے ما و بخینے کمنا ہ

د شیطان په په دوان یم فلط تلے سو کودان یم هم تورن میوان په ځانیم امید دا ر له تارحمان یم نوب کا د و منب کنا د

د شیطان پدپی اکتریم غلط تط سواسویم که لائق ژهٔ د سقویم امید دارله تا اکبی نم ز ما د بخینے کتاه

شیطان نفسی کومہ ملول پہ بد ئی نے کوم مشغول نا قابل یشہ محصو ل پہ حُرمت دپاک رسُولٌ ز ما و بخینے کمنا کا

Marfat.com

پ کناه پید غویق نیکی نهٔ لوم تحقیق هد ایت می کود فیت پیرمت م د صلایق از ما و بخت کنا ۱

دوشان مخ نے لکہ نعو پہ تھیامت کوے دلبشر کہ ھو تھو ہم مکڈر پہ عرمت مے د عمورہ ز ما و بخنے گٹا کا ؛

کہ ہو ٹھو ہُم ہُو عصان کنا ہ کوم بہ ہورزمان نہ ہے خدہ نے مہربان بہ مگرمت ہے د عثمانُ زما و بخسے کنا ،

کہ ہو تو یم غلی کے کارونہ ذللی تہ عالی نے ہم ولی ، محرمت ہے دعلیٰ

زما و بخینے کنا کا کناہ کاریئم پہمینیٹو پہ رِجلِبَنُو پہ بدنیو پہ زبان پہشفتینو کا بہ حرمت د اما مینو زما و بخینے کنا ہ

رما و جب سه ه په حُرمت د انبيان د جمله و اصفال که هم د دوا د واتفاد هم دوا د و اوليا و دما د مخيف کنا کا

سُمُركِيّْلُهُ وَكُمْ يُولِينَ شَمْسَى الدين كَمْ يَبُهُ كِلِهُ مُمَالًا لِدَيْنَ كَمْ يَبُهُ كِل

تہ ا میں نے ہم صحابے ستا یہ روئی دمجمد ً

زیها و بخینه کتنا ۲

نمون رحماتی نقیرصاحب کرد یاری شمع دو حدت کرد زمامل دگاری خلائے والدر کری دمثنا نومردادی برنے دھنو دی لہ ازلہ ہواری

ر نیکے مے دستان کو لہ فوا قہ شوکہا رہا کلہ د ھخوشی ہے لہنا نہ قواری

نفسی شیطان ہے دوالیّل پیرٹ کگاک کدا دام کربیزی ہے لہ شبکا رکا د شبکا ری پورٹ کری وما نہ دوالیّسنوکے خُماری

> نهٔ چه نے پہلاس دشققت سرہ نڈنیسی ٹھک بہ بے لہ تاکنہمسی المدبن کہ غم خواری

بیند شو و ماند د غفلت به نواری پنیز داندوئیوری د غفلت به نرود عن کی مستقیم کری د هید چه رؤهست و مراد به نخوک چه محد و م نسوی سنادس کورن فرق وکوره و ماند سرفوازی په وصال کوه چاچه کلید لی بنهٔ جمال دسناصا ته که و شکیت کوندزهٔ و رشی خلاص شم ته که و شکیت کوندزهٔ و رشی خلاص شم نخوک به الام کرم بی دستاله بنهٔ دید نه نروت م ستاید در کیز زخی زار خان مدید نه نروت م ستاید در کیز زخی زار خان و ساحب

Marfat.com

ل نه رجانه پیدانشوے ، ونه کھوک ستانہ پیدادی -

نوت ، ﴿ نَشْعَرُونَهُ بِعِدُنْهُ مِسْ المَانِينَ وَتَقَيِّرِ بَا بِاسَوَهُ يَمِلَ عَيْدَ تَ شِكَارِهُ كُوى بِنُورُونَـ يَحْ كِيُ نَشْمَ داكبيرِي بِهُ زِيَّةٌ قَلَى لَسَجْدَ كَبِيرًا لَشْمَ وَمَدْ داولَسُكُمْ مَثَقَيْتَ بِهِ فَيْمَسُدُوا وَدَالَكُمُ وَدَالْدَ عَلَى الْشَوْعَا دِيَا -

149

Marfat.com